

અહિંદુ સુવિધા વ જગતાયા

મસ્લિકે આ'લા હજરતનું અઝોડ મુખપત્ર.....

રહ્માની સુલ્તાનુલ હિંદ પ્વાજ ગરીબ નવાજ

રહ્માની સુલ્તાનુલ હિંદ પ્વાજ ગરીબ નવાજ

રહ્માની સુલ્તાનુલ હિંદ પ્વાજ ગરીબ નવાજ

બારકાતે પ્વાજ

(માસિક)

“બારકાતે પ્વાજ” (માસિક)

૧-જાન્યુઆરી-૨૦૦૮

મી કાદા શરીફ-મીલ હજ

હિ.સ. ૧૪૨૮

વર્ષ : ૦૨ અંક : ૦૧, સંગ અંક : ૧૩

★ ગૌપ કા પ્યારા બરેલ્વી ★

આજ : આકિબખાન બરકાતી પેટલાદી બન્ધા હૈ હમ કો ગૌપને ઐસા બરેલ્વી હમ સુણ્ણીયો કા અબ હૈ અકીદા બરેલ્વી દંડાં શિકન જવાબ અદ્દ એ રસૂલ કો દેને ઉઠા થા કૌન ? અકેલા બરેલ્વી શેરે રજા કો દેખા તો નજીદી યું કેછ ઉઠે અબ અપની જૈરીયત નહીં આચા બરેલ્વી મસ્લિક કે એતેબાર સે મૈદાને હશ્રમે હમ કો પુકારા જાએ ખુદાયા બરેલ્વી માને ન માને કોઈ મગાર બાત સાફ હૈ સુણ્ણી કો કેછ રહા હૈ ગમાના બરેલ્વી હમ સુણ્ણી જન્નતી કા શહેન્શાહ કૌન હૈ ? અહમદ રજા વો ગૌપ કા પ્યારા બરેલ્વી બરકાતીયત કે ફેઝ સે આકિબ હું માતામાલ મુજ કો ભી કેછ રહી હૈ યે દુન્યા બરેલ્વી

★ સ્થાપન અને પ્રકાશન ★ ઈસ્લામિક વેલ્ક્રેડ મિશન-દયાદરા

★ પત્ર વ્યવહારનું સરનામું ★

બરકાતે પ્વાજ (માસિક)

C/o. ફયાજાને રજા મંજિલ, મુ.પો. દયાદરા

તા. જિ. : ભરુચ, પિન. ૩૮૨૦૨૦

ફોન. : (૦૨૬૪૨) ૨૮૨૬૧૧, ૨૮૨૭૮૨

મોબાઇલ : ૯૮૨૪૪૮૬૪૪૩

★ લવાજમ ★

★ છુટક નકલ	રૂ.	૧૦-૦૦
★ વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૧૦૦-૦૦
★ વિદેશ માટે	રૂ.	૧૫-૦૦
★ પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ.	૧૦૦૦-૦૦
★ આજુવન	રૂ.	૨૫૦૦-૦૦
★ વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ.	૧૫૦-૦૦
★ વિદેશ માટે આજુવન	રૂ.	૨૫૦-૦૦

ગૂરાની આર્ટ, દયાદરા

ફોન : (૦૨૬૪૨) ૨૮૨૭૬૨, ૨૮૨૬૧૧,
મોબાઇલ : ૯૮૨૪૪૮૬૪૪૩

★ માનદ તંત્રી ★

પટેલ શર્જીર અલી રજવી દયાદરવી

નોંધ : ગ્રાહક નંબર..... આપનું લવાજમ તા. થી પૂરું

થાય છે, નવા વર્ષ માટે લવાજમ મોકલી આપી આભારી કરશો.

બરકાતે ખવાજા (માસિક) જાન્યુઆરી-૨૦૦૫

★ વર્ષ : ૦૨ ★ અંક : ૦૧ ★ સાલંગ અંક : ૧૩

નં.	લેખ	લેખક/સંપાદક/રજૂકર્તા	પેજ નં.
૦૧.	તંત્રી લેખ : કહેવાતી એકતાની ભયાનક ભીતરમાં ડોકિયું !!	રજૂકર્તા : પટેલ શબ્દીર અલી રજવી	૦૩
૦૨.	તફસીરે જિયાઉલ કુર્અન	લેખક : હઝરત પીર કરમશાહ અજહરી (કાર્યાલય)	૦૮
૦૩.	(દર્સે હદીષ) મિર્કાત શર્હે મિશકાત	મુફ્તી અહમદ યારખાં નઈમી <small>رحمۃ اللہ علیہ</small> (કાર્યાલય)	૧૦
૦૪.	શિફા શરીફ	લેખક : હઝરત ઈમામ કાજી અયાજ <small>رحمۃ اللہ علیہ</small> (ગુજરાતી અનુવાદક) ગુલામ હુસૈન આદમભાઈ મો'મિન અશરફી	૧૧
૦૫.	બાળકોનો તબિયતી ગુલશન	કાર્યાલય	૧૩
૦૬.	ફિતવા વિભાગ	કાર્યાલય	૧૪
૦૭.	ઈસ્લામ અને આધુનિક શોધો	લેખક : અલ્લામા અહમદ ઈને મુહમ્મદ ગમારી હુસૈની (ગુજરાતી અનુવાદક) પટેલ શબ્દીર અલી રજવી	૧૫
૦૮.	ઈમામ અહમદ રાઝ ઔર એછેતેમામે નમાજ	અઝ : હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ શાકિર રજવી નૂરી-મુખ્ય (અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)	૧૬
૦૯.	ગુનાહોનો ઈલાજ	લેખક : હકીમ મુહમ્મદ અરલમ શાહિન કાદરી અનુવાદક : મૌલાના મુહમ્મદ શાકિર પટેલ દયાદરવી	૨૨
૧૦.	હજજમાં શરૂથી અંત સુધીનાં કામો	કાર્યાલય	૨૪
૧૧.	કુર્બાનીના મસાઈલ	રજૂ : હઝરત મૌલાના મોહસિન મક્કી મિસ્થાહી	૨૫
૧૨.	લિખાસે રસૂલ <small>صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم</small>	લેખક : પ્રોફેસર ડૉ. મસ઼િદ અહમદ (પાક.) અઝ : મૌલાના અલ્તાફહુસૈન મિસ્થાહી (વાગરા)	૩૦
૧૩.	સૂતેલાઓની વાતો	કાણાર : હઝરત મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી	૪૦
૧૪.	ખાતૂને જન્ત હઝરત ફાતિમા જોહરા	મૂળ લેખક : હઝરત અલ્લામા ઈમામ જલાલુદીન સિયૂતી ઉદ્ડ અનુવાદક : હઝરત મૌલાના મુફ્તી અમાનુરબ સાહબ અનુવાદક : મૌલાના મોહસિન મક્કી મિસ્થાહી-સેગવા	૪૩
૧૫.	ઔરતોની હિકાયતો	લેખક : મૌલાના અબૂ-નૂર મુહમ્મદ બશીર (પાક.) અનુવાદક : આલિમા કારિયાદ અનીસા યાકૂબ પટેલ (પાલેજ)	૪૫
૧૬.	બરકાતે ખવાજાની ટપાલ	કાર્યાલય	૪૭

હે ઈભાનવાળાઓ ! સાવધાન ! ખખરદાર !

કહેવાતી એકતાની લાયાનક ભીતરમાં ડોડિયું !!

તંત્રી લેખ.....

દસ્ત તો દસ્ત હૈ દરયા ભી ન છોળે છુમને
બહરે જુલમાત મેં દૌણા દિયે ધોળે છુમને
દી અગ્રાને કલી થૂરપ કે કલીસાઓમેં
કલી અઝીઢા કે તપતે હુચે સહરાઓમેં
શાન આંખો મેં ન જ્યાતી થી જહાંદારો ડી
કલમા પણહતે થે હમ છાઓમેં તલવારો ડી
વો જમાને મેં મોઅઝ્જુજ્જ થે મુસલમાં હોકર
ઔર હમ ખાર હુચે તારિકે ફુર્ઝ હોકર

એક સમય એવો હતો કે મુસલમાન જ્યાં જ્યાંથી પસાર થતો ત્યાંની દરો દીવારેથી અલ્લાહના એક હોવાના કલમાનો અવાજ આવતો. વરસોથી કુઝ શિક્ખમાં પડેલા લોકો, વરસોથી આગ તથા પથ્થરની પૂજા કરનારાઓ પળવારમાં એક અલ્લાહની ગવાહી આપવા લાગતા અને ઈસ્લામમાં પ્રવેશી જતા હતા. કોણ નથી જાણતું ! હાલની હુનિયા લાખ જૂઠલાવે પણ ઈતિહાસ સાક્ષી છે કે રસૂલે ખુદા عَلَيْهِ السَّلَامُ ના એક ઈશારા પર કાફિરના હાથમાં કાંકરીઓ કલમો પઢતી હતી, રસ્તે ચાલતાં પહાડ પથ્થર રસૂલે પાક عَلَيْهِ السَّلَامُ વિશે અલ્લાહના રસૂલ હોવાની ગવાહી આપતા હતા, વનસ્પતિ જાડો રસૂલે ખુદાના વિશે ગવાહી આપતાં હતાં, મૂર્તિઓ સજદામાં પડી જતી હતી.

અરે ! રસૂલ તો રસૂલ છે, આપના ગુલામોના ગુલામોના કમાલનો એ આલમ હતો કે જે વસ્તીમાં થઈને પસાર થતા બલકે જૈરોના ધાર્મિક સ્થળોએથી પસાર થતા તો તેમના પૂજારીઓને ઈસ્લામની હક્કાનિયત એક પણના ચ્યમત્કારમાં સમજાવી દેતા અને વરસોથી જેર ખુદાને જુકનારા તૌબા કરીને એક અલ્લાહની ઈબાદતમાં લાગી જતા ! ઉલ્ટાવો ઈતિહાસનાં પાનાંઓ અને જોઈ લો કે મુસલમાનની શું શાન હતી !

એક વાર એવો જ એક મર્દ ખુદા બગદાદની ગલીઓમાંથી પસાર થઈ રહ્યો છે. તેની નજર અજિનપૂજકો પર પડી. એ મર્દ હક્કે તે પૂજારીઓને બોલાવ્યા. તેમણે એ મર્દ હક્ક તરફ જોયું તો આપના

ઈમાની પ્રભાવથી તેઓ ભયભીત થઈ ગયા અને આપના કદમોમાં જુકી પડ્યા. આપે પૂછ્યું, "નાદાનો ! અજિને શા માટે પૂજો છો અને ખુદા પાકની પૂજા શા માટે નથી કરતા ?" તે લોકોએ જવાબ આપ્યો, "અમે દોજખની આગથી ઘણો જ ભય અનુભવીએ છીએ, એના ડરથી જ અજિને પૂજાએ છીએ." તે મર્દે હક્કે કહું, "આગ તો અલ્લાહની તાબે છે, તેના હુકમ વિના કોઈને બાળી શકતી નથી." તેમણે કહું, "આપ ખુદાની ઈંબાદત કરો છો તો શું આગ આપને બાળશે નહીં ?!" તે મર્દે હક્કે કહું કે, "ખુદાના હુકમ વગર આગ મને તો શું મારી જુતીઓને પણ બાળી નથી શકતી ! " આમ કહીને આપે જુતીઓ આગમાં ફેંકી દીધી અને ખુદાના હુકમથી આપની જુતીઓ પર આગની જરાય અસર ન થઈ ! તો આ ચમત્કાર (કરામત) જોઈને અજિનપૂજાંકો તોબા કરીને મુસલમાન થઈ ગયા. જાણો છો એ બુજુર્ગ કોણ હતા ? એ હતા સુલતાનુલ્લ હિંદ ધ્વાજ ગરીબ નવાજ ! (અલીખાન, ભાગ-૨, પેજ-૨૮૫)

આવાં અસંખ્ય દાખાંતો ઈસ્લામી ઈતિહાસમાં જોવા મળે છે કે મર્દે મો'મિનની નિગાહો પડતાં જ કુઝો શિર્કનાં માળખાં વિભેરાઈને વરસોના શિર્કમાં ખૂપેલા લોકોના દિલોની દુનિયામાં કાંતિ સર્જીઈ જતી હતી અને તેઓ એક અલ્લાહની તથા મુહમ્મદ નુહિલુલ્લાહિલુના તેના રસૂલ હોવાની ગવાહી આપવા માંડતા હતા.

અફસોસ ! કે આજે પરિસ્થિતિ તદ્દન વિપરિત થતી જઈ રહી છે. આજે ઈસ્લામનો કલમો પઢનારા જ એકતાના નામે ક્યાંક પૂજાવિધિઓમાં ભાગ લેવા માંડ્યા છે, તો વળી ક્યાંક મૂર્તિનાં સરઘસોનાં સ્વાગત માટે ઉલ્લેલા જોવા મળે છે, મૂર્તિ પૂજાંકો તેમજ તેમના મઅબૂદ્દોને હારમાળાઓ પહેરાવી તેમનું સન્માન કરી રહ્યા છે, તો ક્યાંક કહેવાતા મુસલમાનો તથા બની બેઠેલા દુનિયાવી રીતે એજ્યુકેટેડ પણ કુર્ચાન હદ્દીષના ઈલમથી અજ્ઞાન સજ્જાદાઓ તથા પીરજાદાઓ ગૈરખુદાની ઈંબાદત કરનારાઓનાં ધર્મગુરુઓને સમૂહ લગ્નોના પ્રોગ્રામોમાં તેમજ અન્ય ધાર્મિક પ્રોગ્રામોમાં બોલાવીને તેમનું સન્માન કરી તેમના આર્થિકવાદ મેળવવાને ગર્વ સમજવા લાગ્યા છે ! ખાનકાહો પર કોઈ એવાનું તથા રાજકરણીનું આગમન તેમના માટે અતિ ગર્વની વાત બની ગઈ છે ! દુનિયાવી લાભ અને લોકોમાં વાહ વાહ પામવાની લાલચમાં જહનમની રાહ પકડી બેઠા છે. આવો ! એના અનુસંધાનમાં શરીઅતે ઈસ્લામિયાનો હુકમ જોઈ લો !

સવાલ : શું ફર્માવે છે દીન તથા મિલ્લતના મુફ્તીઓ આ મરાલામાં કે કોઈ ગૈર મુસ્લિમ ધર્મગુરુને દીની જલસામાં બોલાવવા, તેમના સન્માન માટે ઉભા થવું કેવું ? તથા એવું કરનારાઓ માટે શરીઅતનો હુકમ શું છે ?

જવાબ : હનફી ફિકહની વિસ્તારાત્ર કિતાબ "તબયીનુલ્લ હકાઈક, ભાગ-૧, પેજ-૧૩૪ પર છે : એટલે કે "શરીઅતની રૂએ મુસલમાનો પર ફાસિકે મોઅલિન (ખુલ્લમ ખુલ્લા હરામ કરનાર)ની તૌહીન વાજિબ છે."

જેથી જ્યારે ફાસિક મુસલમાનની તૌહીન વાજિબ અને તેની તાજીમ જાઈજ નથી તો જણાવેલ ગૈર મુસ્લિમ શખ્સને જલસામાં બોલાવવો અને તેનું માન સન્માન કરવું એથી અધિક નાજાઈજ છે. જે લોકોએ V [P]SI ATDG5 Z XZLV TGL~V [T]AF, FH D KP (જવાબ લખનાર : જલાલુદીન અહમદ અમજદી, દારુલ ઈફતા અમજદિયા અર્શહુલ ઉલ્લમ, ઓર્ગાંજ, બસ્તી, યુ. પી. બહવાલા : કન્જુલ ઈમાન ઉર્દૂ માસિક, દિલ્હી, જાન્યુઆરી-૨૦૦૫)

ગૈર કોમોના ધાર્મિક તહેવારોના પ્રસંગે નીકળતા મેળાવડાઓમાં કહેવાતા કોમી એકતાનો ઢોંગ રચનારા તકસાધુઓ અને સ્વાર્થી રાજકરણીઓ તથા અમુક દીની ઈલ્મથી કોરા હુનિયાપરસ્ત પીરજાદાઓ જૈરોના મઅબૂદોને તેમજ તેમના ગુરુઓને હારતોરા પહેરાવી સન્માનતા ફોટાઓ તથા સમાચારો વર્તમાનપત્રોમાં અવાર નવાર જોવા મળતા હોય છે.

એકતાનો મતલબ એ માન્ય છે કે મુસલમાનોએ અન્ય કૌમો સાથે શાંતિપૂર્ણ રીતે અને શરીઅતના વર્તુળમાં રહીને સુમેળભર્યો વહેવાર રાખવો જોઈએ, હુનિયાવી એતબારથી એકબીજાને સહકારી થવું જોઈએ, નાહક જઘડાઓથી વેરઝેર ઉસુ ન કરવું જોઈએ, આપણા પ્રિય વતનને ખાતર જ્ઞાન માલની કુર્બાની માટે તત્પર રહેવું, જેમ કે જંગો આજાઈ વખતે અંગ્રેજો સામે લડવામાં સૌખ્યેખભા મિલાવી લડયા હતા. એ તો દરેક જ્ઞાણો સમજે છે. પણ ઈસ્લામમાં જે ચીજો જરૂરિયાતે દીનમાંથી છે, એક ઈમાનવાળા માટે જે પાંદીઓ અને જે હદ્દો છે તેને તોડીને હદ પાર નીકળવાનું કોણો કહું ?! ઈસ્લામી વર્તુળમાંથી નીકળી જઈને જૈરોમાં ભણી જવાની છૂટ ઈસ્લામમાં કોણો આપી ? એકતાની મિટિંગોમાં સમારંભોમાં મોટાભાગો આ જ વાતો ઉચ્ચારવામાં આવે છે કે, "અલ્લાહ અને ભગવાન, રામ તથા રહીમ એક છે.... વગેરે." પણ યાદ રાખશો ! અલ્લાહ અલ્લાહ છે, તે એક જ છે, તેને ન કોઈ મા બાપ કે ઔલાદ છે, ન તેનું કોઈ સ્વરૂપ કે આકાર છે, ન તેને કોઈએ બનાવ્યો છે બલ્કે સર્વ સૃષ્ટિનો સર્જક એક અલ્લાહ છે. જ્યારે ભગવાનનાં કેટલાંય સ્વરૂપો માનવામાં આવે છે, તેને માં, બાપ, પત્ની, ઔલાદ વગેરે માનવામાં આવે છે, તેની મૂર્તિ માણસ બનાવે છે, ... વગેરે." તો હવે જે કોઈ કહેવાતો મુસલમાન, પીર કે પીરજાદો કે રાજકરણી કે સત્તાધારી કે પછી ગમે તે કલમો પઢનારો ઉપરોક્ત શબ્દો ઉચ્ચારશે તો તે કાફિર થઈ જશે. જેમણે આવું કર્યું હોય તેઓ જાહેરમાં તૌબા કરે અને કલમો પઢે, નિકાછ દોહરાવે અને ખોટા ઢોંગ ત્યજી હે, નહીં તો આખેરતમાં ભયાનક અજાબના હક્કદાર ઠરશે.

જ્યાં સુધી એ બાબતની જાહેરમાં તૌબા કરી કલમો પઢશે નહીં ત્યાં સુધી તેઓ કાફિર જ રહેશે. અને તૌબા વિના મરશે તો યકીનન જહન્નમી બનશે. આ ઈસ્લામી ઉસૂલ છે.

વળી આશ્ર્યની વાત તો એ છે કે વહાબી હેવબંદીઓ, પોતે તૌહિદના ઠેકેદાર હોવાના ઢોંગી દાવેદારો જ્યારે અલ્લાહના રસૂલ ﷺ માટે કે અલ્લાહના વલી માટે તાજીમની વાત આવે છે તો શિર્ક ! શિર્ક ! ની બુમો પાડી ઉઠે છે ! તો તેઓ બતાવે કે નીચેના સમાચાર જોતાં શું તેમણે શિર્ક નથી કર્યું ?!

"ગુજરાત ટુ ટે, તા. ૨-૦૩-૦૪ માં તારાપુરના મૌલાના અ.અહં તથા કુ. એ શોભાયાત્રાનું સ્વાગત કરી ગુરુને કૂલહાર પહેરાવ્યા તે વાંચો તેમજ તા. ૧૪-૦૬-૦૪ ના દૈનિક પત્રમાં છત્રીવાળા સિંહાસન પર બેઠેલા એક ગૈર મુસ્લિમ ધર્મ વડાને શાલ ઓઠાડીને જમીયતે ઉલમાએ હિંદના પ્રમુખ મૌલાના અસદ મદની તેમની તાજીમ કરી રહ્યા છે અને મહામંત્રી મહમૂદ અસદ મદની તાજીમમાં (સન્માનમાં) બાજુમાં ઉભેલા છે. એનો ફોટો દર્શાવ્યો છે." (એક સમાચાર)

થોડા વરસો પર નકલી દાંડીયાત્રા નીકળી હતી ત્યારે દા.ઉ. કંથારીયા (ભરુચ)વાળાએ તેનું સ્વાગત કરી જ્યોતને હાર પહેરાવ્યો અને બદામનું શરબત તે જુલૂસમાંના યાત્રાળુઓને પીવડાવ્યું. વિચારો ! મીલાહુનબી ﷺ નું જુલૂસ બિદઅત ! તથા તેની તાજીમ શિર્ક ! અને આ કઈ સુન્નતો તેઓ અદા કરી

રહ્યા છે ! છે કોઈ ઈન્સાફ કરનાર ?! શું શરીઅત તેમના ઘરની છે કે મન ફાવે ત્યાં "શિર્ક શિર્ક" કરે અને મન ફાવે ત્યારે પોતે જ "શિર્ક" કરે ! છતાં તેમને કોઈ વાંધો ન પડે !

હવે આ મુલ્લાઓને બની બેઠેલા મુસલમાનોના રહબર કહેવા કે તક સાધુ કહેવા ? તમે જ ઈન્સાફથી ફેસલો કરી લો. શું જૈરે ખુદાની તાજીમમાં આ રીતે કિયામ કરનારાઓએ (તાજીમમાં ઉભા રહેનારાઓએ) તેમના જ કાયદા હેઠળ શિર્ક કર્યું કે નહીં ?! શું એ સ્વામીનો મર્તબો નબી, વલી કરતાંય તેમની નજીક વધારે છે ?! કે નબી વલીની તાજીમમાં કિયામ કરો તો શિર્ક થાય અને અહીં જાઈજ ?!

એ સત્ય હકીકત છે કે દીનમાં કોઈ જબરદસ્તી નથી. કોઈના પર બળ પ્રયોગ કરીને કલમો પઢાવવાની ઈજાત નથી. પણ કોઈના કુઝમાં રાજી રહેવું એ પણ કુઝ છે. જેવી રીતે રાત અને દિવસ એક સાથે નથી રહી શકતાં, એવી જ રીતે કુઝ તથા ઈસ્લામનું સંગમ અશક્ય છે. કુઝ હશે તો ઈસ્લામ નહીં હોય અને ઈસ્લામ હશે ત્યાં કુઝ નહીં રહી શકે. માટે હુનિયવી નામના પામેલી કે કહેવાતી બુધ્ધિજીવી વ્યક્તિના કોઈ નિવેદનથી પણ મુસ્લિમોએ ભરમાવાની કોઈ જરૂરત નથી. જેમ કે કોઈ કહેવાતો મુસ્લિમ હિરો કે ખાનબંધુ કહે કે, "હું મુસ્લિમ છું, મારી પત્ની જૈર મુસ્લિમ છે અને મારાં બાળકો બંને ધર્મની તા'લીમ મેળવે છે." (એક સમાચાર) તો આવાના મુસ્લિમ હોવાના ઈકરારથી તે પોતે જ મુસ્લિમ રહેતો નથી. (વળી મુસ્લિમના જૈર મુસ્લિમ સાથે નિકાષ થતા જ નથી. જે થશે હરામકારી અને ઔલાદ હરામની થશે.) જો પત્નીના તથા અન્ય હાથ નીચેનાંના કુઝી મજહબથી તે રાજી છે, તો પોતે જ ઈસ્લામી વર્તુળથી એ બહાર થઈ જશે. એ જ પ્રમાણે એક અન્ય હિરો જણાવે છે કે તેના પિતા મુસ્લિમ છે, નમાજ પઢે છે, કુર્અન વાંચે છે અને માતા જૈર મુસ્લિમ છે તે એક જ ઘરમાં પૂજાપાઠ કરે છે વગેરે... (એક સમાચાર)

આવો ! જુઓ ! ઈસ્લામી શરીઅતનો કાનૂન આ બાબતે શું છે ? ધ્યાનથી વાંચો અને પ્રસંગોની તથા શષ્ટ્ચોની ગંભીરતાને સમજો :-

સવાલ : એક કાફિરે એક આલિમે દીનને કહું કે હું મુસલમાન બનવા માટે આપની પાસે આવ્યો છું, મને ઈસ્લામનો કલમો પઢાવી દો. એના જવાબમાં આલિમ સાહબે કહું, જાવ ! ગુસ્લ (સ્નાન) કરીને આવો. તો એના વિશે શરીઅતનો શું હુકમ છે ?

જવાબ : દર્શાવેલ સંજોગોમાં તે આલિમ પર તૌબા કરવી, કલમો પઢવો અને નિકાષ દોહરાવવો અનિવાર્ય છે. કેમ કે ગુસ્લ (સ્નાન) કરવાના સમય સુધી તે કુઝ પર રાજી રહ્યા કે જે સમયે તે કાફિરે આલિમે દીનને કહું કે મને ઈસ્લામનો કલમો પઢાવી દો, તો આલિમ પર ફર્જ હતું કે તુરત જ પઢાવી દઈને મુસલમાન બનાવી દેત, પણ તેમણે એવું નથી કર્યું, બલ્કે ગુસ્લ કરીને આવવાનો હુકમ આપ્યો. જ્યારે કે ઈસ્લામ લાવવા માટે ગુસ્લ જરૂરી નથી.

શરહે ફિકહે અકબર, પેજ-૨૧૮ માં છે :-

كَافِرٌ قَالَ لِمُسْلِمٍ أَعْرَضْ عَلَى الْإِسْلَامِ فَقَالَ اذْهَبْ إِلَى فَلَانَ الْعَالَمِ كَفَرْ لَانَهُ رَضِيَ بِبَقَائِهِ فِي
الْكَفَرِ إِلَى حِينَ مَلَازِمَةِ الْعَالَمِ وَلِقَائِهِ

અને હુજૂર મુફ્તીએ આ'ઝમે હિંદ : -

ومن المكفرات ايضاً ان يرضي بالكفر ولو ضمناً كان يسأله كافر يريد الاسلام ان يلقنه الكلمة الاسلام فلم يفعل او يقول له اصبر حتى افرغ من شغلي او رخطبتي لوكان خطيباً۔

—(ફતાવા મુસ્લિમ વિયષ, ભાગ—૧, પેજ—૨૨) અલ્લાહ બેહતર જાણનાર છે.

લખનાર : સમીરુદ્ધિન ચિશ્તી મિસ્થાહી (દારુલ ઈફતા અમઝદિયા અર્શદૂલ ઉલ્લૂમ, અંગંજ, બસ્તી, યુ. પી., બહવાલ્દા : કન્ઝુલ ઈમાન ઉર્દૂ માસિક-હિલ્લી, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૪)

વિચારો ! જ્યારે ગુલ્લ કરવા જેટલો સમય પણ બલ્કે પળવાર પણ મુસલમાન કોઈના કુઝમાં રાજી રહે તો તે પોતે જ ઈસ્લામના વર્તુળથી બહાર ફેંકાઈ જાય છે, તો પછી જીવનભર પત્તી બનીને રહે અને ઘરમાં જેર ખુદાની પૂજામાં રહે તો એના પર રાજી રહેનાર વ્યક્તિ કઈ રીતે મુસલમાન ગણાશે ? માટે કહેવાતા રાજકરણી મુસ્લિમ લીડરો તથા પીરજાદા કહેવાતા માણસો મૂર્તિઓની પૂજા તથા પ્રાણ પ્રતિષ્ઠાની તથા ભૂમિ પૂજનના તથા અન્ય શિર્કમય સરઘસોની વિધિમાં હાજરી આપી લોકોની વાહ ! વાહ ! તો કમાઈ શકે છે પણ ઈસ્લામથી દૂર ફેંકાઈ જ્શે એ નિશ્ચિત વાત છે.

ઈસ્લામી કાનૂન છે કે કોઈ દેખાવ પૂરતો, નાટક પૂરતો કે રોલ ભજવવા પૂરતો પણ કુઝી વાણી બોલે અથવા ઉપર જણાવ્યાં તેવાં કામો કરે અથવા કાફિરો જેમ ટીલક, જનોઈ વગેરે મજહબી લિબાસ કાફિરોનો પહેરે તો એ પણ ઈસ્લામના વર્તુળથી નીકળી જાય છે તેની સર્વ મુસ્લિમોએ નોંધ લેવી જોઈએ. તેમજ કોઈ મુસલમાન કોઈ જૈરના મૃત્યુ પર તેને "સ્વર્ગસ્થ, વૈકુંઠવાસી કે જન્મતી વગેરે" કહી શ્રદ્ધાંજલી આપે તેમજ અલ્લાહ સિવાય કોઈના માટે "પૂજય" શબ્દ વાપરે જેનો અર્થ છે "પૂજને લાયક" તો એણે પણ તૌબા જાહેર કરવી અનિવાર્ય છે કારણ કે ઈસ્લામમાં ખુદા સિવાય કોઈ પૂજા (ઇબાદત)ને પાત્ર નથી. અને જેમણે એવાં કૃત્યો કર્યા હોય તેમણે સત્વરે તૌબા કરી લઈ પોતાની આખેરત સંવારી લેવી જોઈએ.

મુસલમાનો પર સૌ કામોથી અવ્વલ ફરજ એ છે કે જરૂરિયાતે દીનમાં કઈ કઈ વાતો છે તેને શીખે, સમજે. કેમ કે જરૂરિયાતે દીનનો મુન્કિર તથા તેને ત્યજનાર ઈસ્લામના વર્તુળથી બહાર થઈ જાય છે. અને જો ઈમાન જ નહીં હોય તો પછી સર્વ અમલો બેકાર જ્શે અને જહન્નમ ઠેકાણું થશે. (અલ્લાહની પનાહ !) —સંપૂર્ણ

"બરકાતે ખવાજા" નો ઈસ્લામ અને સત્રી વિશેષાંક મંગાવો !

"બરકાતે ખવાજા" માસિક ડિસેમ્બર-૦૪ નો અંક "સત્રી વિશેષાંક" રૂપે બહાર પાડ્યો છે. જેમાં સત્રી આજાદીના માટે ગીતો ગાતા ઢોંગી અચ્યાશ યૂરોપી અમેરિકીઓ તથા ઈસ્લામ વિરોધી પરિબળોએ જે ગલત શોર મચાવ્યો છે કે, "ઈસ્લામમાં સત્રીને હક્કો નથી મળ્યા ! સત્રી પર જુલ્મ થયો છે ! તેણીને બંદી બનાવી છે !!" તેનો પદ્ધો ચાક કરીને ઈસ્લામે સત્રીને શું ઈજ્જત આપી છે ? શું હક્કો આપ્યા છે ? તથા કેટલો માન મર્તબો આપ્યો છે તેના બયાનની સુંદર સામગ્રી રજૂ કરવામાં આવી છે. મદ્રસાઓ, દારુલ ઉલ્લૂમો તેમજ લાયબ્રેરીઓમાં મહૂમોના સવાબ અર્થે જથ્થાબંધ ખરીદીને પહોંચાડો અને દીને ઈસ્લામની બોલબાલામાં લાગી જવ ! નંગ દીઠ રૂ. ૧૦/- (નોંધ : ૧૦ કોપી મંગાવનારને ૨ કોપી ફીમાં મોકલવામાં આવશે.) -તંત્રી : બરકાતે ખવાજા

કુઅર્ને પાકની તફસીર

કફશીરે જિયાઉલ કુઆરી

અગ : જિયાઉલ ઉમત હિન્દુ અલ્લામા પીર કરમશાહ અગહરી, સજાદાનશીન ભીરા શરીફ (પાક.)

- કાર્યાલય

★ શૂરથે બકરહની તફસીર ★

فَمَا يَأْتِي مُؤْمِنٌ هُدًى فِي مِنْ تَبِعَةٍ هُدَى إِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ وَالَّذِينَ لَفَرُوا وَلَذِكْرُ بُوَالِيْنَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ يَلِيقُ أَسْرَارَ عَيْنِيْلَ اذْكُرُ وَانْعَمَتِي الَّتِي
 اعْمَتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِيْيِ أُوفِنِ بِعَهْدِكُمْ وَلَيَأْتِيَ
 فَارِهُبُونَ وَامْتُنُوا إِمَّا أَنْزَلْتُ مُصْدِقَ اللَّهِ مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوْلَى
 كَافِرِيْهِ وَلَا تَشْتَرُوا إِيمَّيِ تَمَنَّا كَلِيلًا دُوَّرَيَ قَاتِلُونَ وَلَا كَلِيلُوا
 الْحُقْقِيْقَيْلَابِطِلَ وَلَكَتُوْالْحُقْقِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

તર્જુમો : "પછી જો આવે તમારી પાસે મારા તરફથી હિદાયતનો (પૈગામ) તો જેણો પયરવી કરી મારી હિદાયતની તેમને ન તો કોઈ ખૌફ હશે અને ન તેઓ ગમગીન થશે. અને જેમણે કુઝ કર્યું અને અમારી આયતોને જૂઠાડી (તો) તેઓ દોજખી થશે, તેઓ તેમાં હમેશાં રહેશે. હે યા'કુબની ઓલાદ^{૪૩} યાદ કરો મારું તે એહસાન જે કર્યું મેં તમારા પર,^{૪૪} અને પૂરો કરો તમે મારી (સાથે કરેલા) વાયદાને, હું પૂરો કરીશ તમારી (સાથે કરેલા) વાયદાને.^{૪૫} અને કેવળ મારાથી ડરતા રહો^{૪૬} અને ઈમાન લાવો એ (કિતાબ) પર જે નાઝિલ કરી છે મેં, એ સત્ય સાબિત કરનારી છે તેને જે તમારી પાસે છે^{૪૭} અને ન બની જાવ તમે સૌ પ્રથમ ઈન્કાર કરનારા તેના, અને ન ખરીદો તમે મારી આયતોને થોડીક

કિંમતના બદલામાં^{૪૮}. અને કેવળ મારાથી ડરા કરો અને હક્કને બાતિલથી ન મિલાવ્યા કરો^{૪૯} અને ન છુપાવો હક્કને જ્યારે તમે તેને જાણો છો.

★ તફસીર ★

૫૪. ત્રીજા રુક્કુઅમાં આદમની તમામ ઔલાદને ઈસ્લામની દા'વત આપવામાં આવી અને તૌછીદ તથા રિસાલતની દલીલો પેશ કરવામાં આવી. ચોથા રુક્કુઅમાં ઈન્સાનની પેદાઈશ, તેને ઈલ્મના ઘરેણાથી શાશગારવા અને બિલાસિતના હોદે બિરાજમાન કરવાનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો. અને હવે અહીંથી સતત કેટલાયે રુક્કુઓ સુધી બની ઈસ્રાઈલની ઈસ્લાહ તથા હિદાયતની કોશિશ કરવામાં આવી રહી છે. યદ્વારાને ખાસ સંબોધન કરવામાં એ મસ્લેહત હતી કે વિની તમામ કૌમો ખાસ કરીને અરબ દ્વીપના રહેવાસીઓમાં યદ્વારાને એક મહત્વનું સ્થાન પ્રાપ્ત હતું. ચાર હજાર વરસો સુધી નબુવ્વતનો કમ એમનામાં ચાલુ રહ્યો. હજારો નબી એમનામાં પેદા થયા જેના લીધે ઈલ્મ તથા હિકમતમાં કોઈ કૌમ તેમની બરાબરીનો દાવો કરી શકતી ન હતી. તેમની આસપાસ રહેનારા કબીલાઓ તેમની ઈલ્મી ઉચ્ચ્યતાથી ઘણા પ્રભાવિત હતા. એટલે સુધી કે અમુક લોકો ઈસ્લામ કબૂલ કરવા માટે એ શર્ત લગાડી રાખી હતી કે જો યદ્વારાએ (જે ઓ એહલે ઈલ્મ તથા અહલે કિતાબ છે) ઈસ્લામ કબૂલ કર્યો તો તેઓ પણ કબૂલ કરી લેશો. એટલા માટે કુઅર્ન હકીમે યદ્વારાને ખાસ રીતે

ઇસ્લામની પ્રતિ બોલાવ્યા જેથી એમના ઇસ્લામ સ્વીકારથી અન્ય લોકો માટે ઇસ્લામ સ્વીકારનો માર્ગ સરળ થઈ જાય. અને જો તેઓ ઇસ્લામને ન સ્વીકારે તો તેમની હઠધર્મનો પર્દો ચીરાઈ જાય અને દુનિયાને ખબર થઈ જાય કે એઓ કેવળ દુનિયાવી સત્તા તથા ધનસંપત્તિના માટે ઇસ્લામનો વિરોધ કરી રહ્યા છે. સ્પષ્ટતાની એક હિકમત એ પણ હોઈ શકે છે કે ઇસ્લામી મિલ્લતને બોધપાઠ આપવામાં આવી શકે કે બની ઇસ્રાઈલની તરક્કીની તથા અધોગતિની દાસ્તાન તમારી સમક્ષ જ છે. જો અલ્લાહ તાદાલા અને તેના રસૂલ ﷺ ની ઇતાયત (આજ્ઞાપાલન) કરતા રહેશો તો ઇજજત તથા હિકમત તમારા ઘરની લોડી બનશે. અને જો નાફર્માની અપનાવી તો તમારી બદઅમલીઓ કોઈ બદ્દભૂતનો લિબાસ પહેરીને જાહેર થશે અને તમને અસ્તિત્વની દુનિયામાંથી ગલત હર્ફની જે મ મિટાવીને રાખી દેશે.

૫૫. હજરત સૈયેદના ઇબ્બાહીમ (૧૮૮૫ થી ૧૨૬૦)ના ફરજિંદ ઇસ્હાક જે હજરત સારાહ ઇરાકિયાના પેટથી હતા. તેમના ફરજિંદ હજરત યાકૂબ ﷺ નો લક્બ ઇસ્રાઈલ છે, એનો અર્થ છે અખુલ્લાહ એટલે અલ્લાહના બંદા.

૫૬. આ અહદ (વાયદા)ની તફસીલ આ જ પારાના દસમા રુક્કુઅમાં (અને અન્ય સ્થાનોએ) વર્ણન થયેલ છે. તૌરાતના શબ્દો પણ એનું સમર્થન કરે છે. "તે આજના હિવસે ઇકરાર કર્યો છે કે ખુદાવંદ તારો ખુદા છે અને તું એના માર્ગોએ ચાલીશ અને તેના નિયમો અને ફર્માન તથા હુકમોને માનવા લાગીશ અને તેની વાત સાંભળીશ." (ઇસ્તખા, ૧૭ : ૨૬)

૫૭. બની ઇસ્રાઈલના આલિમોના ઇસ્લામ સ્વીકારના માર્ગમાં એક મહાન રુકાવટ એ પણ હતી કે તેઓ એ વાતથી ભયભીત હતા કે જો તેમણે પોતાના પૂરાણા ધર્મને ત્યજ દીધો અને આ નવા

ધર્મને અપનાવી લીધો તો તેમના અકીદતમંદોની આ ભીડ વિખેરાઈ જશે અને આર્થિક લાભ જે તેમને તેમના માનવવાળાઓ તરફથી મળી રહેલ છે તે બંધ થઈ જશે. અલ્લાહ તાદાલા તેમને સાવચેત કરે છે કે એવી વાતોની લાલચમાં ન પડો, ડરવું હોય તો અલ્લાહથી ડરો જેની કુદરતના કબજામાં રોજના ખજાના છે અને જેને ચાહે છે જેટલું ચાહે છે અતા ફર્માવે છે.

૫૮. કુર્અને હકીમ તો તમારી કિતાબનું સમર્થન કરે છે, તમારા દીનની હક્કાનિયતનું જંડાધારી છે, તમારા અંબિયાની શાન બુલંદ કરે છે, તો પછી તમે એનાથી શા માટે ભડકો છો !

૫૯. એનો એ અર્થ નથી કે અલ્લાહ તાદાલાની આયતોને ઓછી કિમતે ન વેચો અને જો મોં માર્ગ્યા ભાવ મળો તો વેચી દો, બલ્કે મકસદ એ છે કે કોઈ કિમતે હક્કને ન વેચો કેમ કે આખા વિના ખજાના પણ તેની સરખામણીમાં સૌથી તુચ્છ બદલો છે.

૬૦. તૌરાતના પાનાંઓ નબી અકરમ ના કમાલો તથા ખૂબીઓના વર્ણનથી ભરેલાં હતાં. બની ઇસ્રાઈલના આલિમો એને છુપાવવાની કોશિશમાં લાગેલા રહેતા જેથી લોકો તેનાથી માહિતગાર થઈને હુદ્દૂર પર ઈમાન ન લઈ આવે. અને જો કોઈની નજરેથી એવી કોઈ આયત ગુજરી જતી તો તેઓ તેની એવી તાવીલો ઘડીને તેને સમજાવતા કે તે બીચારો જાત જાતની ગલતફહીઓમાં સપદાઈ જતો. અલ્લાહ તાદાલા તેમને આ નીચ હરકતથી મના ફર્માવે છે. **સ**—ના બે અર્થો છે : ઢાંકી લેવું અને ભેણસેળ કરી લેવું. એનાથી દરેક રીતના શાબ્દિક હોય તથા અર્થને લગતા હોય ફેરફારથી દૂર રહેવાનો હુકમ આપવામાં આવી રહ્યો છે. આ હુકમ કેવળ બની ઇસ્રાઈલના આલિમોની સાથે જ ખાસ નથી બલ્કે ઇસ્લામી મિલ્લત. સાથે નિરખત રાખનારા આલિમોને પણ છે. (કમશઃ)

દર્શન હૃદીષે પાક

મિર્ઝતુદુલ મનાછહ તર્ફુમણે મિશકતુદુલ મસાબીહ

(એટલે)

મિકડિ શારહે મિશકાત

અભ : છડીમુલ ઉમમત છુભરત મુફુતી અછમદ
યારજાં નઈમી અશરફી બદાયુની બાદાયુની કાંઈકાંઈની

(કાર્યાતિથિ)

★ હૃદીષ : ૨૨ ★

હજરત અખૂજર^૧ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે હું હુગ્ર પર સફેદ કપડું હતું અને સૂર્ય રહ્યા હતા. કેટલીકવાર પછી ફરી આવ્યો તો આપ જાગી ચૂક્યા હતા. ફર્માવ્યું કે નથી કોઈ બંદો જે લાઈલાઈ ઈલ્લલાઈ કહે^૨, પછી તેના પર મરી જાય પણ જનતમાં જશે^૩. મેં અર્જ કરી, જો જિના અને ચોરી કરી લે ?! ફર્માવ્યું, ભલે જિના અને ચોરી કરી લે^૪. મેં કહું, જો જિના અને ચોરી કરી લે ?! ફર્માવ્યું, ભલે જિના અને ચોરી કરે. અખૂજરની નાક રગડાય જાય છતાં^૫. અખૂજર જ્યારે પણ આ હદીષ બયાન કરતા તો કહેતા હતા કે ભલે અખૂજરની નાક રગડાય જાય^૬. (મુસ્લિમ, બુખારી)

★ સમજૂતી ★

૧. આપનું નામ જુન્નુબ જનાદા છે. કુન્નિયત અખૂજર છે. આપ બની ગફ્ફાર કબીલાથી છે. આપ પાંચમા મુસલમાન છે, મક્કા મોઓઝુઝમામાં આવીને મુસલમાન થયા અને હુગ્ર ના હુકમથી પોતાની કૌમમાં ચાલ્યા ગયા. પછી ગજવાએ બંદક પછી મદ્દીના મુનવ્વરામાં હાજર થયા અને હુગ્રની સાથે રહ્યા. હિ.સ. ઉર માં બિલાફિતે ઉખમાનાયિમાં વફાત પામ્યા. આપ ઘણા જ જાહેદ, આબિદ સહાબી છે. માલ ભેગો કરવાના ઘણા વિરોધી હતા. ઈસ્લામથી પહેલાં પણ અલ્લાહની ઈબાદત કરતા હતા.

૨. ઈમાન લાવવાના માટે હજરત અલી મુર્તજાની સાથે આપના ઈમાન લાવવાનો અજીબો ગરીબ પ્રસંગ

છે જે કોઈ અન્ય પ્રસંગે વર્ણન કરવામાં આવશે. અહીં કોઈ અન્ય હાજરી મુરાદ છે. બીજો કયાસ અધિક કવી (મજબૂત) છે.

૩. એનાથી મુરાદ સર્વ ઈસ્લામી અકીદાઓને માની લેવું છે. જેમ કે કહેવામાં આવે છે કે નમાઝમાં "અલહમુ" પઢવી વાજિબ છે એટલે કે આખી સૂરત, અથવા તે વખતે કલમો પઢવું જ મો'મિનની નિશાની હતી. અથવા મતલબ એ છે કે જે કાફિર મૃત્યુ વેળા કલમો પઢીને મુસલમાન થઈ જાય.

૪. અથવા પ્રથમથી જ ગુનાહોની કાંઈક સજા પામીને અથવા શફાઅતના પાણીથી સ્વચ્છ થઈને. કેમ કે મુસલમાનના માટે હમેશાંની દોષાની.

૫. એટલે તેને હરામ સમજાને પોતાને ગુનેહગાર સમજાને. એનાથી અમુક મસલા જાણવા મળ્યા, એક એ કે કબીરા ગુનાહ માણસને ઈસ્લામથી નથી કાઢતા. બીજું કબીરા ગુનાહથી નેકીઓ નાચ થતી નથી, પણ કુફ્થી થઈ જાય છે. ત્રીજું એ કે જેનો ખાત્મો ઈમાન પર થઈ જાય તે યકીન જનતી છે, ચાહે પહેલેથી અથવા અમુક સમય બાદ.

૬. આશ્રય વ્યક્ત કરતાં કે શું આટલા મોટા ગુનાહ છતાં પણ તે જનતી રહેશે ! હજરત અખૂજરને આશ્રય થયું કે ગુનાહોથી ખરડાયેલ વ્યક્તિ પાક તથા સાફ જનતમાં કઈ રીતે કદમ રાખશે ! એ ખબર ન હતી કે શફાઅત તથા રહમતનું પાણી ગંદાઓને સ્વચ્છ કરી દે છે.

૭. "રગમ" એ "રગમ"થી બનેલ છે અર્થ માટી અથવા ખાક. અરબમાં આ શબ્દ નાપસંદીદગીના અર્થમાં વપરાય છે એટલે કે જો તમે નાપસંદીદગીના લીધે સવાલ કરતાં જમીન પર નાક ભારપૂર્વક રગડો તો પણ એ જ હુકમ રહેશે.

૮. જેથી હદીષના શબ્દો પૂર્ણપણે નકલ થાય અથવા ઈશ્કના તકાજા હેઠળ કે મહબૂબનું ધમકીમય સંબોધન પણ આશિકને ઘારું લાગે છે. વારંવાર અને યાદ કરીને નવો લુત્ફ પ્રાપ્ત કરે છે. યાદ રાખશો કે ફાસિક મો'મિન અંતે જનતી છે અને બેદીન તથા બદ્દમજહબ પર જનત હરામ છે, તેના માટે હમેશાંની દોષાની.

(विभाग-८)

હુમ્રૂર ﷺ મુસીબત દૂર કરનાર અને રહમતનો વરસાદ છે

આ વિશે અહ્લાહ તથા લાનો ઈર્શાદ છે :—
وَمَا كَانَ اللَّهُ بِيُعْلَمُ تَبَرُّهُ وَأَنْتَ فِتْنَهُ

અર્થ : "અને અલ્લાહ (ની રહમત)નું (એ) કામ નથી કે તેમને અજાબ કરે, જ્યાં સુધી અય DCAA | TD[TPGFDIAZM| FK NPC (કૂરાએ અનુકૂલ)

જ્યારે નબી કરીમ ﷺ મક્કા મુક્રમાથી
હિજરત કરી ગયા અને અમુક મુસલમાનો ત્યાં
પાછળ રહી ગયા તો રખ્યુલ ઈજાતે તેમના સાંત્વન
માટે આ આયત નાજિલ કરી : -

دَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُ وَهُوَ يَسْتَغْفِرُونَ

અર્થ : "અને જ્યાં સુધી તેઓ માફી માંગી રહ્યા છે ત્યાં સુધી અલ્લાહ તઆલા તેમને અજાબ કરશે નહીં." (સૂરતો અનુષ્ઠાન, આયત-૩૭)

આ આયતે કરીમા આ બારી તથાલાના ઈશ્વરાં
પ્રમાણે છે :-

لَوْ تَزَّتِلُوا لَعْذَبَنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

અર્થ : "જો તેઓ અલગ થઈ જત તો અમે જરૂર

તેમની અંદરના કાફિરોને હુઃખદાયક અજાબ આપત." (સરાએ કલ્યાણ, આયત-૨૪)

અને આ ફર્માને ખુદાવંદી પણ આ જ સમૃદ્ધાયથી
ઇછે : -

જ્યારે તમામ મુસલમાનો મક્કા મુકર્માથી
હિજરત કરી ગયા તો અલ્લાહ તથાલાએ આ આયત
નાઝિલ ફર્માવી :—

આ આયત નખી કરીમ ﷺ ની મહાન

પ્રતિષ્ઠા અને બરકતને જાહેર કરી રહી છે અને તેનાથી આ બાબત સાફ અને સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે અલ્લાહ મુખ્ય એ આપની મુખ્યારક ઉપસ્થિતિ કાફિરો માટે અજાબ હૂર કરવા માટે બનાવી હતી અને જ્યારે આપ મક્કા મોઅઝ્રુજમાથી હિજરત કરી ગયા તો બારી તથાલાએ મુસ્તફાના ગુલામોની બરકતથી કાફિરો પર અજાબ ન મોકલ્યો. પરંતુ જ્યારે સહાબાએ કિરામની પણ મક્કા મુકર્રમામાં ઉપસ્થિતિ ન રહી અને તમામ હિજરત કરી ગયા તો અલ્લાહ તથાલાએ મક્કાના કાફિરો પર અજાબ ઉતાર્યો અને મુસ્લિમાનોને તેમના પર મુકર્રર કરી દીધા. પછી તલવારને તેમના વચ્ચે ફેસલો કરવાવાળી નક્કી કરી. મુસ્લિમાનોને તેમની જમીનો, ઘરો અને માલમતાના વારસદાર બનાવી દીધા.

આ આયતની તફસીરમાં એક બીજું કથન પણ છે. જેવું કે અમારાથી કાજી શહીદ અભૂ અલી પોતાની સનદ્ધના સાથે હદીષ બયાન કરી છે. તેઓ ફર્માવે છે કે, અમારાથી હદીષ બયાન કરી અભુલ ફજૂલ બિન ખ્યરવન અને અભુલ હસન સયફીએ તે બંનેથી અભૂ યાદ્વાલા બિન હર્રાએ, તેમનાથી અભૂ અલી સજીએ, તેમનાથી મુહમ્મદ બિન મહેબૂબ મરવીએ, તેમનાથી હાફિઝ અભૂ ઈસાએ, તેમનાથી સુફ્યાન બિન વકીઅએ, તેમનાથી ઈબ્ને નુમૈરે, તેમણે ઈસ્માઈલ બિન ઈબ્ખાહીમ બિન મુહાજિરથી સાંભળ્યું. તેમણે અબાદ બિન યુસૂફથી, તેમણે અબી બુરદા ઈબ્ને અબી મૂસાથી, તેમણે પોતાના પિતાથી. તેઓ ફર્માવે છે કે, રસૂલુલ્લાહ મુહમ્મદની પણ એ ફર્માવ્યું કે, અલ્લાહ તથાલાએ મારી ઉમ્મતના માટે મારા પર બે આયતો અમાન (શાંતિ) વાળી ઉતારી છે. (૧)

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَعْذِنْ بِمُّؤْمِنٍ وَأَنْتَ فِيهِمْ هُدًى مَا كَانَ اللَّهُ مُحَمَّدٌ
وَهُمْ لَهُمْ يُسْتَغْفِرُونَ ٥

"જ્યારે હું ઉમ્મતથી પડ્યો ફર્માવી લઈશ ત્યારે

તેમના માટે ઈસ્તિગફાર છોડી જઈશ." અને આવી જ ખુશખબરી આ આયતે કરીમામાં સંભળાવી છે:-

دَمًا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا تَحْمِلَنَّ بِالْعَلَمِينَ

અર્થ : "અને તમને ન મોકલ્યા પણ રહમત બધાય જગતો માટે." (સ્વ. અંબિયા, આ. ૧૦૭)

નબી કરીમ "અમાને આ'જમ" છે. વિસાલ પછી આપના નુક્કોશે કદમ એટલે સુન્નતે રસૂલ જગતની સુધારણાની જમીન છે અને આપના ઉસ્વાએ હસા (આદર્શ નેક નમૂનો) છે. આજાનું ઉલ્લંઘન કરવું હિન્તાને દા'વત (આમંત્રણ) આપવી છે. નબી કરીમ મુહમ્મદ ની પ્રતિષ્ઠાઓને પ્રગત કરનાર આ આયતે કરીમા પણ છે :-

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَكُوتَهُ يُصَلُّوْنَ عَلَى الْبَيْتِ طَيْأَةً أَيَّهَا الْأَرْضُينَ
هُرَدٌ مُوكَلٌ بِهِ عَلَيْهِ وَسَلِّمَوا
كَهْنَةٌ نَارٌ (નબી) ૫૨, ૩૬
سَلِّمَ ૦
إِنَّمَا نَنَوِيَّاً أَوْ! એમના પર હુરુદ અને ખૂબ સંદેશમ મોકલો." (સ્વ. અહેજાબ, આ. ૫૬)

આ આયતે કરીમામાં અલ્લાહ તથાલાએ પોતાના હુરુદ સલામ અને ફરિશ્તાઓના હુરુદ સલામના સાથે પોતાના હબીબની ખાસ ફળીલત (પ્રતિષ્ઠા) જાહેર કરી છે અને તેના સાથે જ પોતાના બંદાઓને આપ પર હુરુદ અને સલામ મોકલવાનો મુત્લક (સ્વતંત્ર) હુકમ આપ્યો, અભૂબક બિન ફીરક એ અમુક ઉલમાથી રિવાયત બયાન કરી છે કે, ફર્માને રિસાલત હુલ્લુની પરી મારા માટે આંખોની હંડક નમાજમાં રાખવામાં આવી છે.)ના જવાબમાં અલ્લાહ તથાલા અને તેના ફરિશ્તા આપ પર સલામત (હુરુદ) મોકલે છે અને ઉમતે મુહમ્મદિયાને પણ હુકમ આપવામાં આવ્યો છે કે તેઓ કિયામત સુધી ફખે દો આલમ મુહમ્મદની બારગાહે આલીમાં હુરુદો સલામના ફૂલોના ગુર્ધાઓ સજાવી રજૂ કરતા રહો. ફરિશ્તાઓની સાથે આપણી "સલાત" એક પ્રકારની

હુંઆ છે અને અલ્લાહ તાલાતું "સલાત" મોકલવું પોતાના હબીબ પર ખાસ રહમતની વર્ષા છે. કેટલાક હજરતનું આ પણ કથન છે કે, શબ્દ ચુસલ્લુનથી ચુબાસ્કૂન મુરાદ છે.

(આ હુરુસ્ત જણાતું નથી કેમ કે) નબી કરીમ એ હુરુદ શરીર શિખવાડતા વખતે શબ્દ "સલાત" અને "બરકત" ના વચ્ચે ફર્ક કર્યો છે અને હુરુદો સલામ મોકલવાના હુકમની અમે આગળ ચર્ચા કરીશું. (ઈન્શાઅલ્લાહ તાલાત !)

કેટલાક મુતકલિલમીન હજરત કાફું^{عَصَمْكَ مِنَ النَّاسِ} તફસીરમાં ચર્ચા કરી છે કે આમાં અકસર "કાફ" કિફાયત (પર્યાપ્ત) થી છે. જેવું કે અલ્લાહ તાલાત એ ફર્માવ્યું છે :-

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ^{كُلُّهُ عَصَمْكَ مِنَ النَّاسِ} અર્થ : શું અલ્લાહ પોતાના બંદાના માટે પૂરતો નથી ? (કુ. જમર, આયત-૭૬) "હા" થી હિદાયત મુરાદ છે. જેવો કે બારી તાલાતનો ઈશ્રાદ છે :-

وَرَبِّيْدِيْكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ^{أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ} અર્થ : "અને તમને સીધો માર્ગ દેખાડો હે." (કુ. ફિત, આયત-૨) અને "યા" તાકીદ કરી છે. જેવું કે અલ્લાહ તાલાત એ ફર્માવ્યું : **أَلَيْسَ لَكُ بِتَضْرِبَةٍ** અર્થ : "અને તમને જોર આપ્યું પોતાની મદદનું." અને "અન" ઈસ્મત

(પવિત્રતા)ની છે જે ના વિશે અલ્લાહ એ ફર્માવ્યું :-

وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ^{أَرْبَعَةٌ} અર્થ : "અને અલ્લાહ લોકોથી તમારી દેખભાળ રાખશો." (કુ. માઈદા, આ. ૬૮) અને "સ્વાદ" થી તેની સલાત મુરાદ છે. જે ના સંબંધી ખુદાનો ફર્માન છે :- **إِنَّ اللَّهَ ذَوَّلَكَتَهُ يُصْلِنَّ عَلَى النَّبِيِّ طَمَسَتَهُ** મુસ્તફાની વિશિષ્ટતાઓમાં આ પણ ઈશ્રાદ છે :-

إِنْ تَظَاهِرَ عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مُؤْلِسُهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ ^{أَرْبَعَةٌ} અર્થ : "અને જો એમની ઉપર જોર નાંખો તો ચાલ્મુલ્મુનીન વિશેક ! અલ્લાહ એમનો મદદગાર છે અને ડાલ્ક ઝેન્હિન્હ હો જિબ્રિલ અને નેક ઈમાનવાળાઓ અને ત્યાર પછી ફરિશ્તાઓ સહાય માટે છે." (કુ. તહરીમ, આયત-૮૪)

શબ્દ મૌલાથી વલી મુરાદ છે અને ચાલ્મુલ્મુનીન કેટલાક અંબિયાએ કિરામ મુરાદ લીધા છે. કેટલાકના નજીક ફરિશ્તા મુરાદ છે. કેટલાકનું કથન છે કે, તેનાથી હજરત અખૂબક અને હજરત ઉમર صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ મુરાદ છે. કેટલાક કહે છે કે, આના સંબંધે અહેલે ઈમાન (ઈમાનવાળા) મુરાદ છે. જેવું કે સાધારણતાથી જાહેર થઈ રહ્યું છે. (કમશઃ)

નાગડોનો તર્ફિયતી ગુલશાન

પુરુષના હાથમાં સોનાની વિંટી એટલે આગનો અંગારો !

હજરત અખ્દુલ્લાહ બિન અખ્બાસથી રિવાયત છે કે صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ રસૂલ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ એ એક વ્યક્તિના હાથમાં સોનાની અંગૂઠી (વિંટી) જોઈ તો આપે એને કાઢીને ફેંકી દીધી. અને ફર્માવ્યું કે શું તમારામાંથી કોઈ ઈચ્છે છે કે આગનો અંગારો પોતાના હાથમાં રાખે ?! રસૂલ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ તશરીફ લઈ ગયા પછી એ વ્યક્તિને બધાએ કહું કે, તું તારી અંગૂઠી ઉઠાવી લે અને વેચીને એનાથી ફણદો મેળવ ! તે શખ્સે જવાબ આપ્યો, નહીં ! અલ્લાહની કસમ ! એને કદી પણ હાથ નહીં લગાડુ જેને રસૂલે ખુદા صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ એ ફેંકી દીધી છે ! હું એને કદી પણ નહીં લઉ ! (મિશકાત બહવાલા સહીહ મુસ્લિમ)

ફાયદો : ઘારાં બાળકો ! આ પરથી જાણવા મળ્યું પુરુષોએ સોનાની અંગૂઠી પહેરવી ન જોઈએ. તમો પણ જીવનમાં આ બોધપાઠ જરૂર યાદ રાખશો.

ગૈર આલિમે પોતે તફસીર લખવા (ઝોલવા) વિશે હુકમ

★ અગ્ર : જલાલતુલ્ ઈલમ, હાફિઝે મિલ્હત હજરત અલ્લામા અબ્દુલ અજીજ મુહદિષ મુરાદાબાદી

કાર્યાલય

શું ફર્માવે છે ઓલમાએ દીન અને મુફિત્યાને શરાએ મતીન આ મસ્ખલા બાબત કે એક માણસ હાજ મુહમ્મદ નામનો જે મામૂલી ફારસી તથા ઉદ્દૂ જાણે છે અને અરબી જ્ઞાનથી સાવ કોરો છે એટલે સુધી કે મીઝાન તથા મુન્શાઈબ પણ નથી જાહી શકતો. તેની જેહાલત એટલી હદે છે કે હુઝૂર આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રજા عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ ના ફત્વા જે મ કે કરન્સી નોટના મસાઈલ, હુક્કો પીવો, ખૂતબાની બીજી અજાન વગેરેની તેહકીકને માત્ર પોતાની અજાનતાના કારણે અસત્ય બતાવે છે. તેની હઠધર્મી એટલી હદે પહોંચેલી છે કે ફત્વો આપવામાં આવેલ મસ્ખલો કે મુસાફિર લાંબા અંતરને ઝડપી સવારીથી પાર કરી લે છતાં પણ મુસાફિર જ છે, આ મસ્ખલાનો ઈન્કાર કરે છે અને પોતાના ખયાલ તથા ઈજટેહાને માન્ય રાખે છે. તો શું આટલો અજાન અને કોરો માણસ કુર્ચાન શરીરની તફસીર ઉદ્દૂ ભાષામાં લખી શકે છે? અને તેનો આ ઈરાદો હુરુસ્ત છે? અને સામાન્ય લોકો માટે તેની તફસીર જોવી અને મદદ પેટે તેને તફસીર લખવા માટે રૂપિયા, પૈસા આપવા યોગ્ય છે?

અલ જવાબ : આ'લા હજરતના ફત્વા શરીર મજબૂત દલીલોથી ચક્કારીત છે જે ને અસત્ય બતાવવા દુષ્મની, ફસાદ અને અજાનતા ભર્યું છે. શરીર મસાઈલનો ઈન્કાર પોતાની અજાનતાનો ઈકરાર છે. અને અલ્લામા ઈબે અબ્દુલ વહિબ શાઅરાની عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ પોતાની કિતાબ મીઝાનુશશરીરધ્યતુલ કુબરામાં ફર્માવે છે કે જે માણસે ઉલમાએ કિરામના કથનને રદ કર્યું અને તેને

શરીરાતથી બહાર કર્યું તો સમજો કે તે પોતે પોતાની અજાનતાની ગવાહી આપી રહ્યો છે.

માટે હાજ મુહમ્મદનું શરીરાતના મસ્ખલાને ખોટા તથા અસત્ય બતાવવું પોતાની જેહાલતને કબૂલ કરવું છે. એવો માણસ જે શરીર જ્ઞાન તથા અરબીથી અભિના હોય અને છતાં કુર્ચાન મજ્જુદની તફસીર લખવાનો ઈરાદો કરે તો આ તેની જેહાલતનો નશો અને અજાનતાનું ઉદ્ઘાતપણું છે. કારણ કે કુર્ચાને મજ્જુદની તફસીર લખવું ધારું જ મહત્વનું અને મુશ્કેલ કામ છે જેના માટે પુષ્ણ ઈલ્બોની જરૂર હોય છે. અને મોટા મોટા ફાજિલો એના પ્રત્યે પોતાની આજીજીનો સ્વીકાર કરે છે. અને આ મેદાનમાં કલમ ઉઠાવવા માટે ખૌફ કરતા રહ્યા છે. અલ્લામા કાજી બૈજાવી જેવી જલીલુલ કદ્ર હસ્તીઓએ પોતાની તાકાત બહાર વિચાર્યું. કુર્ચાન મજ્જુદ ઈલ્બનો સમુદ્ર છે જે અસીમ છે જે માણસ ધાર્મિક જ્ઞાન અને અરબી જ્ઞાનથી અભિના છે તે કુર્ચાનનો મતલબ સમજી જ નથી શકતો તો તફસીર લખવાની વાત દૂર જ રહી. આવા માણસ માટે કુર્ચાનની તફસીર લખવી સંદર્ભ જાઈજ નથી અને સામાન્ય લોકોએ આ કામ માટે તેની મદદ કરવી હુરુસ્ત નથી.

—(બહવાલા : માહનામા અશરફિયા, મુખારકપુર, જાન્યુ—૦૪)

નોંધ : ઉપરોક્ત ફત્વામાં મહાન આલિમો તફસીર લખવા બાબતે આજીજ દર્શાવે છે તો પછી કોઈ લાહિલ માણસ આચાત પટીને પોતાના દિમાગથી તેની તફસીર બચાન કરે તે પણ એ જ પ્રમાણે નાજાઈગ તથા ગુમરાહી છે. મૌલા તાલાલા દરેકને સાચી સમજ આપે. (સંપૂર્ણ)

ઈરલામ અને આધુનિક શોધો

અરબી લેખક

: અલ્લામા અહમદ ઈબ્ને મુહમ્મદ ગમારી હુસૈની

ઉર્દૂ અનુવાદક

: અબૂ હમ્મદ મુફ્તી અહમદભિયાં બરકાતી મારહરવી (પાક.)

ગુજરાતી અનુવાદક

: પટેલ શબ્દીર અલી રજવી દ્વારા દ્વારા

પહાડો તોડિને સડકોની બાંધણી

એ જ બનાવોમાંથી પહાડોનું સવારીઓના માટે જે તેમના પર ચાલે છે પોતાની જગાએથી દૂર થઈ જવું છે એટલે કે મોટરો અને ગાડીઓના માટે માર્ગો બની જવા, સડકી અને શહેરના વિસ્તારોનું વિશાળ થઈ જવું અને એના સિવાય અન્ય ચીજો જે અનુભવોના આધારે આજે જમીનમાં પુષ્કળ પ્રમાણમાં જોવા મળે છે અલ્લાહ તાલા ફર્મિવે છે : -

''વારાજબાલ સીરેટ અને જ્યારે પહાડો ચલાવવામાં આવશે.'' (પારા-૩૦, સૂ. તકવીર, આ. ઉ)

અમે પહેલાં દર્શાવ્યું કે આ નિશાની કિયામતના કાયમ થતા પહેલાં દુનિયામાં જાહેર થશે. તથાસરનો અર્થ પોતાના સ્થાનેથી હઠી જવું.

ઈમામ અહમદ પોતાની મુસ્નદમાં સમુરહ ઈબ્ને જુન્હુબથી રિવાયત કરે છે. તેમણે સલાતુ કુસૂફમાં આ હદ્દીનને રિવાયત કરી અને તેના પછી તેનો ખુલ્બો છે જેમાં હુસ્તુર નો ક્રોલ છે : -

وَيَسِّ اللَّهُ لَقْدِ رَأَيْتَ مِنْذَ قَمْتَ أَصْلِي مَا لَقَوْنَ فِي
أَمْرِ دِينِكُمْ وَآخْرِ تَكُمْ وَإِنَّهُ وَاللَّهُ لَا تَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى
يُخْرِجَ ثَلَاثَوْنَ كَذَابًا وَآخْرَهُمُ الْأَعْوَرَ الدِّجَالَ.

''ખુદાની કસમ ! મેં નમાજ પછવાની હાલતમાં તે ચીજ જોઈ છે જેને તમે તમારા દીન તથા

આખેરતની બાબતમાં પામણો અને તે એ છે કે ખુદાની કસમ ! કિયામત કાઈમ થતા પહેલાં ત્રીસ જૂઠા પૈદા થશે અને તેમાં આખરી કાણો દજજાલ થશે. (મુસ્નદ અહમદ)

પછી આપે મુસલમાનો અને યહૂદીઓની પેલેસ્ટાઇનની જંગનો ઉલ્લેખ કર્યો અને ફર્માવ્યો : -
ولن يكون ذلك حتى ترون أموراً يتافقون شانها في
أنفسكم ستساؤلون بینکم هل كان نبيكم ذكر لكم
منها ذكراء، وحتى تزول الجبال عن عوا ت بها -

''એવું તે વખતે થશે જ્યારે કે તમે એવા બનાવો જોશો જેમની શાન તમારા માટે ઘણી બુલંદ હશે અને તમે આપસમાં પૂછશો કે શું નબી અકરમ ﷺ એ એના બારામાં કાંઈ ફર્માવ્યું હતું ? અને જ્યારે પહાડ પોતાના સ્થાનેથી ખત્મ થઈ જશે. (મુસ્નદ અહમદ)

બગ્ઝાર અને તિથાનીએ આ શરૂદોમાં રિવાયત કરી : -

لَا تَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى تَرُونَ أَمْرَاءَ عَظَمَةً تَكُونُوا
تَرَوْنَهَا وَهُنَّ تَزَوَّلُونَ الجَبَلُونَ عَنْ أَمَانَكُهَا -

''કિયામત કાયમ થતાં પહેલાં તમે એવા મહાન બનાવો જોશો જે તમે કદી નહીં જોયા હોય અને પહાડ પોતાના સ્થાનેથી ખત્મ થઈ જશે.
(તિથાની)

ઈમામ અહમદે કિયામતની નિશાનીઓના

બયાનમાં અખુલ્લાહ ઈબ્ને મરણીદી એક હદીષ
રિવાયત કરી જે લૈલતુલ અસ્રારમાં હુજૂર
અને હજરત ઈસા صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ના બારામાં છે. છેવટ
હદીષમાં આ પ્રમાણો છે :—

ثُمَّ تَنْفَسَ الْجَبَالُ وَتَمْدَأْرُضُ مَدَالَا وَيَمْ.

"પદ્ધી પહાડ પાડી નાખવામાં આવશે અને
જમીન ચામડાની જેમ ફેલાવી દેવામાં આવશે.
(મુસ્લિમ અહમદ, જુઝઉલ અવ્વલ, પેજ-૩૭૫)

પદ્ધી ફર્માવ્યું કે એ રાતમાં મારા રબે મને
જિભ્મેદાર બનાવ્યો હતો કે એવું ત્યારે થશે જ્યારે કે
આવું આવું થશે કેમ કે કિયામતનું દાયારું તે સગર્ભા
ઉંટની જેમ છે જે બાળ જન્મની નજીક હોય અને
તેના માલિકને ખબર નથી કે દિવસ અથવા રાતમાં
એ કયા સમયે બચ્યું જણશે."

આ "નસ્ફ" તે "નસ્ફ"થી અલગ છે કે જે
કુર્અને કરીમની આ આયતમાં છે :—

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجَبَالِ فَقُلْ يَنْسَفُهَا بِنِسْفًا

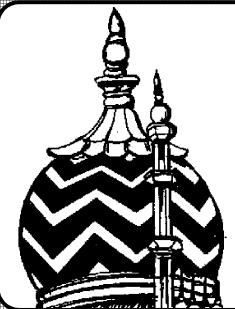
"અને તમારાથી પહાડો વિશે પૂછે છે, તમે
ફર્માવો તેને મારો રબ રજકણ રજકણ કરી નાખશો."
કેમ કે એ "નસ્ફ" કિયામત કાયમ થયા બાદ થશે
જ્યારે કે પહાડ પીજેલા ઉંટની જેમ થઈ જશે. અને
આ "નસ્ફ" (જે હદીષમાં છે તે) કિયામત કાયમ
થતાં પહેલાં થશે બલ્કે એ તો કિયામતની તે
અલામતો તથા નિશાનીઓમાંથી છે જે કિયામતની
નજીકીની દલીલો પૂરી પાડે છે. આ "નસ્ફ"નું
સમર્થન એ વાતથી થાય છે કે દુનિયામાં દરરોજ
ક્યાંક પહાડને ડાયનામેટ વડે ઉડાડવામાં આવી રહ્યો
છે ક્યાંક યંત્રો વડે ખોંદકામ કરીને, અને આ રીતે
પહાડી જમીનને ચામડાની જેમ ફેલાવવામાં આવી
રહી છે ત્યાં સુધી કે જ્યારે હજરત ઈસા صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم
ઉત્તરાણ કરશો તો તે તમામ ચીજોને એ હાલતમાં
પામશો.

વીજળી અને તેની રોશાની

એ જ બનાવોમાંથી વીજળી છે કે આજે
ઘરોમાં, માર્ગોમાં, કારો અને ગાડીઓની સફરમાં
તેના થકી રોશાની મેળવવામાં આવે છે. અલ્લાહ
બેહતર જાણો છે કે આ કૌલથી એની મુરાદ શું
છે "અને જ્યારે તારાઓ મંદ
પડી જાય." (કુ. તકવીર, આ. ૨)

પાછલા પૃષ્ઠોમાં અમે સહાબાએ કિરામ અને
અન્ય તાબદીનથી નકલ કર્યું છે કે આ આયત એ
નિશાનીઓમાંથી છે જે કિયામતની સ્થાના પહેલાં
દુનિયામાં જોવા મળશે. જ્યારે નિશાનીઓ
રોશાનીની મૌજૂદગીમાં તેમની રોશાનીનું તદ્દન ખત્મ
થઈ જવું, માર્ગો તથા મુસાફરી દરમ્યાન તારાઓની
રોશાનીથી બેપરવા થઈ જવું, અંધારી રાતોમાં માર્ગ
ઓળખવા માટે તેમનાથી મદદ ન લેવું, કેમ કે
વીજળીના પ્રકાશથી પહેલાં અંધારી રાતોમાં કેવળ
તારાઓની મદદથી જ માર્ગની પેહચાન કરતા હતા,
જ્યારે વીજળીની શોધ (ટોમ્સ એડીસન અમેરિકીએ
ઇ.સ. ૧૮૮૨ માં કરી) થઈ ગઈ તો તારાઓની
રોશાની મંદ પડી ગઈ અને લોકો તેનાથી બેપરવા
થઈ ગયા અને તેમણે ઉંટ પર સફર કરવાનું છોડી
આપ્યું અને તેને અલ્લાહ તાલાદાએ પોતાના
કલામમાં આ રીતે ફર્માવ્યું : વાજારે યુવાન ઉંટડીઓ છૂટી ફરે." એનું વર્ણન
પાછલાં પૃષ્ઠોમાં આવી ગયું છે.

એનું અધિક સમર્થન તથા ખુલાસો એ વાત
પરથી પણ થાય છે કે અલ્લાહ તાલાદાએ સૂરજને
ઈન્કેદાર (રોશાનીનું જવું)થી તા'બીર નથી કર્યું બલ્કે
તકવીર (લપેટી દેવામાં આવ્યું)થી તા'બીર કર્યું.
હા ! એથી ઉલ્ટુ થાય છે કે સૂરજ વીજળીની રોશાની
પર અસર કરે છે, જેથી તારાઓથી ઉલ્ટુ સૂરજની
સમક્ષ વીજળીની કોઈ હકીકત નથી. (કમશા.)

ઈમામ અહમદ રજા ઓર એહતેમામે નમાઝ

અંગ : હિન્દુભાષા મૌલાના મુહુમ્મદ શાકિર રગ્વાચી નૂરી-મુખ્યાઈ
(અમીરે સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી)

આ'લા હિન્દુસ્તાન ઓર જમાઅત કો મસ્જિદમે હાગરી !

આ'લા હિન્દુસ્તાન અધીમુલ બરકત સૈયેદેના ઈમામ અહમદ રજા ફાઝિલે બરેલ્વી ને سُر ને જમાઅત કી પાબંદી ઓર મસ્જિદ કી હાજરી કી તરફ જબાની ઓર તહરીરી તાકીદ હી નહીં ફર્માઈ હૈ બલ્કે ઉસ પર સખ્તી કે સાથ અમલપેરા થે. અગર આપકી જિંદગીએ પાક કા જાએઝા લીજિએ તો ઉસમે નુમાયાં તૌર પર (દેખીતી રીતે જ) સહાબાએ કિરામ رض કી હયાતે તૈયેબહ કા (પાક જિંદગીઓ કા) અકસે જમીલ (નૂરાની પ્રતિબિંબ) જલકતા હુવા નજર આએગા. ઓર આપ મહસૂસ કરેંગે કે આ'લા હિન્દુસ્તાન كَلِمَةُ الرَّحْمَةِ وَالصَّوْنِ ને જિંદગીભર માછે રિસાલત مَلِكُ اللَّهِ عَزَّ ذِيَّلَهُ وَجَلَّ ذِيَّلَهُ ઔર ઉનકે નુજૂમે હિદાયત (હિદાયતના તારાઓ) સે જો કસબે નૂર કિયા થા (નૂર પામ્યું હતું) વો નૂર ખૂદ ઉનકી જાતે અન્વરમે જગમગા રહા હૈ. બુણ્ણાપે કા જમાના હૈ કષરતે કાર, હુજૂમે અફકાર વ શિદતે અમરાજ કે બાઈષ આપકે કવા (અતિશય કામનો બોજ, ચિંતાઓ તથા બિમારીઓના લીધે આપની તાકાત) સાથ છોળતે જા રહે હોય, નકાહત ઓર કમજોરી હદ દરજા કો પહુંચ ચુકી હૈ, ચંદ કદમ ચલનેકી ભી બદનમેં તાકત

નહીં રહ ગઈ, મગર ઈસ મર્દે બાખુદા કે હોસલા કી બલંદી કા અજબ હાલ હૈ કે વો તમામ દુશ્વારિયોં, મજબૂરિયોં ઓર મઅજૂરિયોં કે બાવજૂદ કુબે મૌલા કે શૌકમેં જાનિબે મંજિલ યું રવાં દવાં હૈ કે :-

જોસફ માના મગર ઐ ઝાલિમ દિલ
ઉનકે રસ્તેમે તૂ થકા ન કરે

વો મંજિલે મસ્જિદ હૈ જહાં ઈતેબાએ રસૂલ صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ કા જગબાએ સાછિક ઉન્દે કશાં કશાં લિએ જા રહા થા. આપ લી ઉસકા એક મનજર મુલાહેઝા કીજાએ, ફર્માતે હોય :-

અજલ નજીદીક ઓર અમલ રકીક (એટલે કે મૌત નજીક છે અને અમલો તુચ્છ છે.)

"ચાર દિન કમ પાંચ મહીને હુએ આંખ દુઃખને આઈ ઓર ઈસ પર ઈતવાર મુખ્તલિફા વારિદ હુએ. (એમાં વિવિધ વાતો ઉમેરાઈ) જોઅફ (કમજોરી) કાઈમ હો ગયા, સિયાહ (કાળા વલયો) નજર આતે હોય, આંખે હમા વકત નમ (સતત પાણીથી તર) રહતી હોય, અવ્વલ તો મહીનોં કુછ લિખ પણ હી ન સકા, અથ યે હાલ હૈ (કે) ચંદ મિનટ નિગાહ નીચી કરનેસે આંખ ભારી પળ જાતી હે, કમજોરી બજ્જ જાતી હે. પાંચ મહીનેસે મસાઈલો રસાઈલ અજ જબાની બતાકર લિખે જાતે હોય. બારહવીં રખીઉલ અવ્વલ કી શામસે એક ઐસા મર્જ

લાહિક હુવા (બીમારી લાગુ પડી) કે ઉમ્મભર ન હુવા થા, ન અલ્લાહ કિસી કો ઉસમે મુખ્યેલા કરે. પછીતર (૭૫) ઘંટે મુક્કમલ ઈજાબત ન હુઈ (છુટકારો ન થયો), પેશાબ ભી બંદ હો ગયા. મૌલા તથાલાને ફિઝલ ફર્માયા મગર જોઅફ બદરજા ગાયત (અતિશય કમજોરી) હે, નવવાં રોજ હે, બુખાર કા દૌરા (તાવ શરૂ થયો) હુવા. જોઅફ કો ઔર કુવ્વત મિલી. (ઔર કમજોરી વધી !) રોજ તજર્બા કિયા (અનુભવ કર્યો) મસ્જિદ તક જાને આને કે તઅબસે (થાકથી) ફૌરન બુખાર (તાવ) આ જાતા હે. મજબૂરાના કઈ રોજસે યે હેં કે કુર્સી પર બિઠાકર ચાર આદમી લે જાતે હેં ઔર લાતે હેં. મેં જોહર કો જાતા ઔર મગરિબ પણ કર આતા હું, તાલિબે દૂઓ હું."

આપ કે ખુતૂત કે મુતાલેઆસે અયાં હોતા હે (આપના પત્રોના અભ્યાસ પરથી જાહેર થાય છે) કે આપ કો ઈતોબાએ સુન્નત (સુન્નતની પાબંદી) કા કિસ કદર શૌક થા કે આપ નુહેલાનુહેલ કે એક એક કૌલો ફેલ (વાણી, વર્તન) પર અમલ કે લિયે દીવાનાવાર મચલ રહેં. બદનમેં તાકત નહીં લેકિન જમાઅતમેં શિર્કત (હાજરી) કે લિયે બેચૈન હેં કે સરકાર નુહેલાનુહેલ કો કિસી ભી હાલમેં વુસ્થાત કે બાવજૂદ જમાઅતસે ગૈરહાજરી ગવારા ન થી, લેહાજા લોગોં કે સહારે કુર્સી પર બેઠકર મસ્જિદમે હાજિર હો રહે હેં ઔર હાલત યે હે કે આમણો રિસ્ત (આવ જી) ભી આપકે લિયે કુલ્કષ્ટ વ મશકૃત કી બાઈધ (તકલીફનો સબબ) હૈ, યે સબ ઉસ જગ્યાએ શૌકમેં થા કે હુઝૂર નુહેલ કે સહાબા ભી બીમારો નાતવાનાઈ (બીમારી તથા કમજોરીની) હાલતમેં દો આદમિયોં કે બીચમેં ચલકર જમાઅતમેં શરીક હુવા કરતે થે. ઔર એક દશ ખૂઝૂર નુહેલ ભી બી ઈસી અંદાજસે મસ્જિદમેં તશરીફ લાયે થે. બિલા શુખ્ષા ! આ'લા હજરત નુહેલ કા યે મિષાલી કિરદાર હુઝૂર નુહેલ ઓર સહાબાએ મુશ્ટાલીલ

કિરામ હું નુહેલ કી વો અદા જો આપ દો આદમિયોં કે બીચમેં ચલકર જાનેમેં થી કુર્સી પર જાનેમેં અદા નહીં હોતી, ઈસ લિયે કબી કબાર આ'લા હજરત નુહેલ કા યે આદમિયોં કે બીચમેં ચલકર ભી મસ્જિદ તશરીફ લે ગયે તા કે મહબૂબ કી વો અદા ભી અદા હો જાએ ! એક આશિક કે લિયે અદાએ મહબૂબમેં મુશાબેહત કા જો લુત્ફ હે વો સિઝ મુતાબઅતમેં કહાં ! (મહબૂબના જે વી જ અદા કરવામાં જે મજા છે તે કેવળ ફર્માબરદારીમાં કરાયાં ! એટલે કે ગમે તે રીતે નમાજ પઢીને ફર્માબરદારી તો થઈ જ જાય પણ જે રીતે હુઝૂર બે સહાબા વચ્ચે આવીને પઢ્યા એવી જ રીતે પઢવામાં આવે !)

૨૫—સફર હિ.સ. ૧૩૪૦ કો વિસાલ હોતા હે. મર્જ (બીમારી) મહીનોંસે થા ઔર ઐસા કે ચલને ફિરને કી તાકત નહીં, શરીઅત ઈજાત હેતી હે કે ઐસા મરીજ (બીમાર) ઘરમે નમાજ પણ લે. મગર ઈમામ અહમદ રાઝા નુહેલ જમાઅત કી પાબંદી કરતે ઔર ચાર આદમી કુર્સી પર બિઠાકર મસ્જિદ તક પહુંચાતે. જબ તક ઈસ તરહ હાજરી કી કુદરત થી જમાઅતમેં શરીક હોતે રહે. (ઈમામ અહમદ રાઝા ઔર તસવ્યુફ, સર્જા-૫૮)

અલ્લાહુ અકલર ! કયા શોકે જમાઅત થા ઈમામ અહમદ રાઝા કા ! યકીનન ! રહમતે ખુદાવંદીઓ કરમે મુસ્તફા નુહેલ કો દાખ્યત હેને કે લિયે ઔર અપની તરફ માઈલ કરને કે લિયે હુકમે ખુદાવંદીઓ ફર્માને મુસ્તફાવી પર અમલ બેહદ જુરેરી હે.

હજરત અલ્લામહ મુહમ્મદ અહમદ મિસબાહી હાજી નેહિનસાએ અન્ન જિયારતિલ કુઝૂર કી હાશિયામેં અપને ઉસ્તાદે મોહતરમ હુઝૂર હાફિજે મિલત મૌલાના શાહ અબુલઅજીજ

સાહબ મુરાદાબાદી (હિ.સ. ૧૩૬૮-૧૩૭૨) કી રિવાયતસે લિખ્ખા હૈ :-

"આ'લા હજરત ઈમામ રજા عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ કે એક બાર મસ્જિદ લે જવાબદિયા કોઈ ન થા, જમાઅત કા વકત હો ગયા, તથીઅત પરેશાન ! નાચાર ખૂદ હી કિસી તરફ ઘસીટે હુએ છાંજે મસ્જિદ હુએ ઓર બાજમાઅત નમાજ આદા કી. આજ સેહતો તાકત ઔર તમામતર સહૂલત કે બાવજૂદ તર્કે નમાજ ઔર તર્કે જમાઅત કે માહોલમાં યે વાકેઅહુ એક અઝીમ દર્સે ઈધ્રત હૈ. (ઈમામ અહમદ રજા ઔર તસવુફ, સર્ફા-૫૮)

ઈમામ અહમદ રજા عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ અગર ચાહતે તો ઘરમે શાગિદ્દોં કે સાથ જમાઅત કાઈમ કર દેતે, લેકિન ! મુસ્તફા જાને રહમત عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ કા ખ્યાલ કરતે હુએ અપને વજૂદકી ઔર અપની તકલીફકી પરવા કિએ બગેર મસ્જિદ કી તરફ તશરીફ લે ગયે, ઈસ લિએ કે મહિષબત કુબાની ચાહતી હૈ, દલીલ ચાહતી હૈ, મહિષબ કી ખુશી ચાહતી હૈ. અય ઈમામ અહમદ રજા ! આપકી અજમતોં પર કુબાન ! આપને ઈશ્કે મુસ્તફા જાને રહમત عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ કી એસી દલીલ પેશ કી કે કહીંસે કોઈ એતરાજ કી ગુંજાઈશ બાકી નહીં રહતી. અગર આજ હમ ભી અપની જિંદગી કો ઉન્હી ખુતૂત (ચીલે) પર ગુઝારના શુરૂઆ કર દે જિન ખુતૂત (ચીલે) પર આ'લા હજરત عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ ને ગુઝારને કી તા'લીમ દી હૈ. તો મૈં પૂરે દાખ્યે કે સાથ કેહતા હું કે ઈન્શાઅલ્હાહ ! જુમલા ફિર્જાએ બાતિલાકો શિકશે ફાશ (તમામ બાતિલ ફિર્જવાળાઓને સખત હાર) ઔર અહલે સુન્નત કો ઉરુજ (પ્રગતિ) નસીબ હોગા.

અલ્હાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ કે સદકાઓ તુફેલ હમ સબકો મઅર્મૂલાતે આ'લા હજરત عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ કી પાબંદી કી તૌફીક નસીબ ફર્માએ. આમીન.

ઈમામ અહમદ રજા ઓર તર્જુમાલે અરકાને નમાજ

આચયત શરીફ :-

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ط

તર્જુમા : "બેશક ! નમાજ બેહયાઈ ઔર બુરી બાતોસે રોકતી હૈ. લેકિન ! આજ હમ દેખતે હોએ બેશુમાર નમાજી એસે ભી હોએ નમાજે ભી પણહતે હોએ, જૂદી ભી બોલતે હોએ, અમાનતમે ખ્યાનત ભી કરતે હોએ, વા'દા બિલાઝી ભી કરતે હોએ, ગાલી ગલોચ ભી કરતે હોએ, ગાને-બાજે-તમાશોમે ભી મસરુફ નજર આતે હોએ. ઈલા માશાઅલ્હાહ !

નમાજ કી ઈશાદિયત (લાભકારકતા) કુર્ચાન મુકદસમેં ખાલિકે કાયનાત عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ ને વાજેહ (સ્પષ્ટ) ફર્માઈ કે નમાજ બેહયાઈ ઔર બુરી બાતોસે રોકતી હૈ. લેકિન ! આજ હમ દેખતે હોએ બેશુમાર નમાજી એસે ભી હોએ નમાજે ભી પણહતે હોએ, જૂદી ભી બોલતે હોએ, અમાનતમે ખ્યાનત ભી કરતે હોએ, વા'દા બિલાઝી ભી કરતે હોએ, ગાલી ગલોચ ભી કરતે હોએ, ગાને-બાજે-તમાશોમે ભી મસરુફ નજર આતે હોએ. ઈલા માશાઅલ્હાહ !

આભિર કૌનસી એસી કમી હૈ નમાજીમેં, જિસકે સબબસે નમાજ કે ફાઈદેસે મહરૂમ નજર આતે હોએ ? આઈયે ! રહમતે આલમ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ કે મુકદસ ફર્માન કી રોશનીમેં ઉન ખામિયોં કો તલાશ કરેં.

નમાજમે ચોરી કરનેવાલે કા અંજામ !

હદીષ : "વો નમાજ નાકિસ (અપૂર્ણ) હૈ જિસમે નમાજ પણહનેવાલેને રુક્ખુઅ ઔર સજદેમેં અપની પીઠ સીધી ન રખી હો." (તિર્મિજી)

એક બાર તાજદારે કાયનાત عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ ને લોગોસે પૂછા કે શરાબી, જાની ઔર ચોર કો તુમ લોગ કેસા સમજતે હો ? લોગોને જવાબ દિયા, અલ્હાહ વ રસૂલ બેહતર જાનતે હોએ ! (અજૂજ વ જલ્દ વ સલલાહાહુ તાઓલા અલૈહિ વસલલમ) તાજદારે કાયનાત عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ عَلَىٰٰ وَسَلَامُ عَلَيْهِ ને ફર્માયા : -

તર्जुमा : ये सब खुले बणे गुनाह हैं और सज्जाके मुजिब (लायक) हैं और योरियोंमें बहूतरीन, नमाज की चोरी है। दर्याफ़ित किया गया, या रसूलल्लाह ! ﷺ कोई नमाज की चोरी कैसे करता है ?! इर्शाद हुवा के, "रुकूअ और सज्जे मुक़म्मल न करे।" इस तरह की नमाज अदा करनेवालों के अंगम के मुतअलिक ताजदारे कायनात ﷺ ने इमार्या, "अल्लाह ﷺ उस शप्स की नमाज की तरफ नगर नहीं कर्माता जो रुकूअ और सज्जे के दरम्यान अपनी पीठ को सीधी नहीं करता।" (मिश्कात शरीफ)

हज़रते हुएक्षद् ﷺ ने एक शप्सको देखा के वो रुकूअ और सज्जे पूरी तरह नहीं कर रहा है। जब वो नमाज पण्ड चूका तो हज़रत हुएक्षद् ﷺ ने उससे इमार्या :—

"तुमने नमाज नहीं पण्डी और अगर तुम इसी हालतमें भर गये तो तुम्हारी मौत उस मिल्लत पर न होगी जिसे अल्लाह ﷺ ने हुग्रर ﷺ को अता इमार्या है।"

एक मकाम पर रहमते आलम ﷺ इर्शाद इमार्ये हैं :

"जिसने नमाजों के लिये अच्छी तरह वुजू किया और उन्हें वक्त पर पण्डा और उनके रुकूअ और सज्जे पूरे पूरे अदा किये, अल्लाह ﷺ का वा'दा है के उसे बध्श होगा। लेकिन ! जो ऐसा न करेगा उसके लिये अल्लाह ﷺ का कोई वा'दा नहीं है, चाहेगा तो बध्श होगा और चाहेगा तो अजाबमें डाल होगा।" (मिश्कात शरीफ)

तकमीले नमाज के लिये और कुबूलियते नमाज के लिये हम जान चूके के क्या क्या बातें जुड़ी हैं। और जब तक उन चीजों की तकमील न होगी परमाते नमाजसे (नमाजना शायदाथी) महरूम

रहोगे, ईशादाते नमाज से (नमाजना लाभोथी) महरूम रहोगे।

आईये ! अब हम हेखें के ईमामे ईश्को महज्जत ईमाम अहमद रजाखां मुहदिध उल्लास ﷺ जु़रूरीयाते नमाजका कितना ऐहतेमाम इमार्ते।

आ'ला हज़रत उल्लास ﷺ नमाजमें इस कटर ऐहतेयात और जु़रूरीयाते मसाईल का ऐसा खयाल इमार्ते थे के आम लोग नहीं बअज़ उलमा भी इसके समझनेसे कासिर (लायार) हैं। हज़रत मौलाना शाह घ्वाजा मुहम्मद हुसैन साहब चिंती निजामी मेरठी षुभ म अलू अजमेरी इमार्ते हैं :—

२० रमजान शरीफसे आ'ला हज़रत उल्लास ﷺ की मसिजिदमें मोअूतङ्कि हुवा, आपने भी ऐअूतेकाफ़ इमार्या। एक दिन कुछ अे'तेकाफ़ असर के वक्त आ'ला हज़रत उल्लास ﷺ तशरीफ लाए और नमाज पण्डकर तशरीफ दे गये, मैं मसिजिदके अपने कोनेमें चला गया। थोणी दरमें मुजसे एक साहबने इमार्या, आपने अली असर की नमाज नहीं पण्डी ? मैंने कहा, मैंने हज़रत के पीछे नमाज पण्डी ली। उन्होंने कहा, हज़रत तो अब पण्ड रहे हैं ! मुझे इस वजहसे यकीन नहीं आया। और किसी वजहसे नमाज नहीं हुई थी तो हज़रत का हाफ़िज़हू (यादशक्ति) ऐसा नहीं के मुझे भूल जाते और मतलब न इमार्ते (जाण न करे।) उन्होंने मुजसे फ़िर कहा, देख लीजिए ! वो पण्ड रहे हैं ! मैंने बण्डकर देखा तो वाकई (साचे ज) पण्ड रहे थे ! मुझे बेहद लैरत हुई और आगे बण्डकर खण्ड रहा। सलाम फ़ेरने पर अर्जकिया, हुग्रर ! मैं समझ नहीं सका ! आ'ला हज़रत उल्लास ﷺ ने इमार्या, काएदाए आभिरामें बाद तशहूहू (अतिथियात पछी) सांस की हरकतसे मेरे

અંગરખે કા બંદ ટૂટ ગયા. ચું કે નમાજ તશ્વહીલું
પર ખત્મ હો જાતી હૈ, ઈસ વજહસે મૈને આપસે
નહીં કહા, ઔર ધર જાકર બંદ હુરુસ્ત કરાકર
અપની નમાજ પણ લી.

યે એસા વાકેઅહુ હે જો અક્ષર સાહેબાનકી
સમજમેં નહીં આતા. સિઈ એક બુજુર્ગને મુજસે
સુનકર બળી અજમત કી. વો બુજુર્ગ શૈખુલ અસ્ક્રિયા
હિન્મત ખવાજા શાહ પીર અદ્દુલ હમીદ
સાહબ બગાદાઈ હૈન. બળોદામેં તશરીફ લાએ ઔર
જામેએ મરિઝિદમેં એક હિન મગરિબકી નમાજ
પણહાઈ. મેંને એસા અધર કબી કુર્ચાન શરીફ
પણહનેકા નહીં દેખા. બાદુછૂ માલૂમ કિયા કે યે
કૌન બુજુર્ગ થે? તથ ઉનસે મિલને કે લિએ ઉનકી
કિયામગાહ પર ગયા. એઝૂઝો કુર્ચાન કે
સિલસિલેમાં ઉનકા યે વાકેઆ કાબિલે જિક હૈ. શાહ
સાહબને ફર્માયા :—

मैं एक मर्त्या ईरान गया, वहां आतिश परस्तों (अग्निपूजक) का एक आतिशकदा बहुत पुराना है. उसकी परस्तिश (पूजा) करते हैं. उनसे मुखाहेषा के लिए लोगोंने मेरा नाम ले हिया. मैंने कहा, ये लोग जिसे पूजते हैं उसीसे पूछ लो! यानी आतिशकदेमें (अगीयारीमें) जाकर आगसे पूछ लो, वो किसकी रिआयत करती है? (कोनी आमान्या राखे छे?!?) लोगोंने महज धमकाना समझा और लोगोंने मेरा और वहां के एक पूजारीका नाम मुकर्रर कर के एक तारीख, वक्त मुख्यन (नक्की) कर के मुनाझरे का ऐलान कर हिया. वक्त मुकर्ररा पर तमाम शहर की मध्यस्थूक क्षणतसे भौजूद थी. उस वक्त मैंने उस पूजारीसे कहा, चलीओ! अब वो गभराया और रुका! तो मैंने ख्याल किया के अगर मैं भी रुका तो लोग महज धमकी समझेंगे. इस वजहसे तनहा आतिशकदेमें चला गया और पूरे २० मिनट आगमें खण्डा रहा. बथ्रूद्धू निकल आया, तो ये हेखकर बहुतसे आतिश परस्त

મુસલમાન હો ગયે. ઔર ફર્માઈં, મૈં કુર્ચાન
મજૂદ લેકર ઔર યે સમજકર આગમે ચલા ગયા
કે જબ હમારો કુર્ચાને અખીમ નારે જહનમસે
બચાએગા તો ઈસ મામૂલી આગસે ક્યું નહીં
બચાએગા. તો વાકેઅહુસે ઔર ઉન્કી કરામતસે
હજરાતે નાજેરીન ઈન બગદાદી શાહ સાહબ કી
બુજુર્ગી ઔર કુવ્વતે ઈમાની કા અંદાજા લગાયે.
ઉસ બુજુર્ગને મુજસે આ'લા હજરત
કા પાટીની કાલીન કાલીન કાલીન
કા સુના, દુરે દિન ઉનસે મુલાકાત હુઈ તો ઉસ
બગદાદી શાહ સાહબને ફર્માયા, "કલ સારી રાત
રોતે ગુઝારી! યહી કહતા રહા, ખુદાવંદ ! તેરે
ઓસે ઓસે મકબૂલ આજ ભી હૈં જો ઈસ
એહતેયાતસે નમાજ પણહતે હૈં!" (હયાતે આ'લા
હજરત, સર્ફા-૧૮૩)

سُو بھا نہ لَاہ ! آ' لَا ہن رات یہ ماما
 اہ ماد علیکم السلام وَالصلوٰۃُ وَالبَرَکَاتُ
 اور اے ہتھے بھامے نماج کرنے والا ماجی کریب
 (نسل کنا بھوت کا ان) مئے تو کوئی نظر نہیں آتا.
 سچ ہے ! ماحبّت سچھی ہو تو آدمی اپنی
 تکلیف کو نہیں دھرتا، بلکہ اپنے ماحبوب کی
 بھوشی کو دھرتا ہے۔ یہ ماما اہ ماد رزا
 علیکم السلام وَالصلوٰۃُ وَالبَرَکَاتُ
 اے ک سچھے آشیکے رسویں اے ک سچھے آشیکے
 ہے۔ یہ س لیاے وو جانتے ہے کے نماج سے میرے آکا
 ہم میں میں کی آنڈھوں کو ڈک پھونچتی ہے۔

لے ہو جا یہ ماماں اسے بھائی کا لامپونان علیکم السلام کا لامپونان
ہر تکلیف کو بحراشت کرتے ہوئے نہ ماماں کی
پابندی، ۷۰ ماماں کی پابندی کرتے ہے۔ کاش !
اکٹلاؤ ہر مول ہم کو بھی یہ ماماں اسے بھائی کا
لامپونان علیکم السلام کے نکشوں کو دم پر چلنے کی تؤییک
اتا ہے اور آبھیں بیجا ہی نبی کریم
اکٹلے ہی افسوس سے لامپونان و تسلیم۔

وَمَا عَلِيَّنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

લેખક : હકીમ મુહમ્મદ અસ્લમ શાહિન કાદરી
અનુવાદક : મૌલાના મુહમ્મદ શાહિર પટેલ દ્યાદરવી

★ ટીકા ટીપ્પણનો ઇલાજ ★

તો વાત ચાલી રહી હતી પ્રશંસા પસંદીની. હવે મજબૂત (ટીકા ટીપ્પણ)નો ઇલાજ પણ જુઓ. યાદ રાખો કે કોઈ પણ વાત કહેવાવાળો કંઈક કહે છે તો તેના ત્રણ પ્રકાર જરૂર હોય છે : (૧) જો કોઈએ સાચું કહું અને શક્કત (નરમી)થી કહું તો આપણે તેના એહેસાનમંદ તથા શુકુગુજાર થવું જોઈએ, કે તેણે આપણને આપણી ખામી (ભૂલ)થી સાવચેત કર્યા. તો આપણે તેનાથી મોહું ફેરવવાના બદલે ભૂલની ઇસ્લાહ તરફ ધ્યાન આપવું જોઈએ, ન કે તેનું ભૂરું માનીએ. અને જો ખામી દીન વિશે હોય તે તો સાપની જેમ છે કારણ કે તે આભિરતમાં હલાકીનું કારણ (સબબ) બનશે. અને ઘણીવાર આ દુનિયામાં પણ આપણી ખામીઓથી સાવચેતી આપણા ભલા માટે જ હોય છે. (૨) જો આપણી ખામી કાઢવાવાળાએ જૂદું કહું અને તે ખામી તમારામાં નથી તો પણ ગુસ્સામાં આવવાના બદલે વિચારવું જોઈએ કે હું ખામીઓથી (જેનો આરોપ લગાડવામાં આવ્યો છે) તેનાથી પાક છું તો શું થયું? આ સિવાયના ઘણાયે એબો અને ખામીઓ મારામાં છે જે તેને (સાવચેત કરનારને) ખબર નથી. માટે આ સંજોગોમાં પણ અલ્લાહનો શુક અદા કરવો જોઈએ કે તેણે તે ખામીઓ પર પર્દો ઢાંકેલો છે અને તેને તારા એબોથી આગાહ ન કર્યો. અને એ પણ તો છે કે તે માણસે

તારી એબ જોઈ કરી (ખામીઓ શોધી) પોતાની તમામ નેકીઓ તને ભેટમાં આપી દીધી ! કારણ કે હદીષ શરીરમાં છે કે (લોકોની) ખામીઓ શોધનારની નેકીઓ તે માણસના હિસાબમાં લખી દેવામાં આવે છે જેના તે એબ (ખામીઓ) શોધતો હતો. અને આ વાત પણ યાદ રાખવી જોઈએ કે જો તે માણસ તારી જૂઠી ટીકાના બદલે જૂઠી પ્રશંસા કરત તો તે તારા કંતલ (ખૂન) કરવા બરાબર હોત. તો પછી શું તને તારા કંતલ પર ખુશી થાય ? અને મફતમાં બીજાની નેકીઓ તને મળે તેનાથી તું નાખુશ થાય ? આવી વાત તો ફક્ત તે જ માણસ કરી શકે છે જે માત્ર આમાલના જાહેરને જ નિહાળતો હોય અને હકીકિત તથા બદલાથી તને કોઈ તાલ્લુક ન હોય અને આ જ વિચારવાની તે કળા છે જે અકલમંદ માણસને બેવકૂફીથી અલગ કરી દે છે તથા આ જ તો ફરક છે જેના કારણો બેવકૂફ તથા અકલવાળાનો તશીવત જાણવા મળે છે. કારણ કે અકલમંદ તો દરેક વસ્તુની હકીકિત સમજવાની કોણિશ કરે છે અને જાહેરી (ઉપરી) શકલની તને કોઈ ફિકર નથી હોતી. ટૂંકમાં ખૂલાસો એ કે જ્યાં સુધી લાલચની ઉમ્મીદ લોકોથી તોડી નાખવામાં ન આવે ત્યાં સુધી આ બીમારીનું દિલથી દૂર થવું શક્ય નથી.

★ બેસબરી (અધીરાઈ) તથા તેના પર કંટ્રોલ ★

યારા દીની ભાઈઓ તથા બહેનો અને વહાલા વાંચકો ! આ દુનિયામાં તકલીફ તથા રાહત, ખુશી તથા નાખુશીનો ચોલી દામનની જેમ સાથ છે. આ દુનિયામાં દરેક માણસનો તકલીફ તથા આરામ બંને સાથે જરૂર પાલો પડશે. માટે માણસ પર જરૂરી છે કે કોઈ નેઅમત તથા રાહત મળે તો અલ્લાહનો શુક અદા કરે અને જ્યારે તકલીફ તથા રંજ પહોંચે તો સબર કરે. સબરની આદત ઘણી જ સારી છે. કહેવત જાણીતી છે કે સબરનું ફળ હમેશાં મીહુ હોય છે. માટે દરેક સત્રી તથા પુરુષ પર જરૂરી છે કે સબરનું દામન કોઈ પણ સંજોગોમાં ન છોડે. કોઈ તકલીફ અને કોઈ મુશ્કેલી પહોંચે તો જખાનથી તેના શિકવા શિકાયત ન કરે અને ન તો મુશ્કેલીથી ગભરાઈને આમ તેમ

ભટકતો, નાસતો ફરે કે આમ કરવું બેસબરી છે.

હજરત અખ્રુલ્લાહ ઈબ્ને અખ્બાસ رضી اللہ عنہ થી રિવાયત છે કે જે માણસ પર કોઈ મુસીબત આવે અને તે સંપૂર્ણપણે સબર કરે તો તે જરૂર જન્તમાં દાખલ થશે. કોઈએ પૂછ્યું કે સબે જમીલ શું છે? તો ફર્માવ્યું કે સખત ગમના કારણે આંખો ખૂલી રહી જાય અને અલ્લાહના ખૌફના કારણે મોહું (જબાન) બંધ રહે. (તઝકેરતુલ્ વાઈઝિન)

હજરત અખ્રુલ્લાહ ઈબ્ને અખ્બાસ رضી اللہ عنہ ફર્માવે છે કે સબરના ચાર પ્રકાર છે : (૧) ઈબાદત (બંધગી)ના સમયે સબર કરવી (૨) ગુનાહથી દૂર રહેવામાં સબર કરવી (૩) મુસીબત ઉત્તરવા પર સબર કરવી (૪) બલા પર સબર કરવી. (તઝકેરતુલ્ વાઈઝિન)

ઘારા વાંચકો ! આજે આપણી હાલત કેટલી બધ્યી બદલ્યા થઈ રહી છે. આપણે તો બિલકુલ મામૂલી તકલીફ પણ બર્દાશ્ટ કરવાની કોશિશ નથી કરતા. એટલે કે આસાનીથી સવાબ મળી રહ્યો હોય તો પણ તેને છોડી દઈએ છીએ. આપણને કદમ કદમ પર સબરનો સવાબ કમાવવાનો મોકો મળે છે. દા.ત. (૧) રસ્તામાં પડેલ કેળાની છાલના કારણે પગ લપસી પડ્યો અથવા ઠોકર લાગી ગઈ તો શિકવા કરવા તથા બીજાને સંભળાવવાના બદલે સબર કરે તો સવાબ મળશે. જાહેર છે કે એલફેલ બકવાથી ન તો જખમ સાજુ થશે અને ન તો સવાબ મળશે બલ્કે નુકસાન જ નુકસાન થશે. (૨) રસ્તે ચાલતાં કોઈનો ઘક્કો લાગી ગયો તો તેનાથી ઉલજવાના બદલે સબર કરી લેવામાં આવે. (૩) કોઈ ગાડીથી ટકરાઈ ગઈ (૪) ગાડી ચલાવનારે કોઈ ઉલ્ટી સીધી વાત કહી દીધી (૫) આપણે રસ્તે ચાલી રહ્યા હતા, સડક પર ટ્રાફિક જામ થઈ ગઈ, સખત ગરમી પણ છે, હોન્નની અવાજથી કાન ફાટી રહ્યા છે તો આવા સમયે લોકો ખૂબ બબડે છે, ગાળો ભાંડે છે, જ્યારે કે આમ કરવાથી ટ્રાફિક ખાલી નથી થઈ જતી. જો આવા સમયે આપણે ખામોશ (ચૂપ) રહીએ તો સબર કરવાનો સવાબ મળી જાય છે. (૬) કોઈએ બુમો પાડી (૭)

પથ્થર માર્યો (૮) કટાક્ષ કર્યો (૯) ઘરમાં પણ ભાઈ બહેનોએ મજાક ઉડાવ્યો (૧૦) પડોશીએ સારું વર્તન ન કર્યું અથવા કોઈ જુલ્મ કર્યો (૧૧) મસ્જિદમાં પગરખાં ચોરી થઈ ગયાં (૧૨) ખીસસુ કપાઈ ગયું (૧૩) કોઈએ કચુનું નાખી દીધું (૧૪) કોઈએ (વાત દરમ્યાન) આપણી વાત કાપી નાખી (૧૫) આપે અલ્લાહ અને તેના રસૂલ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ના ફર્માન બધાન કર્યા તો કોઈએ તેના પર વગર કામના વાંદ્ઘા ઉઠાવ્યા અને બધાનની કળાની મજાક ઉડાવી (૧૬) કોઈને ત્યાં મેહમાન ગયા અને તેણે ચાય પાણીનું ન પૂછ્યું (૧૭) સુન્નત તરીકા મુજબ ખાય પી રહ્યા હતા અને કોઈએ કટાક્ષ કર્યો. (૧૮) ઘરમાં હતા અને લાઈટ ચાલી ગઈ (૧૯) પાણી બંધ થઈ ગયું (૨૦) મકાનના માલિકે ભાડામાં વધારો કર્યો. (૨૧) બસ વગેરેની ભીડ ભાડામાં કોઈએ આપના પગ પર પગ રાખી દીધો. (૨૨) કોઈ સીગરેટ પી રહ્યું હતું અથવા કોઈ પ્રકારની દુર્ગંધીથી તકલીફ પહોંચી (૨૩) પોતાની ગાડી વગેરેમાં કોઈ નુકસાન થઈ ગયું. (૨૪) કોઈ વસ્તુ તૂટી ગઈ (૨૫) રસ્તામાં કાદવ વગેરેના કારણે મુશ્કેલીમાં પડી ગયા (૨૬) ખાવા વગેરેમાં મીઠું, મરયું વધારે થઈ ગયું (૨૭) કોઈ કડવી વસ્તુ મોઢામાં આવી ગઈ (૨૮) ખાવા ગરમ ન મળ્યું જ્યારે ગરમ ખાવાની ઈચ્છા હતી (૨૯) ઠંડુ પાણી પીવાની ઈચ્છા હતી પણ સાછુ પાણી મળ્યું (૩૦) ચાય, પાન, વગેરેની ઈચ્છા હતી પણ ન મળ્યું જેના કારણે તબિયત બેચેન થઈ (૩૧) ખરીદ વેચાણ દરમ્યાન અગમ્ય બનાવ બન્યો (૩૨) કારોબાર ઓછો થયો (૩૩) કોઈએ દગ્ગો કર્યો (૩૪) કોઈ થૂક્યું અને તે આપણી ઉપર આવી ગયું (૩૫) કોઈએ અજ્ઞાનતામાં સખત વાતો કહી દીધી વગેરે.... આ પ્રકારના બનાવો રોજિંદા જીવનમાં આવતા રહે છે. આવા પ્રસંગે બે સબરા લોકો બબડતા રહે છે, ગાળો બકે છે પણ તેનાથી શું ફાયદો?! જે થવાનું હતું તે થઈ ગયું! બબડવા તથા બેસબરી જાહેર કરવાથી તકલીફ તથા મુશ્કેલી તો દૂર નથી થવાની. તો પછી સબર કરી બબડામાં નેકીઓનો ખજાનો કેમ ન મેળવી લેવામાં આવે ? (કમશઃ)

હજજમાં શરીરી અંત સુધીનાં કામો

૧

ઓહરામ : પોતાના દેશના એરપોર્ટથી જ એહરામ બાંધી લેવો જોઈએ. વગર સીવેલી બે ચાદર (રાા-રાા મિટરની) એક લૂંગી તરીકે બીજી મોઢા માથા સિવાય ઓછવાની. સ્ત્રીઓ માટે તેમનાં સાદાં કપડાં જ એહરામ ગણાશે પણ મોઢાને કપડું સ્પર્શો એ રીતે મોહું ન ઢાંકવું. પગમાં દરેકે સ્લીપર પહેરવા જેથી હાડકી ખુલ્લી દેખાય, વાળ, નખ, મેલ તથા જૂદૂર ન કરવી, સંભોગ ન કરવો, ન ખૂશભુલ લગાડવી, ગાળ ગલોચ, ઝઘડો ન કરવો. લુંગીને ગાંઠ કે દોરી ન બાંધવી. બેટ્ટ બાંધી શકાય. જિદાથી મક્કા પહોંચી પ્રથમ ઉમરો કરી લો.

૨

૮ મી અલ હજજ : હજજ શરીર : સવારમાં ગુસ્લ કરી એહરામ બાંધી હરમ શરીરમાં જઈ બે રકાત નફ્લ પઢી નિયત કરવી. પછી તલબિયા (ત્રણવાર પઢી હુઅા કરવી). તવાફે જિયારત વખતે સઈ ન કરવી પડે માટે ચાહો તો નફ્લ તવાફે સાથે સઈ કરી લો જેથી હજજ પછી ફક્ત તવાફે જિયારત જ બાકી રહેશે. હવે મિના જવા નીકળો. ત્યાં ઝહોરથી બીજા દિવસની ફજર સુધી નમાજો પઢવી.

૩

૬ મી અલ હજજ : બીજો દિવસ : હવે અરફાત જવા નીકળો. મસ્જિદે નમરહમાં પઢો તો જોહર તથા અસર એક સાથે પઢવી. નહીં તો અલગ પઢનારે કે તંબુમાં અલગ જમાઅતો કરનારે જોહર તથા અસર દરેકના સમયે જ અલગ અલગ પઢવી. મગરિબના સમયે મગરિબની નમાજ પઢયા વિના મુજદ્દા જવા રવાના થવું. ઈશાના સમયે ત્યાં મગરિબ તથા ઈશા બંને નમાજો સાથે પઢી લેવી. શૈતાનને મારવા ૭૦-૭૫ કંકરીઓ ત્યાંથી વીણી લેવી.

૪

૧૦ મી અલ હજજ : ત્રીજો દિવસ : મુજદ્દાથી ફજર પઢી મિના જવા રવાના થવું. જવાલથી પહેલાં મોટા શૈતાનને સાત કંકરીઓ મારવી, પછી કુર્બાની કરી માથું મુંડાવવું પછી મક્કા જઈ તવાફે જિયારત કરી મિના પાછા ફરવું. રાત મિનામાં રોકાવું.

૫

૧૧ મી અલ હજજ : ચોથો દિવસ : મિનામાં રમી કરવી જવાલથી મગરિબ સુધી (કમજોરો, ઔરતો, બીમારો, મગરિબ બાદ પણ મારી શકશે) ત્રણેય શૈતાનને પ્રથમ નાના ને પછી વચ્ચાને પછી મોટા શૈતાનને ૭-૭ કંકરીઓ મારવી. પ્રથમ બેને માર્યા બાદ હુઅા કરવી છેલ્લાને માર્યા બાદ હુઅા કર્યા વિના ચાલતા રહેવું. રાતે મિનામાં રોકાવું.

૧૨ મી અલ હજજ : પાંચમો દિવસ : જવાલથી મગરિબ સુધીમાં ૧૧ મી જેમ રમી કરો. અગર કુર્બાની કે તવાફે જિયારત બાકી હોય તો આજે કરી લો. અસર મિનામાં પઢી મગરિબ પહેલાં મક્કા ચાલ્યા જાવ. નહીં તો ૧૩ મી એ પણ કંકરી મારવી વાળ્યા થશે.

ચેતવણી : વહાની પાછળ દુનિયાના કોઈ ખૂસામાં નમાજ થતી નથી ભલેને હરમમાં હોય ! તો તમારી નમાજો તેમની પાછળ પઢીને બર્બાદ ન કરશો. તેઓ મહાન ગુસ્લાખે રસૂલ છે તેમની પાછળ નમાજ થશે નહીં, જેથી હરમ શરીરમાં રહીને એક નમાજ તેમની પાછળ પઢી તો નમાજ થશે નહીં જેથી એક લાખ નમાજ છોડવાનો ગુનોહ તેમજ વહાની ઈમામને મુસલમાન સમજુને જો પટશે તો હજજના સવાબને બદલે કુફ્માં સપદાશે ! એ પ્રમાણે મદીનામાં વહાની પાછળ નમાજ ન પટે. સુન્ની ઈમામનો બંદોબસ્તા થઈ શકે તો ટીક નહીં તો એકલા જ પટવી. મિનામાં કે અરફાતમાં દરેક જગાએ તમારી સાથે સુન્ની ઈમામ હોય તો ટીક નહીં તો એકલા પટો. કેટલાક વહાની દેવબંદીઓના સાથે ગૃહમાં આવેલા હોવાથી, વહાની સગાનો સંગાથ (કે જે હરામ છે) હોવાથી દેવબંદી ઈમામ પાછળ નમાજ પઢી લે છે, તો તેની પણ નમાજ થશે નહીં. જુમાના દહાડે ગોછર પટે પણ વહાની પાછળ નમાજ કરી ન પટે. -તાંમી

કુર્બાનીના મસાઈલ

રજૂકર્તા

દ્વારા મૌલાના મોહસિન મઝી
મિસ્થાઠી સેગવાવાળા (ઇલ : લંડન)

ઇસ્લામ એક મુહમ્મલ જિંદગીનો કાનુન અને
ઇન્સાનોની હિદાયત તથા રહનુમાઈનો ચિરાગ છે.
ઇસ્લામ ઈશ્ક, ત્યાગવૃત્તિ તથા કુર્બાનીના જરૂબાને
ઇચ્છે છે. જેનો દર્સ આપણાને હજરત ઈખાઈમ અને
હજરત ઈસ્માઈલ ઉલ્લેખ કરું. કુર્બાનીના જરૂબાને
અને પોતાના અમલથી આપ્યો. એની યાદગારના તૌર
પર અલ્લાહ તાદ્વાલાએ ઉમ્મતે મુહમ્મદીને કુર્બાની
કરવાનો હુકમ આપ્યો. એટલે બેહતર છે કે
કુર્બાનીના અમુક મસાઈલ બધાન કરવામાં આવે.

કુર્બાની એટલે અમુક ખાસ દિવસમાં અમુક
ખાસ જાનવરને સવાબની નિયતથી અલ્લાહના
નામ પર જબહ કરવું. કુર્બાની હજરત ઈખાઈમ
ની સુન્તત છે અને નબી ﷺ ને આ
વિશે હુકમ આપવામાં આવ્યો છે. કુર્બાન શરીફમાં
અલ્લાહ તાદ્વાલા ફર્માવે છે : "પોતાના રબ માટે
નમાઝ પઢો અને કુર્બાની કરો." (પા. ૩૦)

કુર્બાનીની ફરીલત હદીષની રોશનીમાં

૧. હજરત જૈદ ઈબ્ને અરકમ રજી થી
થી રિવાયત છે. સહાબાએ અર્જ કરી, યા રસૂલલલાહ !
આ કુર્બાનીઓ શું છે ? ફર્માવ્યું, તમારા
બાપ ઈખાઈમ ની સુન્તત છે. લોકોએ અર્જ

કરી, યા રસૂલલલાહ ! અમારા માટે આમાં શું સવાબ
છે ?! ફર્માવ્યું, દરેક બાળના બદલામાં નેકી છે. અર્જ
કરી, ઉનનો હુકમ શું છે ? ફર્માવ્યું, ઉનના દરેક
વાળના બદલામાં નેકી છે. (ઇબ્ને માજહ)

૨. અખુલ્લાહ ઈબ્ને અખ્બાસ રજી થી
રિવાયત છે કે હુકૂર માટે માટે અને ફર્માવ્યું, ઈદના દિવસે
કુર્બાનીમાં જે પૈસા બચ્યું, ઈદના દિવસે
બીજા કોઈ પૈસા રૂપિયા નથી. (તિથાની)

૩. હજરત આઈશા રજી થી થી રિવાયત છે
કે રસૂલલલાહ રજી થી વૈને જબહ કર્યો પછી
ફર્માવ્યું, ઈલાહી ! તું એને મુહમ્મદ તરફથી કબૂલ
ફર્માવ અને મારી આલ તથા મારી ઉમ્મત તરફથી
કબૂલ ફર્માવ. (મુસ્લિમ શરીફ)

૪. હજરત ઈમામ હસન ઈબ્ને અલી
થી રિવાયત છે : તાજદારે મદ્દિનાએ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો,
"જેણે ખુશીથી સવાબની તલબ રાખી કુર્બાની કરી
તે જહનમની આગથી આડ થઈ જશે. (તિથાની)

૫. હજરત આઈશા રજી થી થી રિવાયત છે
હુકૂર રજી થી અને ફર્માવ્યું, કુર્બાનીના ઈદના દિવસે
અલ્લાહ તાદ્વાલાની નજીદીક આદમની ઔલાદનો
કોઈ પણ અમલ કુર્બાનીથી વધારે પસંદ નથી. અને
તે જાનવર કયામતના દિવસે પોતાના વાળ, શિંગડાં,
ખરીઓ સાથે આવશે. અને કુર્બાનીના લોહીને ધરતી
પર પડતા પહેલાં અલ્લાહ ની બારગાહમાં
કબૂલ થઈ જાય છે. એટલે કુર્બાની ખુશીથી કરો.
(અબૂ દાગીદ, તિર્મિઝી)

કુર્બાની ન કરનારાઓને ચેતવણી !

એક હદીષમાં હજરત અબૂ હુરૈરેડુ
થી રિવાયત છે કે રસૂલે આ'જમ રજી થી ઈશ્રાદ
ફર્માવ્યું, જેની હૈસિયત કુર્બાની કરવાની હોય અને
કુર્બાની ન કરે તે અમારી ઈદગાહના નજીક ન
આવે ! (ઇબ્ને માજહ)

અલ્લાહુ અકબર ! કેટલી સખત યેતવણી છે એ કમનસીઓ વિશે જે હૈસિયત અને તાકત રાખવા છતાં અલ્લાહની રાહમાં એક જાનવર પણ કુર્બાન ન કરે. આવા લોકોને હજરત ઈબાહીમ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم થી કુર્બાનીના જગ્ઘાનો સબક લેવો જોઈએ જેમ કે અલ્લાહના હુકમને પૂરો કરવા માટે પોતાના લાડલાને પણ જબુહ કરવા માટે તૈયાર થઈ ગયા.

ધ્યારા ઈસ્લામી ભાઈઓ તથા બહેનો ! આજે આપણું ઈમાન એટલું બધું કમજોર થઈ ગયું છે કે ઇધિયા બચાવવા માટે બહાનાંઓ બનાવીએ છીએ અને અલ્લાહના હુકમની થોડી પણ લાજ નથી રાખતા ! આપણો ફર્જ બને છે કે આપણો અલ્લાહનો શુક અદા કરીએ કે અલ્લાહ તઆલાએ આપણા ઉપર પોતાનો ફરૂલ ફર્માવ્યો છે અને આપણાને માલ તથા દૌલતથી નવાજ્યા છે. એટલે એ જ દૌલતનો થોડો ભાગ કુર્બાનીની સૂરતમાં અલ્લાહની રાહમાં ખર્ચ કરવો જોઈએ. પરંતુ આપણી સોચ તથા આપણા વિચારો બદલાઈ ગયા છે. અલ્લાહની નેઅમત પર શુક અદા કરવાના બદલે નાશુકી કરીએ છીએ. વિચારવું જોઈએ કે આપણી પાસે જે માલ દૌલત છે તે અલ્લાહની આપેલી છે.

ધ્યારા ઈસ્લામી ભાઈઓ તથા બહેનો ! ઈતિહાસ એ વાતના પર ગવાહ છે કે હુનિયાનો મોટામાં મોટો દૌલતવાળો પોતાની દૌલત પોતાની સાથે નથી લઈ જઈ શકતો, બધું જ અહીંયા છોડી દેવું પડશે. કારુનાનો દાખલો તમારી સમક્ષ જ છે કે તેને અલ્લાહ તઆલાએ ઘણી દૌલત આપી હતી પરંતુ શું થયું ?! કોણ છે જે તેના અંજમને નથી જાણતો ?! એની દૌલત એના સાથે જ દફન થઈ. વિચારો એવી દૌલતથી શું ફાયદો જેનાથી આપણે પોતાની આખેરત બેહતર બનાવી ન શકીએ. કેટલાક ઈસ્લામી ભાઈઓ એવા પણ છે જેઓ કુર્બાની તો કરે છે પરંતુ પોતાની શોહરત માટે પોતાની પ્રશંસા

માટે અને અમુક કેવળ ગોશત હાંસલ કરવા કુર્બાની કરે છે, અને અમુક એવા પણ છે જે તદ્દન કુર્બાની કરતા નથી. જો કુર્બાની કરવાની એમને નસીહત કરવામાં આવે તો કહે છે કે શું કરું ?! મારા દોસ્તો રિશ્ટેદારો વધારે છે, એક બકરી અથવા પાડાના એક હિસ્સામાં કોને કોને આપું ?!

એનો મતલબ છે કે કુર્બાની અલ્લાહની ખુશનુહી તથા રજા હાંસલ કરવા માટે નથી કરતા બલ્કે દોસ્તો તથા રિશ્ટેદારોની રજા ખુશનુહી હાંસલ કરવા માટે કરે છે ! કુર્બાની કેવળ અલ્લાહ તઆલાની ઈબાદત અને તેની રજાની નિયતથી કરવી જોઈએ. જો કેવળ ગોશત હાંસલ કરવાની અથવા શોહરત તથા દેખાવાની નિયતથી કુર્બાની કરી તો એ કુર્બાની બિલકુલ બેકાર છે એનો કોઈ પણ સવાબ મળશે નહીં.

અલ્લાહ તઆલા કુર્બાને મુકદસમાં ફર્માવે છે : (તજૂમો) : અલ્લાહને કદી ન એમનો ગોશત પહોંચે છે અને ન ખૂન પહોંચે છે. હા ! તમારી પરહેઝગારી એના સુધી પહોંચે છે. (સૂ. ૬૪)

એટલે કુર્બાની કરો અને સાચી નિયતથી કરો જેથી તે કુર્બાની અલ્લાહની બારગાહમાં પહોંચે અને જે ઈબાદતો કેવળ દેખાડવા માટે તથા પ્રશંસા માટે કરવામાં આવે તે ઈબાદત અલ્લાહની બારગાહમાં મકબૂલ નથી. એક હદીષમાં હજરત અબૂ હુરૈરેરહુ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم થી રિવાયત છે. આકા صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એ ફર્માવ્યું કે અલ્લાહ તમારી સૂરતો તથા તમારા માલો તરફ નજર નથી કરતો, એ તમારા દિલ તથા આમાલ તરફ નજર ફર્માવે છે. (મુસ્લિમ શરીફ)

એક બીજી હદીષમાં હજરત મહમૂદ ઈજ્ઞે લબીબી રિવાયત છે. આકા صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એ ફર્માવ્યું, જે વસ્તુનો મને વધારે ખોઝ છે તે નાનુ શિર્ક છે. લોકોએ અર્જ કરી, નાનુ શિર્ક શું છે ? ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો, રિયા (દેખાવો) છે. બેહકીએ આ હદીષમાં આટલો વધારે કર્યો છે : "જે દિવસે બંદાઓને તેમના

અમલોનો બદલો દેવામાં આવશે. તો રિયા (દેખાવો) કરનારથી અલ્લાહ તથાલા ફર્માવશે, એમની પાસે જાવ જેમને દેખાડવા માટે અમલ કરતા હતા. જઈને જુઓ તમને ત્યાં કોઈ બદલો તથા હલાઈ મળે છે ?" (ઈમામ અહમદ)

કુર્બાની વિશે અમુક જરૂરી મસાઈલ

કુર્બાની મુસલમાન પર વાજિબ છે એટલે ગૈર મુસ્લિમ પર વાજિબ નથી. કુર્બાની વાજિબ થવા માટે નિસાબનો માલિક હોવું જરૂરી છે. પોતાની જરૂરત સિવાય સાડા બાવન તોલા ચાંદી અથવા સાડા સાત તોલા સોનું અથવા બેમાંથી કોઈ એકના જેટલા રૂપિયાનો માલિક બને. કુર્બાની માટે આ વસ્તુ પર એક વર્ષ પૂરું થવું જરૂરી નથી. એટલે કુર્બાનીના દિવસો દરમ્યાન પણ આટલા માલનો માલિક થઈ જાય (એટલે કે થોડું સોનું, થોડી ચાંદી, બાકી રકમ મેળવતાં સાડા બાવન તોલા ચાંદીના હિસાબે "લગભગ ૪૦૦૦રૂ." જેના પાસે થાય અને કરજ વગેરે બાદ કરતાં એટલી રકમ હાથ પર કે બેંકમાં કે માલિકીમાં હોય) તો તેના પર કુર્બાની વાજિબ છે. પુરુષ હોવું શર્ત નથી, સ્ત્રીઓ પર પણ કુર્બાની વાજિબ છે જેવી રીતે પુરુષો પર વાજિબ છે. મુકીમ હોવું શર્ત છે એટલે મુસાફિર પર કુર્બાની વાજિબ નથી. હા ! મુસાફિર નફ્લના તરીકે કરે તો કરી શકે છે, સવાબ મળશે. (બહારે શરીઅત) મુદ્દા પર કુર્બાની વાજિબ નથી પરંતુ જો કોઈએ પોતાના માબાપ અથવા રિશ્તેદારોના નામથી કુર્બાની ઈસાલે સવાબની નિયતે કરી તો એ જાઈજ છે અને મુદ્દાને જરૂર અનો સવાબ મળશે. કોઈ શખ્સ પાસે કર્જ હોઈ અને તેના માલથી કર્જ જેટલા રૂપિયા કાઢ્યા બાદ નિસાબ બાકી રહે તો તેના પર કુર્બાની વાજિબ છે, જો નિસાબ બાકી ન રહે તો કુર્બાની વાજિબ નથી. અને જો માલ તેના પાસે મૌજૂદ નથી અને કુર્બાનીના

દિવસો પૂરા થયા બાદ રૂપિયા મળ્યા તો પણ કુર્બાની વાજિબ નથી. બાલિગ બાળકો અને બીવી તરફથી કુર્બાની કરવા ચાહે છે તો પહેલાં એમની ઈજાજત લઈ લે અને જો ઈજાજત વિના કુર્બાની કરી આપી તો એમના તરફથી વાજિબ અદા થશે નહીં. અને નાબાલિગના તરફથી પણ કુર્બાની નથી પરંતુ કરી દેવી બેહતર છે. (આલમગીરી, બહારે શરીઅત)

કુર્બાનીના સમયે જ કુર્બાની કરવી લાજિમ તથા જરૂરી છે કોઈ બીજી વસ્તુ તેના બદલામાં આવશે નહીં. દા.ત. કુર્બાનીના બદલે એક બકરી અથવા તેની કિંમત સંદકો કરી આપે તો એ પૂરતુ નથી. (આલમગીરી, બહારે શરીઅત)

કુર્બાનીનું જાનવર

કુર્બાનીનાં જાનવર ત્રણ પ્રકારનાં છે : ઊંટ, ગાય, બકરી વગેરે... નર, માદા ખસી કરેલ કે ખસી વિનાનું બધાનો એક જ હુકમ છે, એટલે કે બધાની કુર્બાની થઈ શકે છે. ભોસ, ગાયમાં ગણાશે એટલે કુર્બાની પણ થઈ શકે છે. ઘેરું, હુંબો બકરીમાં ગણાશે એમની પણ કુર્બાની કરી શકાય છે. જંગલી જાનવર દા.ત. નીલ ગાય, હરણ એમની કુર્બાની નથી થઈ શકતી. (આલમગીરી, બહારે શરીઅત)

મરાલો : કુર્બાનીના જાનવરની ઊંમર : ઊંટ પાંચ વર્ષનું, ગાય બે વર્ષ, બકરી એક વર્ષ. એનાથી ઓછી હોય તો કુર્બાની જાઈજ નથી, વધારે હોય તો જાઈજ બદલે અફ્જલ છે. હા, ઘેરા હુંબાનું છ મહિનાનું બચ્ચુ એટલું મોટું હોય કે દૂરથી જોવામાં વર્ષનું લાગે તો તેની કુર્બાની જાઈજ છે. (હુરે મુખ્તા, બહારે શરીઅત)

મરાલો : કુર્બાનીના જાનવરનું દરેક એબ નુકસાનથી પાક હોવું જોઈએ. થોડું નુકસાન હોઈ તો કુર્બાની તો થઈ જશે પરંતુ મકરૂહ અને વધારે એબ કે નુકસાન હોય તો થશે નહીં. જે જાનવરની પૈદાઈશથી શિંગડાં ન હોઈ તેની કુર્બાની જાઈજ છે.

જો શિંગડાં હતાં પણ તૂટી ગયાં અને ભેચવો દેખાય છે તો જાઈજ નથી એનાથી ઓછું તૂટ્યું હોય તો જાઈજ છે. ખન્શા (ન નર ન માદામાં હોય)ની જાઈજ નથી.

મસાલો : ત્રાંસી આંખવાળા જાનવરની કુર્બાની જાઈજ છે. આંધળાની જાઈજ નથી. કાંણો જેનું કાણાપણું જોવાથી સ્પષ્ટ થાય તેની પણ કુર્બાની જાઈજ નથી. એટલું કમજોર જેનાં હાડકામાં માવો ન હોય, લુલુ જે કુર્બાનીની જગ્યા સુધી પોતાના પગથી જઈ ન શકે, એટલું બીમાર જેની બીમારી સ્પષ્ટ હોય અને જેના કાન, પૂછડી કપાયલી હોઈ એટલે ૧/૩ ભાગ ન હોય તો તેની કુર્બાની જાઈજ નથી.

મસાલો : કુર્બાનીનો ગોશ્ઠ ગૈરમુસ્લિમને ન આપે કારણ કે કુર્બાની ઈબાદત છે. (બહારે શરીઅત)

મસાલો : જબહના પહેલાં કુર્બાનીના જાનવરના વાળ પોતાના કોઈ કામ માટે કાપી લેવા અથવા એનું દૂધ દોહી લેવું મકરૂહ છે. કુર્બાનીના જાનવરોથી ફાયદો લેવો મના છે. જો દૂધ દોહી લીધું, વાળ કાપી લીધા તો તેને સંદર્ભો કરી આપે. (હુર્ર મુખ્તાર, બહારે શરીઅત)

મસાલો : જાનવર દૂધવાળું હોય તો એના આંચળો પર દંડું પાણી નાખે જેથી દૂધ સૂકાઈ જાય. અને જો તેનાથી કામ ન ચાલે તો જાનવરનું દૂધ કાઢી સંદર્ભો કરી આપે. (આલમગીરી, બહારે શરીઅત)

મસાલો : કુર્બાની કરી અને એના પેટમાં જીવતું બચ્યું છે તો તેને પણ જબહ કરે અને તેને કામમાં લાવે, અને જો મરેલું છે તો ફેંકી આપે કારણ કે મુડદા છે. (બહારે શરીઅત)

મસાલો : બીજાથી જબહ કરાવ્યું અને પોતે પોતાના હાથને પણ છરી પર મૂક્યો કે બંનેવે જબહ કર્યું તો બંનેવ પર નિસ્મિલ્લાહ કહેવું વાજિબ છે. એકે જાણીબુજુને છોડી આપી એ વિચારી કે બીજાએ કહી છે મારે પઢવાની શું જરૂરત છે, તો જાનવર હલાલ નથી. (હુર્ર મુખ્તાર)

ચેતવણી : વહાબી, દેવબંદી પાસે જબહ કરાવ્યું તો કુર્બાની ન થઈ અને તે ગોશ્ઠ મુરદારના હુકમમાં ખાવો હરામ છે. વહાબી, દેવબંદીનો ગોશ્ઠ લેવો પણ હરામ, અન્ય ગોશ્ઠમાં ભળી જશે તો સઘળો ગોશ્ઠ હરામ થશે, તેમનું ખાવું પણ હરામ છે.

કુર્બાનીનો તરીકો

કુર્બાનીથી પહેલાં જાનવરોને ચારો પાણી આપી દે એટલે કે ભૂખું પ્યાસું જબહ ન કરે અને પહેલેથી છરી તેજ કરી લે, એવું ન બને કે જાનવરને ફેંક્યા બાદ એની સામું છરી તેજ કરે. જાનવરને ડાબા પડાયે રાખે, કિછલા તરફ તેનું મોહું કરે અને પોતાનો જમણો પગ અના પડખા પર મૂકે અને તેજ છરીથી જલ્દી જબહ કરવામાં આવે અને જબહ કરતા પહેલાં આ હુઅા પઢે :-

رَأْنِ وَجَهْتُ وَجْهِي بِلَكِ فَطَرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ حِينَفَاً وَمَا أَنَّ الْمُشْرِكِينَ
إِنَّ صَلُوقِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايِي وَمَمَاتِي لِشَوَّ
رَتِ الْعَلَمِيَّيْنَ دَلَّا شَرِيكَ لَهُ وَبِدَالِكَ
أُمْرُتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيَّنَ دَلَّا اللَّهُمَّ لَكَ
وَمِنْكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَكْبَرُ

આ પઢી જબહ કરે. ચાર રગો કપાઈ જાય અથવા ઓછામાં ઓછી ત્રણ રગો (નસો) કપાવી જોઈએ. કુર્બાની પોતાના તરફથી હોય તો જબહ પછી આ હુઅા પઢે :-

اللَّهُمَّ تَقْبِلْ مَنِي كَمَا تَهْبِلَتْ أَنَّهُمْ تَقْبِلُونَ مَنِي كَمَا تَهْبِلَتْ
السَّلَامُ وَحَمِيلُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

પછી જગ્યાં સુધી જાનવર દંડું થાય એટલે જગ્યાં સુધી એની રૂહ ન નીકળે અને પગ વગરે ન કાપે અને ન ખાલ ઉતારે. જો બીજાના તરફથી જાનવર જબહ કરતો હોય તો મિનની જગ્યાએ મિન પછી જેના તરફથી હોય તેનું નામ લે. જે જાનવર સાત

માણસોના દરમ્યાન છે તો ગોશ્તનું વજન કરી વહેંચણી કરે.

નોંધ : કુર્અન શરીફમાં અલ્લાહ તથાલા ફર્માવે છે : "ખાવો એમાંથી જે અલ્લાહે તમને હલાલ તથા પાકીજા રોજુ આપી છે." (સૂરાને નહલ)

આ આયતથી માલૂમ થયું કે અલ્લાહ તથાલા કેવળ હલાલ રિજૂક ખાવાનો હુકમ નથી આપતો બલ્કે સાફ પાકીજા રોજુની પણ તાકીદ આપવામાં આવી છે. અને એ વાત સ્પષ્ટ છે કે હોજરી અને આંતરડાં પાકીજા સાફ નથી એટલે ફુકદાએ કિરામે એને ખાવાનું મકરૂહ કહ્યું છે જે હરામથી નજીક છે. પરંતુ આપણા અમુક ઈસ્લામી ભાઈઓ તથા બહેનો આ વસ્તુઓને ઘણા શોખથી ખાય છે ! શું તમે આ જાણ્યા પછી પણ હોજરી તથા આંતરડીઓને ખાવાનું પસંદ કરશો ?! અને જ્યારે પોતે ખાતા નથી તો કોઈ ઈસ્લામી ભાઈને આપવાનું કેમ પસંદ કરો છો ?! સરકાર صلાલ ફર્માવે છે કે, "તમારામાં કોઈ મો'ભિન (કામિલ) નથી બની શકતો જ્યાં સુધી તે પોતાના ભાઈ માટે એ જ પસંદ કરે જે પોતાના માટે પસંદ કરે છે."

જબહ પછી જાનવરના લોહીમાં હાથ નાખી દરવાજા પર મારવા, છરી બાળકના શરીર સાથે લગાડવી અને તેને સવાબનું કામ સમજવું આ બધું બેવકૂફી છે અને જૂઠો ઘ્યાલ છે.

લોહીવાળો લિબાસ (કપડાં) પહેરી રસ્તામાં ફરવું અદ્ભુત તથા સભ્યતા વિરુદ્ધ છે.

શું તમે જાણો છો ?!

હિન્દુત અણુલ્લાહ ઈઝે અણ્બાસ صلાલ થી રિવાયત છે કે સરકાર صلાલ એ ફર્માવ્યું : "હે લોકો ! અલ્લાહે તમારી ઉપર હજજ ફર્જ કરી છે. અકરાણ ઈઝે હાબીસે જોભા થઈ અર્જ કરી, યા રસૂલલ્લાહ ! દરેક વર્ષે ફર્જ છે ?! ફર્માવ્યું, હું હા કહી આપું તો હજજ દરેક વર્ષે થઈ

જાય અને દરક વર્ષે તમે તેને અદા કરવાની તાકાત નથી રાખી શકતા.

એક હદ્દીષમાં ફર્માવ્યું, હે આઈશા ! જો હું ઈચ્છું તો તમારી સાથે સોનાના પહાડ ચાલવા લાગે.

આ હદ્દીષોથી સ્પષ્ટ થાય છે કે અલ્લાહ તથાલાએ નબીને ઈજ્ઞિતયારો આપેલા છે. એટલે હુઝૂર વિશે બધા જ મો'મિનોએ એ અકીદો રાખવો જોઈએ કે આપ અલ્લાહની અતાથી મુખ્તારે કુલ છે. પ્યારા ભાઈઓ તથા બેહનો ! યાદ રાખો ! ઈસ્લામના પૈગામને બધા સુધી પહોંચાવું કેવળ મૌલાના, આલિમ અને મસ્જિદના ઈમામોની જિમ્મેદારી નથી બલ્કે મુસ્લિમાન હોવાના લીધે આપણો દીની ફર્જ છે. આ પઢ્યા પછી દા'વત તથા તખ્લીગના મકસદે આપણા બીજા ભાઈબહેનોને પઢાવો જેથી અનો સવાબ મળતો રહે. આપ صلાલ ફર્માવે છે, "મારા તરફથી પહોંચાડી દો એક આયત પણ કેમ ન હોય."

અલ્લાહ તથાલા આપણને ખાલિસ નિયતથી કુબાની કરવા સાથે નેક કામો તથા ઓછામાં ઓછો એટલો ઈલમ હાંસલ કરવાની તૌકીક આપે જેથી આપણે ઈસ્લામી તરીકાથી જિંદગી ગુજરવામાં કામયાબ થઈએ. આમીન (સંપૂર્ણ)

[પૃષ્ઠા : ૬૧ - ૦૩ - મિ. દિવાદરા (તા. જી. બદ્યા)]

لِرَسُولِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

લેખક : પ્રોફેસર ડૉ. મસ઼િદ અહમદ (પાક.)

અં : મૌલાના અલ્તાફ હુસૈન મિસબાહી (વાગરા)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

પોશાક (પહેરવેશ) માનવ પ્રકૃતિનો તકાજો છે. જેમ કે જ્યારે હજરત આદમ عليه السلام નો જન્તતી લિખાસ ઉત્તરી ગયો તો આપે જન્તતનાં પાંડાં વડે પોતાના શરીરને છુપાવ્યું. જેનો ઉલ્લેખ કુર્અન મજૂદમાં આ રીતે છે : -

"પછી શૈતાને તેમના જીવમાં વસવસો નાખ્યો
કે (જેથી) એમના પર ખોલી દીવી તેમની શર્મગાહો
જે એમનાથી છુપી હતી. (કૂરાએ અદ્વિતીએ,
આયત-૨૦)

બીજુ જગ્યાએ ફર્માવ્યં :—

"એમને બેહકાવ્યા એટલે સુધી કે જન્તાનિલિબાસ ઉતરી ગયો, શર્મગાહો ખુલ્લી ગઈ અને પોતાના શરીર પર જન્તનાં પાંડાં ઢાંકવા લાગ્યા." (સુ. અચરાફ, આ. ૨૦, ૨૧)

આ આયતોથી એ પણ જ્ઞાવા મળ્યું કે,
 "અસલમાં લિબાસ પહેરવો એ જગ્નતીઓની
 સુન્નત છે." કુર્�आને કરીમમાં જગ્નતના ઉમદા ત્રણ
 કપડાં અને રેશમી પોશાકનો ઉલ્લેખ પણ મૌજૂદ
 છે. (સ્વ. તાહા, આ. ૧૨૧, સ્વ. હુખાન, આ. ૫૭ તથા સ્વ.
 હજ્જ, આ. ૨૭, સ્વ. ફાતિર, આ. ૩૩)

હજરત આદમ ﷺ જ્યારે આ પૃથ્વીની દુનિયા પર તશરીફ લાવ્યા તો અલ્લાહ તથાલાએ તેમના તુફૈલ પોતાના બંદાઓ પર કરમ ફર્માવ્યો અને તેમના માટે લિબાસ ઉતાર્યો. જેમ કે કુર્અને કરીમમાં એક જગાએ ઈશ્રાદ છે : -

"હે આદમની ઔલાદ ! બેશક ! અમે તમારી તરફ એક લિબાસ તે ઉતાર્યો કે તમારી શર્મગાહો છુપાવીએ અને એક તે જે તમારો શાશ્વત બને અને પરહેજગારીનો લિબાસ સૌથી શ્રેષ્ઠ." (સ્ન. અભૂતરાફ,
આ. ૨૬)

આ આયતે કરીમાનું છે દલું વાક્ય
 પોતાનામાં એક અર્થોની
 હુનિયા ધરાવે છે. “લિબાસુતકવા” (તકવાના
 લિબાસ) પર કૌમોની મહાનતાનો આધાર છે. આ
 જ બાતિની (અંત્રિક) લિબાસ કૌમોની કિસ્મતનો
 ફેસલો કરે છે. અલ્લાહ તાલાએ પોતાના કરમથી
 તમામ બંદાઓના માટે લિબાસ ઉતાર્યો છે પરંતુ
 ઈસ્લામના મુજાહિદોના માટે પણ હજરત દાઉદ
 ને લોખંડનો એક ખાસ લિબાસ બનાવવાનું
 શીખવાડ્યું. જેમ કે કુર્અને કરીમમાં ઈશ્રાદ થાય
 છે :—

"અને અમે એને તમારો એક પહેનાવો (પહેરવેશ) બનાવતાં શીખવાડયું કે તમને તમારી આગથી બચાવો." (સુ. અંબિયા, આ. ૮૦)

હું ગૂરે અકરમ / ﷺ એ પણ ગજવાઓમાં
 આ લિખાસ (બખ્તર) નો ઉપયોગ કર્યો અને બીજું
 તો ટીક હિવસનો લિખાસ બનાવ્યો અને તેને રાતની
 ચાદર ઓળાડી ! જે મં કે કર્યાની હકીમમાં છે : -

"અને રાતને છપાવી." (સુ. કુકાંન, આ. ૪૭)

બીજુ જગાએ ફર્માવ્યં.

"અને તે જ છે જેણો રાતને તમારા માટે પદ્ધો
કર્યો." (સુરએ નવા, આ. ૧૦)

સારાંશ કે લિબાસ હજરત આદમ ﷺ અને
હુઝૂર ﷺ ની સુન્તત છે. જન્તુઓના માટે
જન્તમાં લિબાસ છે અને દુનિયાવાળાઓ માટે
દુનિયામાં લિબાસ છે.

દરેક ચીજ જેને પહેરવામાં આવે છે તે લિબાસ
છે. લિબાસના ઉપયોગમાં પાયાની વાત એ છે કે તે
હલાલની રોજથી બનાવવામાં આવ્યો હોય.
લિબાસનો માનવીની સીરત (સંસ્કારિક જીવન)
સાથે મજબૂત સંબંધ છે. એ માનવ સીરત પર
પ્રભાવ પડે છે. જો પહેરનારનો કિરદાર મજબૂત
હોય તો અન્ય કૌમો પર પણ તેનો પ્રભાવ પડે છે.
લિબાસના જેવી રીતે અન્ય મકસદો છે તેવી રીતે
આ ચાર મકસદો પણ છે :—

(૧) શારીરિક (૨) સંસ્કારિક (૩) કૌમી
અને મગછબી (૪) રૂહાની.

શારીરિક હેતુ એ છે કે શરીરને ગરમી અને
હંડીની તકલીફથી બચાવવામાં આવે. સંસ્કારિક હેતુ
એ છે કે માનવના શરીરના જે ભાગો પર અન્યોની
નજર ન પડવી જોઈએ તે છુપાયેલા રહે. કૌમી તથા
મજબૂતી હેતુ એ છે કે જીતની ઓળખ બાકી રહે અને
મુસલમાન, મુસલમાનની હેસિયતથી સમાજમાં
ઓળખાવો જોઈએ. રૂહાની મકસદ એ છે કે નજર
આમ તેમ ભટકવાથી બચેલી રહે અને એકાગ્રતા
ઉપલબ્ધ રહે જે કામયાબ જિંદગીના માટે અતિ
જરૂરી છે. અરબોમાં કુરૈશના સિવાય અમુક
કબીલાઓ નજનતાને અયબ સમજતાન હતા એટલે
સુધી કે હજજના દિવસોમાં કપડાં ઉતારીને ખાનાએ
કા'બાનો તવાફ કરતા હતા. (સુલૈમાન નદવી,
સીરતુનબી, ભાગ-૮, પેજ-૪૪૮, ડૉ. તારયંદ તમદુને
હિંદ પર ઈસ્લામી અધરાત (ઉદ્વ), પેજ-૧૫૧)

હિંદુસ્તાનના અમુક ગૈર મુસ્લિમ હિંદુ જીતના
લોકો તો શર્મગાહો (લિંગ) સુધ્યાંની ઈબાદત કરતા
હતા. (મોહસિને ફાની, દબિસ્તાને મજાહિબ, મુંબઈ, ઈ.સ.
૧૮૨૬)

ઈસ્લામમાં સતરપોશીને પવિત્રતા મળી અને
સ્ત્રીઓ તથા પુરુષો બંનેના માટે સતર ઢાંકવાની
હદો નિશ્ચિત કરવામાં આવી જેની સમાજ પર
આશ્વર્યજનક અસરો ઉપસ્થિત થઈ. ઈસ્લામમાં
એકાંતમાં પણ વિના કારણે સતર ખોલવું પસંદીદા
નથી. એક સહાબીના પ્રશ્ન કરવા પર હુઝૂરે અન્વર
અનુભૂતિ એ ફર્માવ્યું :—

"ખુદા તો જુએ છે તેનાથી સૌથી વિશેષ હ્યા
કરવી જોઈએ." (સુનને તિર્મિઝી)

નજનતાના બારામાં હુઝૂરે અન્વર અનુભૂતિ એ
ફર્માવ્યું :—

"કદી નજન ન થાવ કેમ કે તમારી સાથે ફરિશતા
રહે છે, તેઓ નજનતા વખતે જુદા થઈ જાય છે, તમે
તેમનાથી શર્મ કરો અને હ્યા રાખો." (સુનને તિર્મિઝી)

ઈસ્લામમાં પુરુષોના માટે દુંટીથી ગુથણો
સુધી, આજાદ સ્ત્રીના માટે પેશાનીના વાળથી ઘૂંઠી
સુધી, લોડીઓ માટે પેટ અને પીઠ સુધી સતર
નિશ્ચિત થયું એટલે એ ભાગોને છુપાવવા શરીઅતની
રૂએ અનિવાર્ય છે. એવો લિબાસ જેનાથી આ ભાગો
ન છુપાય શકે તે મુસલમાનની શાનને પાત્ર નથી.
દરેક મુસલમાન પુરુષ તથા સ્ત્રીએ ઈસ્લામી ગૈરત
(શર્મ)નો નમૂનો બનીને રહેવું જોઈએ. ડૉ. ઈકબાલે
સાચું કહું છે :—

ગૈરત હૈ જણી ચીજ જહાંને તગો હૂ મેં
પછનાતી હૈ દરવેશકો તાજે સરદારા

રોટી, કપડાં અને મકાન આપણી જિંદગીના
મહત્વના હેતુઓમાંથી છે પણ આ ચીજો હુઝૂર
અનુભૂતિ ના હેતુઓમાં ન હતી, અલ્બતા
જરૂરિયાતમાંથી હતી. કાચાં પાકાં મકાન, સીધો
સાદો લિબાલ, હલકો ફૂલકો ખોરાક, અલ્લાહ !
અલ્લાહ ! બાકી બધું હવસ (મનેચણાઓ) છે.

હુઝૂરે અન્વર અનુભૂતિ એ એ ખાલ કર્યો કે
જિંદગીનો મૂળ હેતુ તો ઈબાદત છે, જિંદગી પેદા

કરવાવાળા ખાલિકે એ જ ફર્માવ્યું અને હક્ક ફર્માવ્યું. પણ ઈભાદતનો શબ્દ આવતાં જ આપણા હિમાગોમાં મસ્જિદની કલ્પના ચકાવો લેવા માંડે છે જેનાથી ખાસ કરીને નમાજ પઢવાવાળો ગમ્ભરાય જાય છે અને ભડકવા લાગે છે ! બેશક ! નમાજ, રોજા, હજજ, ઝકાત, ફર્જ છે પણ ઈભાદતનો ભાવાર્થ તો ઘણો જ વિશાળ તથા સર્વક્ષેત્રિય છે. જિંદગીનું દરેક ક્ષેત્ર એમાં સામેલ છે. અફ્સોસ ! આપણી જિંદગીના હેતુઓમાં ઈભાદતની કલ્પના જ નથી ! બાકી સર્વ કાંઈ છે. ઈભાદત એ છે કે દરેક જાઈજ કામ પોતાના નફ્સના માટે નથી બલ્કે અલ્લાહને રાજુ કરવાના માટે કરવામાં આવે. એ જ અખલાક (સંસ્કાર)ની જાન છે, એનાથી નિયતોની વસંત છે. આપણી નિયતો ઠીક નથી એટલા માટે ચોતરફ નફ્સા નફ્સી છે. ઈભાદતની કલ્પના દષ્ટાંત્ર્ય સમાજનું ઘડતર કરે છે જ્યાં સૌ એકબીજાની મદદ માટે દોડતા જોવા મળે, કોઈ કોઈની ઈર્ધા નથી કરતો, કોઈ કોઈની ટાંગ નથી ખેંચતો, આ માનવોનો સમાજ છે ! આ જાનવરો તથા ફાડી ખાનાર પશુઓનો સમાજ નથી.

હુજૂરે અન્વર صلى اللہ علیہ وسّع نعمتہ એ જાહેરી લિબાસ કરતાં વધારે બાતિની (આંત્રિક) લિબાસ પર જોર

આપ્યું. હવે તો જાહેરી લિબાસ રહી ગયો ! બધું જોર એના પર જ છે અને બાતિની લિબાસને તો સામાન્યતા : કોઈ જાણતું પણ નથી ! જો જાહેર સંવારનારાઓને બતાવીએ તો પણ મોહુ તાકતા રહી જાય !

આપણી નજર દરેક ચીજના જાહેર પર રહે છે. હુજૂરે અન્વર صلى اللہ علیہ وسّع نعمتہ ની નજરો ચીજોના બાતિન પર રહેતી હતી. (ગુલામ રસૂલ સઈદી, શરહ મુસ્લિમ શરીફ, બાગ-૩, પેજ-૮૮)

તેમના ગુલામોની નજરો પણ બાતિન પર રહેતી હતી. વર્તમાનકાળના અમુક માનવોમાં કાંઈ જ ન રહ્યું, સર્વ કાંઈ કપડામાં આવી ગયું ! આજે કેવળ કપડાં પરથી માણસને પ્રતિષ્ઠા મળે છે, કાલે કપડાંને માણસથી પ્રતિષ્ઠા મળતી હતી.

ફારૂકે આ'જમ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ થીંગડાં લાગેલાં કપડાં પહેરીને જઈ રહ્યા હતા. લંકાથી મદીના મુનવ્વરા આવનારા હિંદુઓએ જ્યારે આશ્ર્યજનક મન્જર જોયો અને પાછા ફરતાં આંખે દેખ્યો હાલ લંકા જઈને સંભળાવ્યો તો સર્વ લોકો ફારૂકે આ'જમની યાદમાં થીંગડાં મારેલાં કપડાં પહેરવા લાગ્યા. ★ (બુજુર્ગબિન શહરયાર, અજઈબે હિંદ બહવાલા હિંદુસ્તાન અરબોંકી નજરમે, લે. મસજિદ આદમ નદવી, પેજ-૨૦૫)

★ નોંધ : આ હદીષે પાક હજરત આઈશા عَنْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ એ રહી રિવાયત પામેલ છે. એમાં કેટલીએ વાતો નોંધપાત્ર છે :-

(૧) સહાબાએ કિરામ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ એ ફર્માવ્યું કે "અમે તમારા સામાન નથી." પછી કોઈનો એવો દાવો કે હુજૂર صلى اللہ علیہ وسّع نعمتہ આપણા જેવા છે એ કેટલો મહાન દાવો છે ! અને કેટલી મહાન ગુસ્તાખી છે ?! આ દાવો તો સહાબાએ કિરામ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ એ પણ નથી કર્યો ! જરા વિચારો તો ખરા !

(૨) આ હદીષે પાકથી જાણવા મળે છે કે સૂરાએ ફતહની આયત નં. ૨ માં લિજનિકમાં સહાબાએ કિરામ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ એ જનબાની નિસખત હુજૂર صلى اللہ علیہ وسّع نعمتہ ની પ્રતિ કરી જેના પર આપ નારાજ થયા, એટલે કે નારાજગીના ભાવો ચહેરેથી પ્રદર્શિત થયા. એટલે કે સખ્ત નારાજ થયા. જાહેરી રીતે જેતાં આ નારાજગીની જગ્યા ન હતી. નારાજગી દર્શાવે છે કે આપે સહાબાએ કિરામ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ ની જનબથી પોતાની નિસખતે પસંદ ન ફર્માવી તો પછી બીજા લોકોની તો વાત જ શું કરવામાં આવે ! હજરત હસ્સાન બિન પાબિન عَلَيْهِ السَّلَامُ એ આ શેઅરમાં એ રાજ પરથી પર્દો ઉઠાવ્યો : (અર્થ) : આપે બુલંદ મર્ત્યા મેળવ્યા અને અલ્લાહ તરાલાએ આપની ઉમતના પાછલા ગુનાછ માફ કર્યા. (કશ્ફુલ ઈફાન, પેજ-૪૦) (કુટ નોંધ અનુસંધાન આગળના પેજ ઉપર...)

અલ્લાહુ અકબર ! ફારૂકે આ'જમના વજૂદથી થોંગડાં મારેલાં કપડાંને એવી પ્રતિષ્ઠા મળી કે દરિયા પાર હિંદુ પણ તેમના ચાહક થઈ ગયા ! આજે આપણે ક્યાંથી ક્યાં પહોંચી ગયા ! કપડાં ફાટી ગયાં તો સીરત (ચરિત્ર) તાર તાર થઈ ગઈ. આ સીરત પણ કોઈ સીરત છે જે રાત દિવસના ચકને ભેટ ચઢી ગઈ ! સીરત તો એ છે જે જમાના પર પોતાનો સિક્કો મારી હૈ.

આપણે જરૂરતોને મકસદો બનાવી લીધા છે એ જ સૌથી મોટી ખરાખી છે. મડાનોની ટીપ ટોપ, કપડાંની સજીવટ માવજત અને સ્વાહિષ ખોરાકની તૈયારીઓમાં લાગેલા રહીએ છીએ, આપણી જાનથી ગાફેલ, અંજામથી બેખબર સવાર સાંજ વ્યસ્ત છીએ. સૂતાં જાગતાં એ જ ફિકરમાં મસ્ત તથા ગુંચવાયેલા રહીએ છીએ. સુકૂન મળે તો કેવી રીતે મળે ? દીવાનગી જ દીવાનગી છે ! એ જ દીવાનગીની પ્રતિ કુઅને હકીમે આ પ્રમાણે નિર્દેશ કર્યો છે : -

"તમને ગાફેલ રાખ્યા માલની અધિક તલબીએ (લાલચે) એટલે સુધી કે તમે કબ્રોનું મોહું જોયું." (સ્વ. તકાષુર, આ. ૧, ૨)

હુઝૂર નુહુલ પુષ્ટાનુલ એ આંખો મીંચીને જિંદગી ગુજરાવાનો
(કુટ નોંધ અનુસંધાન પાછળના પેજનું ચાલુ....)

(૩) ત્રીજી વાત એ છે કે નારાજગી પછી જલાલના આલમમાં ફર્માવ્યું, "હું તમારામાં સૌથી વિશેષ મુત્તકી છું અને તમારા સૌ કરતાં અલ્લાહનો ઈલમ ધરાવનાર છું." એટલે ખતા તથા કસૂર તો અજ્ઞાનતાના કારણે થાય છે, જે જાત ન કેવળ ચીજ બલકે ચીજોના ખાલિકનો ઈલમ ધરાવતી હોય, જ્યાં ઈલમ જ ઈલમ હોય, જ્યાં તકવો જ તકવો હોય, ત્યાં ખતા તથા લગજિશ તો દૂર રહી ખિલાફે ઉલા (અફ્જલથી વિપરિત)નો પણ અવકાશ નથી.

એક અન્ય હદીષે પાકમાં ફર્માવ્યું : "અને જે ચીજોથી બચવું જોઈએ તેનો સૌથી વિશેષ જાણનારો છું." (શરહે મુસ્લિમ શરીફ, ભાગ-૩, પેજ-૮૮)

આ હદીષોનો સાર એ છે કે જે જાત સૌથી વિશેષ મુત્તકી, જે સૌથી વધારે એ ચીજોનો ઈલમ ધરાવતી હોય, તો કોઈ માણસને એ નથી શોભતું કે "ઝનબ"ની નિસ્ખત એની સાથે કરે. હા ! મૌલા તથા લા મુખ્તાર છે, તે તેના મહબૂબ છે, જે રીતે ચાહે ફર્માવે. અંગત નાજીની વાતો કોઈ બીજાને નથી કહેવામાં આવતી અને કોઈ સમજે તો શું સમજે ! અહીંની હાલત તો બુધ્ય તથા સમજથી એકદમ પર છે. - મસજીદ

સલીકો (તરીકો) બતાવ્યો, કપડાં પહેરવાની ચળવળ જ નથી કરી પણ સલીકો પણ બતાવ્યો. માણસને જાનવરથી અલગ પાડ્યો, પણ કેટલાક માણસો જાનવર બનવાનું પસંદ કરે છે ! હુઝૂર નુહુલ પુષ્ટાનુલ એ બાતિન (અંતર)ના ઘડતર તથા માવજત પર જોર આપ્યું, આપે કમજોર જિંદગીને મજબૂત બનાવ્યા જાણો કે મજબૂત કિલ્લો ! એવા પુષ્ટા ઈન્સાન બનાવ્યા જાણો કે મજબૂત મહેલ કે માટીના ઢગલા !

હુઝૂરે અન્વર ની વાતો ! ખારી ખારી વાતો ! મીઠી મીઠી વાતો ! તે વાતોની મીઠાશનો આલમ આશિકોના દિલોને પૂછો. બુધ્યવાળાઓ એ વાતોની મીઠાશથી અજાણ છે ! એ જ વાતો આખેરતનો સરમાયો છે, એ જ વાતો મહોષ્યતનો જખીરો છે. આવો ! એ જ વાતો કરીએ અને જાને દો આલમ પુષ્ટાનુલ ની ખારી અદાઓનો નજારો કરીએ.

હુઝૂરે અન્વર પોતાનો કૌમી લિબાસ પહેરતા હતા. (શમાઈલે તિર્મિઝી) આપનો ઈશ્રાદ છે : "જે જે કૌમની જેવું ઇપ ધારણ કરે તે તેઓમાંથી જ છે." (અબૂ દાઉદ શરીફ, ભાગ-૨, પેજ-૨૦૩, મિક્રત, ભાગ-૧૮, પેજ-૨૫૫)

આ હદીષ પરથી કૌમી લિબાસ અને કૌમી

આદતો તથા તૌર તરીકાઓના મહત્વનો અંદાઝો
થાય છે. આ લિબાસ એવો હોવો જોઈએ જેને અમીર
તથા ગરીબ બંને સમાન રીતે પહેરી શકે. મુસ્લિમ
ઉમ્મતમાં કૌમી લિબાસના મહત્વનો એહસાસ નથી
રહ્યો, તેની કૌમી વિશિષ્ટતા નાચ થઈ ચૂકી છે.
આપણે દિલો જાનથી હુંજૂર પ્રાપ્ત ના ઈર્શાદો
પર અમલ કરવો જોઈએ. હુંજૂરે અન્વર
એ અમામાનો ઉપયોગ કર્યો. ફતહે મક્કાના પ્રસંગો
કાળો અમામો પણ પણ શૈખ અખ્દુલ હક્ક મોહદ્દિષ
દહેલ્વી રહ્માનુસાર મોટા ભાગો
સફેદ અમામો ઉપયોગમાં લેતા હતા. આપનો
એક અમામા શરીર હતો જેનું નામ સહાબ હતું.
(મદારિજનલબ્વત, પેજ-૧૦૮૮, ભાગ-૨)

અમામાના સંબંધે હુણૂર અન્વર ના પત્રથી આ ઇશ્વર ધ્યાનને પાત્ર છે : -

"અમારો મુસલમાનને માટે વકાર (પ્રતિષ્ઠા), અરબવાસીઓ માટે ઈજજત છે. જ્યારે અરબવાસીઓ અમારો ઉતારી દેશો તો ઈજજત પણ ઉતારી દેશો." (કન્યાલ ઉત્ત્રમાલ, ભાગ-૧૫, પેજ-૩૦૫)

અરબ હેશો ખાસ કરીને સળીદી અરબમાં
અમામા અદશ્ય થઈ ગયા અને તેનું સ્થાન અકાલે
(રૂમાલ તથા દોરી વડે માથે રીંગ બને છે તેણો) લીધું
અને અમામાના ઠેકાણો અકાલ કૌમી લિબાસ હર્યો.
એના બિદાત હોવામાં કોઈ શક નથી
પણ એના તરફ કોઈ દ્યાન નથી કરતું !
કેમ કે અસલ બિદાત એ છે જેનાથી
સુન્નત નાટ થઈ ભાય. હુઝુરે અન્વર પટેલ
એ અરબવાસીઓ માટે જે આગાહી કરી હતી તેને
આપણો સંગી આંખોએ જોઈ રહ્યા છીએ અને કાનો
વડે સાંભળી રહ્યા છીએ. ગુમાવેલી ઈજજતને
આપણો સુન્નતની પયરવી કરીને પામી શકીએ
છીએ.

અહે મુલિલાહ ! અમામો ભારતખંડમાં
મૌજુદ છે પણ કમે કમે ઓછો થતો જઈ રહ્યો છે.

ઉલમા તથા મશાઈખમાં રૂમાલ તથા ટોપીનો
રીવાજ સામાન્ય થઈ ગયો છે. ટોપી તો સુન્તત છે,
અલ્બત્ત ! પણ અમામાના સ્થાને રૂમાલ બિદાત
જણાય છે. હુઝૂરે અન્વર માટે આ ચલ્લું એ સફેદ ટોપી,
યમનની ટોપીઓ, શામી ટોપી, મિસ્રી ટોપી,
કાનોવાળી ટોપી, સર મુખારકથી ચીપકી જનાર
ટોપી અને કિનારીવાળી ટોપી ઉપયોગમાં લીધી છે.
(શોઅભુલ ઈમાન, ભાગ-૫૦, પેજ-૧૭૫, ફેઝુલ કદીર
શરહે આમિઉસ્સગીર, ભાગ-૫, પેજ-૨૪૫)

રખી લાગે હતું કે એની વિશ્વાસીઓ આપણા પદ્ધતિની અનુભૂતિ કરી રહી હતી. તો એની વિશ્વાસીઓની પદ્ધતિની અનુભૂતિ કરી રહી હતી. તો એની વિશ્વાસીઓની પદ્ધતિની અનુભૂતિ કરી રહી હતી.

"કપડાંમાં હુઝૂરને કમીસ પસંદ હતું." (કાળી
અફુસલામ, લિયાસે રસૂલ ﷺ, ૮૪-૮૫)
એ ટલે બિસસાવાળો કુર્તો જે સીરવાની નીચે
પહેરવામાં આવે છે.

હું ગરેવાન ક્યારેક
માટે અન્વર માટે અનુભૂતિ હશે. આપે ઉનનો લિખાસ અને કડક કપડાનો
લિખાસ પણ પહેર્યો છે. (શમાઈલ તિમર્જી, પેજ-૮૦)

હાજરત ઓસામા બિન અઈદની રિવાયતના
પ્રમાણે ભીમારી વખતે કુમજોરીના દરમ્યાન આપે
યમની ચાઈરમાં નમાઝ પછાવી, જુસ્મા તથા ઈંડોમાં
યમની ચાઈરનો ઉપયોગ કરતા હતા પછી લપેટીને
મક્કી હેતા. (સીરિતલ હલબિયહ, ભાગ-૩, પેજ-૪૫૧)

આપે ગાડ લાલ રંગની ધારીદાર ચાદર અને
જોડી પણ ઉપયોગમાં લીધી જેને હુલ્લા હમરા
કહેવાતો હતો. અથવા જબરા (બે નકશીદાર યમની
ચાદરો) કહેવામાં આવતું હતું. એ હુલ્લૂરમ માટે
ને ખૂબ જ પ્રિય હતી. (મુસ્નદ, ભાગ-૫, પેજ-૭૮૫,
બુખારી શરીફ, ભાગ-૨, પેજ-૮૭, તથા શમાઈલે
તિમર્ઝી, પેજ-૮૭, ૮૮, મહલા અલી કારી)

ਸਿੰਘ (ਪਾਕਿਸ਼ਨ)ਮਾਂ ਆ ਚਾਹਰੋਨੇ ਅਜ਼ਰਕ
ਕਹੇਵਾਮਾਂ ਆਵੇ ਛੇ ਏਮਾਂ ਗਾਫ ਲਾਲ ਰੰਗ ਅਨੇ ਕਾਣੀ
ਛਪਾਈਵਾਣੀ ਚਾਹਰੋ ਜ਼ੋਡਲੀ ਹੋਂਧ ਛੇ, ਪੁਰਾਣਾ ਧੱਗੀ

આ ચાદરો સિધથી યમન પહોંચાડવામાં આવતી હતી. અમુક મુહક્કિકોનો ખયાલ છે કે આ જ અજરકને યમની ચાદર કહે છે. હુજૂરે અન્વર માટે એ બે લીલી ચાદરો પણ ઉપયોગમાં લીધી. પ્રતિનિધિમંડળોના આગમનના સમયે લીલા રંગની આ ચાદરો અને તેહબંદ (લુંગી) ઉપયોગમાં લેતા હતા. જે એક અરસા સુધી ખલીફાઓ પાસે મેહદૂજ રહી. જ્યારે એ ચાદર જર્જરીત થઈ ગઈ ચારેવ તરફ લેસ (ધારી) લગાડવામાં આવી. (અલ્લાહ, પેજ-૨૭, સભલુલુ હુદા વર્ષશાદ, ભાગ-૭, પેજ-૩૧૨)★

હુજૂરે અકરમ એ હલકા રંગની બે જાફરાની (કેસરી) ચાદરો પણ ઉપયોગમાં લીધી. હજરત આઈશા માટે, ની રિવાયતના મુજબ બે કાળી ચાદરો પણ ઉપયોગમાં લેતા હતા. (શમાઈલે તિર્યાજી શરીફ, પેજ-૧૦૧)

આપે "તીલસાન" (લાલ, સફેદ, કાળી ચાદરો), લાંબી પહોળી ચાદરો, ત્રિકોણ તથા ચોરસ રૂમાલો પણ ઉપયોગમાં લીધા. બુખરાની મોટી ધારવાળી ચાદર, કાળા રંગની ઊનની ચાદર પણ ઉપયોગમાં લીધી. એકવાર કૂલદાર ચાદર પણ વાપરી પણ નાપસંદ કરતાં જલ્દીથી ઉતારી કાઢી. (ઇબને માજહ, પેજ-૨૫૨)

બુદ્ધ સહરી પણ ઉપયોગમાં લીધી. ખમીસા (ચોરસ કાળી કમ્બલ), કતીફા (સફેદ ચાદર), સહૂલી (સફેદ કપડાં) પણ ઉપયોગમાં લીધાં. કતીફામાં સર મુખારકની તરફ એક નિશાન હતું. હજરત ઉમર બિન અબુલ અભીજ પાંદ્રાં હાંતું એ એનું ઘોવણ એક લાઈલાજ બીમારના નાકમાં ટપકાવ્યું તો તે બીમાર સાજો થઈ ગયો. (મદારિજુનભૂવત, ભાગ-૨, પેજ-૧૦૪૮, કરાચી) આ

★ નોંધ : ઈ.સ. ૧૯૮૪ માં હિજાઝના મશહૂર આલિમ અને શયખ મુહમ્મદ અલ્વી માલિકી માટે એ મદીના મુનવ્વરામાં મુજ ફીરને (મરાઠી સાહખને) મહોષ્ટતથી કરમ ફર્માવીને લીલી ચાદર અતા કરી અને પોતાના મુખારક હાથે પહેરાવી જેને બિકો કહેવામાં આવે છે અને જે તેમના ખાનદાનમાં હજરત અલી કર્માંતરી થી સંબંધિત છે.

એતિહાસિક બનાવમાં તે લોકો માટે બોધપાઠ છે જેઓ તબરૂકાત પર યકીન નથી રાખતા. તબરૂકાતનું વર્ણન તો કુર્ચાન મજાદમાં છે ! (સ્ન્યુરે બકરહ, આ. ૨૪૮)

હુજૂરે અન્વર માટે લીલો લિબાસ પસંદ હતો પણ સફેદ લિબાસ સૌથી અધિક પસંદ હતો. જે મ કે આપનો ઈશ્વાદ છે :-

"જોઈએ કે તમે સફેદ લિબાસ પહેરો, તમારા જીવતા લોકો સફેદ કપડાં પહેરે અને તમારાં મુડાંને પણ સફેદ કર્ફન આપો કારણ કે એ તમારાં કપડાંમાં સૌથી બેહતર છે." (શમાઈલે તિર્યાજી શરીફ, પેજ-૧૦૧)

પાયજામો અને શલ્વાર (લેંગો) જો કે આપે નથી પહેર્યો પણ તેને પસંદ કરેલ છે અને ખરીદેલ પણ છે. (ઇબને માજહ, પેજ-૨૬૪)

કુર્તો અને શલ્વાર એ આપણો કૌમી લિબાસ હોવો જોઈએ અને ખુદાના ફુલથી એ જ કૌમી લિબાસ છે પણ અમુક ખાસ તબકાના લોકોને શાદી વગેરે ખાસ પ્રસંગોમાં આ લિબાસ પહેરવો સારો નથી લાગતો અને તેઓ જૈરોના લિબાસ (કોટ, ટાઈ, પેન્ટ, શર્ટ) પહેરેલા જોવા મળે છે. આપણી ચીજોને હકીર (નીચ) સમજવી અને જૈરની અચ્યુત ચીજોને પ્રતિષ્ઠા આપવી એ જિંદા કૌમોની નિશાની નથી, પણ બીમાર કૌમોની નિશાની છે. આપણે આપણા તૌર તરીકા (રીત રીવાજ) છોડીને જૈરોના તૌર તરીકા અપનાવી લીધા છે, પરંતુ આ મહાન કુર્બાની ! આપવા છતાં કોઈના દિલમાં આપણી ઈજાત નથી !

લો વો લી કહુતે હું યે એ નંગો નામ હૈ યે જાનતા અગર તો લૂટાતા ન ઘર કો મૈં

હુજૂરે અન્વર એ સાદો સુથરો લિબાસ પસંદ ફર્માવ્યો, ખૂબ ઉમદા લિબાસ પણ

પહેર્યો, થીંગડાવાળાં કપડાં પણ ઉપયોગમાં લીધાં પણ "લિબાસે શોહરત" ને પસંદ નથી કર્યો. (એટલે એવો જૈર મસ્જુન (સુન્નત વિરુદ્ધનો) લિબાસ જેનાથી કોઈ ખાસ વ્યક્તિ કે ટોળી અન્યોથી અલગ નજર આવે, અને ઓળખવામાં આવે.) (તબકાત ઇન્બે સંદર્ભ, ભાગ-૧, પેજ-૪૫૧, મિશ્કાત શરીફ, પેજ-૩૭૩, શરહે મુસ્લિમ, ભાગ-૨, પેજ-૩૮૪, અબુ દાઉદ, ભાગ-૨, પેજ-૨૦૩, મજમુઝુઝવાઈદ, પેજ-૮૨૮)

હુઝૂર صلى الله عليه وسلم એ વિવિધ પ્રકારના જભ્મા પણ ઉપયોગમાં લીધા. હજરત મુખીરહ ઇન્બે શઅબા صلى الله عليه وسلم ની રિવાયતના પ્રમાણે આપે રૂમી જભ્મા પહેર્યા જેની બાંય ટૂંકી હતી. આપનો એક જભ્મો લીલા સુંદુસ (રેશમ)નો હતો અને બીજો જભ્મો અતલસ (રેશમ)નો હતો, આ ત્રણેવ જભ્મા ગજવાતમાં (જંગોમાં) ઉપયોગ કરતા હતા. (શમાઈલે તિમિઝી શરીફ, પેજ-૧૦૪, મદારિજુનબુવત, ભાગ-૨, પેજ-૧૦૪૭)

હુઝૂર صلى الله عليه وسلم નો એક જભ્મો હજરત આઈશા صلى الله عليه وسلم, પાસે હતો જે તેમનાં બહેન અસ્મા બિન્તે અબૂબકે લઈ લીધો હતો. તે ફર્માવે છે; હું એને ઘોઈને એનું ઘોવણ શિફાયાબી (બીમારીથી તંહુરસ્તી પામવા)ના માટે બીમારોને આપતી હતી. (હવાલો ઉપર મુજબ, પેજ-૧૦૪૮)

હુઝૂરે અન્વર صلى الله عليه وسلم ના અમુક તબરૂકો હજરત ઉમર ઇન્બે અખુલઅઝીજ દાઢુંદ صلى الله عليه وسلم ની પાસે પણ હતાં જેને આપે એક ખાસ મકાનમાં સુરક્ષિત કરી રાખ્યાં હતાં અને સન્માનનીય લોકોને જિયારત કરાવતા હતા. (હવાલો ઉપર મુજબ, પેજ-૧૦૪૯)

ઇસ્લામના દુઃમનોની સાજિશ એ છે કે આપણને હુઝૂરે અન્વર صلى الله عليه وسلم થી નિસ્બત રાખનારી ચીજોથી અલગ કરી દેવામાં આવે જેથી લંગર તૂટી જાય અને

જહાં ડૂબી જાય ! (મઆજલ્લાહ !) અલ્લાહ તાથાલા આપણને ઇસ્લામના દુઃમનોની સાજિશથી બચાવે, આમીન ! જેથી આપણે સહાબાએ કિરામ તથા સહાબિયાત صلى الله عليه وسلم ના રષ્ટ્રોનું صلى الله عليه وسلم ના નક્શે કદમ ચાલીને તબરૂકોની કદર તથા મહત્વનો એહસાસ પેઢા કરીએ.

હુઝૂરે એકરમ صلى الله عليه وسلم પ્રકૃતિની દણિએ સાંઘીપસંદ હતા અને સામાન્યતઃ સાંદો લિબાસ પહેરતા હતા. ભલે આપ શહેરમાં રહ્યા પણ આપે દીની ગામડામય સમાજ અને કરકસરને પસંદ ફર્માવે જેથી ગામડેથી આવનાર ગરીબો તથા ફકીરો મુલાકાત તથા વાત કરવામાં કોઈ ખચકાટ ન અનુભવે અને આર્થિક રીતે પણ મજબૂત રહે કેમ કે ખર્ચમાં ઉડાઉપણું આર્થિકતાને ખોખરી કરી નાખે છે. આપણે પર્દા પર પર્દા નાખી રહ્યા છીએ અને આપણે અયોગ્ય રીતે અમીર તથા ગરીબ અને ઓફિસર તથા હાથ હેઠળનાઓ વચ્ચે દીવાલો ઉલ્લી કરી રહ્યા છીએ. પ્રોટોકોલ ન હોય તો મોટામાં મોટી શાસ્નિયતનો પણવારમાં ભરમ ખુલી જાય. સઘળો તમાશો "હઠો ! બચો !" નો છે. અલ્લાહ તાથાલા આપણને હુઝૂર અન્વર صلى الله عليه وسلم ની સાંઘી અપનાવવાની તૌફિક અતા ફર્માવે, આમીન ! હુઝૂરે અન્વર صلى الله عليه وسلم એ ફકીરાના જિંદગી પસાર કરી, કોઈ ચીજની બે જોડો હોતી, ન બે કુર્તાન બે તેહબંદ ન બે ચાદરો ન નાલૈન શરીફની બે જોડીઓ. (શમાઈલે તિમિઝી શરીફ, પેજ-૮૮, ૮૯, મવાહિબે લદુન્નિયા, પેજ-૫)

વિસાલ મુખારકના સમયે શરીર મુખારક પર એક થીંગડાંવાળી ચાદર અને એક લુંગી હતી. હજરત આઈશા صلિ اللہ علیہ وسلم, એ કસમ ખાઈને ફર્માવ્યું કે આપના શરીર મુખારક પર આ બે કપડાં મુખારક સિવાય કાંઈ ન હતું. (મિશ્કાત શરીફ, પેજ-૩૭૩, શરહે મુસ્લિમ શરીફ, ભાગ-૨, પેજ-૬, ૩૮૪, અબુ દાઉદ શરીફ, ભાગ-૨, પેજ-૨૦૩)

જાહિરમે ગરીબુલ્ ગુર્ખા દ્વિર ભી યે આલમ શાહોંસે સિવા સુતૂત સુલ્તાને મઈના જો આપણે આપણી હાલતનું નિરીક્ષણ કરીએ તો અમુક જણાના તો એટલાં જોડ કપડાં વગેરે હશે કે ગણતાં ગણતાં થાકી જાવ ! જરા વિચાર કરો ! હુઝૂરે અન્વર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ની એક જોડ તે પણ આટલી સાદી ! એ જ હાલત પાક બીવીઓની હતી. ફીરના ખ્યાલમાં આપની તેમજ ઘરવાળાઓની આ ઈન્દ્રેયારી ગરીબી આપના મો'જિઝાઓમાંથી એક મો'જિઝો છે જેના પ્રતિ કોઈ ધ્યાન નથી કરવામાં આવ્યું. હુનિયામાં રહીને કુદરત ધરાવવા છતાં હુનિયાથી આટલા બધા બેતઅલ્લુક થઈ જવું ખૂબ હેરતનાક છે ! ઈતિહાસમાં આવું કોઈ દસ્તાવેજ નથી. આપણે ખારિકે આદાત (સામાન્ય નિયમ વિરુદ્ધની) વાતોની તલાશ કરીએ છીએ, શું હુઝૂરે અન્વર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ની સાંગી ખારિકે આદાત નથી ? આપણી હુઝૂલખર્યાઓની હાલત એવી છે કે એક પત્રકારના કથનાનુસાર (તંત્રી : સાહિલ, મે-૧૯૮૮) પાક. માં કેવળ પ્રમુખના મહેલ અને વડા પ્રધાનના મહેલનો રોજનો ખર્ચ ૧ કરોડ રૂપિયા છે. એના પરથી એમના હાથ નીચેના ઓફિસરોની હુઝૂલ ખર્યાઓનો કયાસ કાઢી લો. જ્યાં સુધી આ બીમારી નથી જતી ત્યાં સુધી બીમાર તંદુરસ્ત નથી થતો. (હિંદમાં પણ એક વાર કેવળ અમુક જ દિવસોનો રાજ્ય સભાના અધ્યક્ષ નજમા હેપ્તુલ્લાહના બ્રેક ફાસ્ટ વગેરેનો ખર્ચ લાખોમાં બહાર પાડ્યો હતો. તેણી ગયા વર્ષે એનીએ સત્તા પર હતી ત્યારે રાજસભાનાં અધ્યક્ષ હતાં.) જ્યાં સુધી ઉપરથી સ્થિતિ નહીં બદલાય તો નીચેથી સ્થિતિ નથી બદલાઈ શકતી. મૌખિક લપસણાં નિવેદનોથી કોઈ ફાયદો નથી, અમલથી કાંતિ સર્જાય છે.

હુઝૂરે અન્વર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم જ્યારે નવો કુર્તો, અમામો કે ચાદર ઉપયોગમાં લેતા તો તેનું નામ તજવીજ કરતા અને નામ લઈને જ તેને પોકારતા.

આપે ઘરની દરેક ચીજનું નામ નક્કી કર્યું હતું. આપે દરેક વજૂદની તા'જીમ (સભ્યતા) શીખવાડી. પોતાના ગુલામોને કેવી અદ્ભુત શીખવાડી કે કોઈ એ ન શીખવી હશે. એવી અદ્ભુત તો આ યુગમાં પણ જોવા નથી મળતી જેને પ્રગતિ તથા સભ્યતાનો યુગ કહેવામાં આવે છે !

હુઝૂરે અન્વર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم જ્યારે નવું કપડુ પહેરતા ત્યારે હુઅા પઢતા એ હુઅા મુખારક હદીષોમાં મળે છે, દા.ત. :—

الحمد لله الذي كسانى هذار زقنيه من غير
حول مني وقوه .

"શુક છે અલ્લાહ નો જેણો મને આ પહેરાવ્યું અને મારી શક્તિ તથા તાકાત વિના આ મને અતા કર્યું."

اللهم لك الحمدانت كسوتنيه اسئلك خميره وخير
ما صنع له واعوذبك من شره وشر ما ماصنع له .

"હે અલ્લાહ ! શુક છે, તે જ મને પહેરાવ્યું. હું તારાથી એની ભલાઈનો અને જે હેતુ માટે આ પહેર્યું છે એની ભલાઈનો સવાલ કરી રહ્યો છું અને એની બુરાઈથી તથા જે હેતુના માટે એને બનાવવામાં આવ્યું છે એની બુરાઈથી પનાહ માંગું છું."

الحمد لله الذي كسانى ما اواري به عورتى
واتجمل به في حياتى .

"શુક છે અલ્લાહ તાચાલાનો જેણો મને તે કપડાં પહેરાવ્યાં જેનાથી હું મારું સતર ઢાંકુ છું અને મારી જિંદગીમાં તેનાથી શાશ્વત પામું છું."

લિબાસ શરીર તથા રૂહ બંને પર અસર અંદાજ થાય છે એટલા માટે હુઝૂરે અન્વર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એ તેની બુરાઈથી પનાહ માંગીને મહાન નફસાની તથા અખલાકી રાજની તરફ નિર્દેશ કર્યો. આપ ખાલિકે કાઈનાતના રાજના જાણનાર હતા. અમ ગુનેહગારો પર કેટલું બધું એહસાન ફર્માવ્યું !

હુજૂરે અન્વર મુખ્યમાં મુખ્યમાં (પગરખાં મુખ્યમાં) વાપર્યા. આપે જૂતી પહેરવાવાળાને સવાર અને જૂતી પહેરવાવાળીને સવારી દરાવી. આપે પીળા રંગની નાલેન ઉપયોગમાં લીધી. કાળો રંગ મના ફર્માવ્યો. અલ્બત્ત કાળા મોજા વાપર્યા, એ સુન્નત છે. કદી કદી આજીજ તથા ઈન્કેસારી (નમતા)ના કારણે ઉઘાડા પગે પણ ચાલ્યા. એ પણ સાબિત છે. (મુસ્લિમ શરીફ, ભાગ-૨, પેજ-૧૮૮, લિખાસેહુજૂરે કરીમ, હુજૂર, પેજ-૮, ૧૦, મનાવી શરહે શમાઈલે તિર્મિઝી, પેજ-૧૮૫)

હુજૂરે અન્વર મુખ્યમાં એ તેહબંદ (લુંગી) બાંધવા અને શલ્વાર (લેંગો) પહેરવાના નિયમ શીખવાડયા કે તે ઘૂંઠીઓથી ઊંચે રહે. હુજૈફા ઈન્ને યમાન રિવાયત કરે છે : -

"હુજૂર અન્વર મુખ્યમાં એ મારી અથવા પોતાની પીડલીનો હિસ્સો પકડીને ફર્માવ્યું, આ તેહબંદની જગા છે (એટલે આ તેહબંદની હદ છે) જો તને એના પર સબ્ર નથી તો એનાથી નીચે કરી લે, જો એના પર પણ સબ્ર નથી તો તેહબંદનો ઘૂંઠીઓ પર કોઈ હક્ક નથી." (ઇન્ને માજહ, પેજ-૨૬૪)

હઠીએ પાકનું છેલ્લુ વાક્ય ઘણું જ અર્થપૂર્ણ છે અને બોધદાયક છે.

"તેહબંદ (લુંગી)નો ઘૂંઠીઓ પર કોઈ હક્ક નથી."

હુજૂરે અન્વર મુખ્યમાં એ ન કેવળ ઈન્સાનોના બલ્કે અંગોના હક્કોનો પણ નિર્દેશ કર્યો અને બીજી બાજુ મુસ્લિમ કૌમને નિરર્થક કુજૂલખર્યાથી બચાવી જેને કરવાવાળાઓને કુર્ચાનિમાં શૈતાનના ભાઈ કહ્યા છે.

ان المبنرين كانوا اخوان الشياطين .-

"બેશક ! ઉડાઉ લોકો શૈતાનના ભાઈ છે." (એટલે વિના જરૂરતે ખર્ચ કરનારા)

એટલા માટે શૈખ અબુલ હક્ક મુહદિષ ના કથનાનુસાર ફકીહોની દસ્તિએ ઈજારનું ઘૂંઠીની નીચે સુધી લટકાવવું હરામ અને તદ્દન બિદઅત છે. આપણા શહેરી સમાજમાં આવા લોકો પુષ્કળ છે. એમાં શક નથી કે આર્થિક મજબૂતીનો આધાર કરકસર પર છે. હુજૂર એ એક તરફ કુજૂલખર્યાથી બચાવ્યા અને બીજી તરફ નફ્સયાતી રોગોનો ઈલાજ દર્શાવ્યો, કેમ કે સામાન્યતા : એ જ લોકો તેહબંદ કે શલ્વાર ઘૂંઠીની નીચે રાખે છે જેમને પોતાનો ભપકો પાડવાનો હોય છે અથવા પોતાની સુન્નત વિરુદ્ધની આદતની સુધારણા કરવા નથી ચાહતા. જો એવું ન હોય તો ઘૂંઠીથી ઊંચે રાખવામાં શું ખરાબી છે ? અને ઘૂંઠીથી નીચે રાખવાના શા માટે આગ્રહી છે ? અરબોમાં એ રીવાજ હતો કે લિખાસનો ખોળો લાંબો રાખતા અને તેહબંદ એટલું નીચું રાખતા કે તે જમીન પર ઘસડીને ચાલતા. એ પૂરાની નિશાની સમજવામાં આવતી. અરબોના રઈસો તથા અમીરો એવું જ કર્યા કરતા હતા. આપણે ત્યાં પણ એવું થતું રહે છે. એવા લોકોના માટે હુજૂરે અન્વર મુખ્યમાં એ ઈર્શાદ છે :-

"જે કોઈ પોતાની ઈજાર (લુંગી કે લેંગો) ફ્રખ તથા ઘમંડને કારણે ઘસેડીને ચાલશે, અલ્લાહ તઆલા કિયામતના દિવસે તેના પર નજર નહીં ફર્માવે." (એટલે જો કોઈ કશા ઉગ્ર વિના એવું કરશે તે અલ્લાહ તઆલાની રહમતથી મેહરુમ રહેશે.)

હજરત સલ્માન થી રિવાયત છે કે હજરત ઉખમાન ઈન્ને અફિનાન નું તેહબંદ પીડલી સુધી રહેતું હતું. અને ફર્માવ્યું કે મારા આકા તથા મૌલા નું નું તેહબંદ પણ એ જ પ્રમાણે હોતું.

જ્યારે એ જણાઈ ગયું કે હુજૂરે અન્વર મુખ્યમાં મુખ્યમાં આદત એ હતી તો પછી મુસ્તફાના ગુલામો માટે ચર્ચાનો કોઈ વિષય બાકી

રહેતો નથી તેહબંદ કે શલ્વાર વધુમાં વધુ એ હદ સુધી રાખવું જોઈએ જેની આપે રજા આપી, છેલ્લી હદ ઘૂંટી છે. જ્યાં સુધી ઘૂંટીથી ઉપર વાળવાનો સવાલ છે તો એમાં કરાહત એ સમયે છે જ્યારે વાળવાથી શલ્વાર કે તેહબંદ વિકૃત સ્વરૂપનું (કંદણ) થઈ જાય અને માણસ અસભ્ય જણાવા લાગે. કરાહતનું મૂળ કારણ લિબાસનું હુસ્ન તથા ખૂબસૂરતી મેહરુમ થવું છે. હુઝૂરે અન્વર صلાલુલુલુ એ એવો લિબાસ પસંદ નથી ફર્માવ્યો જેના પ્રતિ નજરો ઉઠવા લાગે અને સ્ત્રીઓ માટે એવું કપડું પસંદ નથી ફર્માવ્યું જેનાથી અંદરનું શરીર પ્રદર્શિત થાય. (તબકાતે ઈને સાચ, ભાગ-૮, પેજ-૪૦, અહમદ ઈને હંબલ શેબાની, મુસનાં, ભાગ-૬, પેજ-૭૮૬)

આપે ભડકીલો (ભપકાદાર) રંગ પણ પસંદ નથી કર્યો. એ પણ પસંદ નથી કર્યું કે સ્ત્રીઓ પુરુષોનો ડેસ પહેરે અને પુરુષો સ્ત્રીઓનો લિબાસ પહેરે. એવા સ્ત્રી તથા પુરુષો પર હુઝૂર صلાલુલુલુ એ લાયુનત ફર્માવી છે. (બુધારી શરીફ, ભાગ-૨, પેજ-૮૭૪, તિમર્જી શરીફ, પેજ-૭૮૬, અથ્વ દાઉદ શરીફ, પેજ-૧૧૪)

આજકાલ લિબાસના મામલામાં પુરુષ તથા સ્ત્રી બાળી (વિદ્રોહી) જણાય છે. પુરુષો ગુથણોથી ઉપર ચડી પહેરવા લાગ્યા છે, પાટલૂન તો એવું સામાન્ય છે કે જાણો એમનું જ થઈ ગયું ! જે બેહયાઈની નજીક છે. જે હેતુસર કપડું પહેરવામાં આવે છે તેનો મકસદ એ નથી કે શરીરને ગિલાફ (ફીટ કવર) ચઢાવી દેવામાં આવે ! બલ્કે મૂળ ધ્યેય શરીરને છુપાવવાનો છે.

સૌથી તકલીફદારક વાત એ છે કે પાટલૂન પહેરનારના માથે ટોપી અને ચહેરા પર દાઢી ન હોય તો તે મુસલમાન જણાતો જ નથી ! જ્યાં સુધી એવું બતાવવામાં ન આવે કે આ મુસલમાન છે. (આ કેવી મુસલમાની છે ! અલ્લાહની પનાહ ! મુસલમાનને મુસલમાન દેખાવું નથી ગમતું ! -અનુવાદક)

એ મુસલમાન જ શું જે ઓળખનો મોહતાજ હોય ! સ્ત્રીઓ ! (અલ્લાહની પનાહ !) સ્ત્રીઓ પણ બગાવત (વિદ્રોહ) પર ઉતરી આવી છે ! કાશ ! કે તેણીઓ સુધી કોઈ ખાર મહોબ્બત સાથે કુર્ચાનની તથા ઈસ્લામની વાતો પહોંચાડે. સ્ત્રીઓમાં દીનની ઘણી મહોબ્બત અને તડ્પ છે પણ કોઈ બતાવે તો ખરું !

આપણે સુન્નત પ્રમાણેના લિબાસ અને તરીકાઓને આપણા ઘરોમાં સરકારી તથા ગૈર સરકારી કક્ષાએ આમ કરવા જોઈએ. આપણી કરજદાર જિંદગીના માટે સાદગી ઘણી જ મહત્વની છે અને એ ત્યારે જ શક્ય છે જ્યારે આપણે નિઃસની ગુલામી ત્યજને અલ્લાહની ઈબાદત કરીએ. કાશ ! કે આપણા દિલોમાં સદાકત તથા સર્વ્યાઈ ઘર કરી જાય અને દોરંગીપણું ખત્મ થઈ જાય. આપણે તનની સાથે સાથે મનને પણ સંવારવા લાગીએ જેથી જિંદગીની ખરી મજા આવી જાય. (આમીન)

યદ્દ રંગી વ આજાદી અય હિંમતે મદનિા

એક મહાન સૂઝીની નરીહત !

સુલતાનુલ્લા આરિઝીન હજરત બાયજીદ બુસ્તામી શ્રીઅશ્રી ને લોકો એ કહું કે, હુઝૂર ! ફલાણી જગ્યાએ એક મોટા સૂઝીએ રખ્યાની પદાર્થ છે.

આપે ફર્માવ્યું, ચાલો આપણે એમની મુલાકાતે જઈએ. આપ જેવા એ કહેવાતા બુજુર્ગ પાસે પહોંચ્યા કે તુર્તજ પાછા ફર્યા. લોકોએ કુતુહલતાથી પૂછ્યું, હુઝૂર ! આપ આટલી લાંબી મુસાફરી કરીને આવ્યા અને બુજુર્ગની મુલાકાત લીધા વિના પાછા ફરો છો !!

આપે ફર્માવ્યું :- સાંભળો ! તમે જેને બુજુર્ગ તથા સાહિબે તરીકત, સૂઝીએ રખ્યાની સમજો છો તેમનામાં તરીકતનો અંશ પણ નથી ! હું જ્યારે એમની પાસે પહોંચ્યો ત્યારે તેઓ કિલ્લા તરફ મોહું રાખી થૂંકી રહ્યા હતા. જો તે સૂઝીએ રખ્યાની હોત તો શરીરઅતની વિરુદ્ધ કામ ન કરત. જે પીર શરીરઅતથી વિરુદ્ધ કામ કરતા હોય તેમનાથી દૂર રહેવું જોઈએ.

શ્રુતોદાસીની વાતો

કહેનાર : હિંગરત મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી (લેન્કાસ્ટર, ચુ.કે.)

★ અલ્લાહુવાળાં આવા હોય છે ! ★

હિંગરત રાબિયા અદવિથ્યહ (વફાત : ૧૩૫ હિ.સ., બયતુલ મુક્કદસમાં) પાસે એક ઘનવાન માણસ આવ્યો અને કહ્યું, "તમારે કોઈ પણ વસ્તુની જરૂર હોય તો મને કહો તમારી જરૂરિયાતને પૂરી પાડવાને હું મારું અહોભાગ્ય સમજીશ." હિંગરત રાબિયાએ જવાબમાં કહ્યું, "ધરતી અને આકાશની સર્વે નેઅમતોના લંડાર અલ્લાહ પાસે ભરેલા છે છતાં આ ફાની જગતની ફાની નેઅમતો તેની પાસે માંગતાં હું શરમ અનુભવું છું તો પછી તારી પાસે માંગવાનો તો પ્રશ્ન જ ઉપસ્થિત થતો નથી !"

એક દરવેશ એક સમયે આપની પાસે આવ્યો. વાતચીત દરમ્યાન તે વારે ઘડીએ દુનિયાની બુરાઈ કરતો હતો. જ્યારે તે દુનિયાની ખૂબ બુરાઈ બધાન કરી રહ્યો હતો ત્યારે હિંગરત રાબિયાએ તેને કહ્યું, "તું મારી પાસેથી ઉઠીને ચાલ્યો જા ! કારણ કે તારા દિલમાં દુનિયાની મહોષ્યત ખૂબ ભરેલી છે, જો એમ ન હોત તો એક દરવેશને શું પડેલી છે કે એ તુચ્છ વસ્તુનું નામ જીબ પર લાવે ?"

હિંગરત રાબિયા આખી રાત અલ્લાહની ઈબાદતમાં મળન રહેતાં અને જ્યારે સવાર થવા આવતી ત્યારે પોતાને ઉદેશીને સવાલ પૂછીતાં કે, "હે રાબિયા ! તને અલ્લાહ તથાલાએ આખી રાત તેની બારગાહમાં હાજર રહેવાની તૌફીક આપી તે બધલ તેનો શુક કરવો જોઈએ." પછી પોતાના દિલ તરફથી પોતાને બીજો સવાલ કરતાં, "કઈ રીતે તેનો શુક કરીશું ?" અને પોતે જ એ સવાલના જવાબમાં

કહેતાં, "આજના દિવસે રોજો રાખીને તેનો શુક કરીએ." અને પછી આખો દિવસ રોજો રાખતાં, જ્યારે સાંજ થતી ત્યારે રોજો ઈફતાર કર્યા પછી પાછાં પોતાની જાતને ઉદેશીને કહેતાં, "અલ્લાહ તથાલાએ તને રોજો રાખવાની તૌફીક આપી તે બધલ આખી રાત તેની ઈબાદતમાં પસાર કરીને તેનો શુક કરવો જોઈએ." અને પછી આખી રાત ઈબાદતમાં પસાર કરી દેતાં હતાં. સવાર થતાં પાછો પેલો પ્રશ્ન અને તેનો એવો જ જવાબ. મુદ્દતો સુધી આપનો એ કુમ ચાલુ રહેતો હતો. (رضي الله عنهم)

★ ખોરાકની માણસના ચારિત્ર પર અસર ! ★

હિંગરત અહમદ બિન હર્બ નેશાપુરી પાસે એક દિવસ નેશાપુરના આગેવાનો સલામ માટે હાજર થયા. તે સર્વે તેમની સેવામાં ઉપસ્થિત હતા તે દરમ્યાન અચાનક આપનો દિકરો દાડુના નશામાં ચક્કૂર હાલતો ડોલતો ત્યાં આવ્યો અને ગાયન ગાતો ગાતો બેપરવાહ જેવો ત્યાંથી પસાર થઈ ગયો. આનાથી મજલિસજનોને ઘણું હુઃખ થયું. અહમદ બિન હર્બ પૂછ્યું, તમારા બધાંના મોઢાંઓ પર દિલગીરીનાં ચિંઠો કેમ છાવાઈ ગયાં ?! લોકોએ જવાબમાં કહ્યું, આ છોકરાની હાલત પર અમને ઘણો અફસોસ થયો, એણે આપનો પણ વિચાર કર્યો નહીં. હિંગરત અહમદ બિન હર્બ કહ્યું, એ બિચારો લાચાર છે ! વાત અસલમાં એવી છે કે એક રાત્રે અમારા ઘેર પાડોશીએ જમણ મોકલ્યું હતું તે મેં અને મારી પત્નીએ ખાંધું. તે રાત્રે અમારા પર ગાઢ ઊંઘ છાવાઈ ગઈ. અમારા રાત્રીના વજીફાઓ પણ કગ્ગા થઈ ગયા અને તે જ રાત્રે આ છોકરો માં ના ગર્ભાશયમાં પહોંચ્યો. સવાર થઈ ત્યારે અમે પાડોશી પાસે તપાસ કરી કે પેલું જમણ કયાંથી આવ્યું હતું ? જમણા મળ્યું કે કોઈના ઘેર લગ્ન પ્રસંગ હતો તે જમણ ત્યાંથી આવ્યું હતું. વધુ તપાસ કરતાં જમણાયું

કે બાદશાહના ઘરનું જમણ હતું. આ એક વખતની નિષ્કાળજીનું પરિણામ તે આ છોકરો. મજલિસમાં હાજર રહેલા લોકો આ વાત સાંભળી સ્તબ્ધ બની ગયા કે ખોરાક માણસના ચારિય પર કેવી અસર નાંખે છે !

★ અલ્લાહ પાસે માંગ ! ★

હજરત સહલ બિન અબુહુલ્લાહ તસ્તરીનો એક નાનો ફરંદ હતો. બાળપણમાં એ જ્યારે પોતાની માં પાસે ખાવાનું માંગતો ત્યારે તેણી કહેતાં, અલ્લાહ પાસે માંગ ! છોકરો એના પિતાની ઈબાદત કરવાની જગ્યાએ જઈ સિજદામાં નભી જતો અને તે દરમ્યાન એની માં ચુપકીદી સાથે ખાવાનું તેની પાસે મૂકી દેતાં હતાં. માંએ મૂકૃયું છે એવી ખબર છોકરાને થતી ન હતી. આ રીતે તેને અલ્લાહ પાસે માંગવાની ટેવ પડી ગઈ. એક દિવસે છોકરો બહારથી આવ્યો, માં ઘરમાં ન હતાં. છોકરાને ભૂખ લાગી હતી એટલે તે સીધો ઈબાદતગાહમાં જઈ સિજદામાં નભી ગયો અને અલ્લાહ તથાલાએ સાચે જ તેના માટે ત્યાં ખાવાનું પહોંચાડી દીધું. એટલામાં તેની માં પણ ત્યાં આવી ગયાં અને આશ્રમચક્રિત થઈ પૂછ્યું, આ ખાવાનું ક્રયાંથી આવ્યું ?! છોકરાએ જવાબ આપ્યો, જ્યાંથી દરરોજ આવે છે ત્યાંથી જ આવ્યું છે !

★ અલ્લાહના શુક્રનો અનોખો તરીકો ! ★

હજરત ઈષ્ટ્રાહીમ ખવાસ (વફાત : ૨૮૧ હિ.સ., મજાર રેય ઈરાક) કહે છે, હું એક જગ્યાએ એક બુજુર્ઝની મુલાકાત માટે ગયો. ઘરમાં પ્રવેશ્યો તો જોયું કે ઘર એક સાચા વલીયુલ્લાહના ઈબાદતસ્થાન જેવું પવિત્ર છે. બે મેહરાબો છે, એકમાં તે બુજુર્ઝ પોતે ઈબાદતમાં મજન છે અને બીજામાં એક વૃદ્ધા ઈબાદત કરી રહ્યાં છે. બંનેના મુખ ઉપર નૂરાનિયત જળહળી રહી છે. અને

અતિશય ઈબાદતના કારણે તેમનાં શરીરો અશક્ત બની ગયાં છે. મારા જવાથી તે બંને ઘણા જ ખુશ થયાં. હું ત્રણ દિવસો સુધી તેમના ઘેર મેહમાન રહ્યો અને જ્યારે હું વિદાય થવા લાગ્યો ત્યારે મેં પેલા બુજુર્ઝને પૂછ્યું કે, પેલાં વૃદ્ધ બહેન સાથે તેમની શું સગાઈ છે ?! જવાબમાં તે બુજુર્ઝ પોતાની કહાજી નીચે મુજબ વર્ણવી :-

એ સ્ત્રી સગાઈના સંબંધમાં મારા કાકાની દીકરી અને મારી પત્ની છે. હજરત ઈષ્ટ્રાહીમ ખવાસ કહે છે કે મેં બુજુર્ઝની વાત કાપતાં કહ્યું, પણ હું તો ત્રણ દિવસ તમારા ઘરે રહ્યો અને મને તો એવું લાગ્યું કે એ કોઈ અગ્રાહ્યાં સ્ત્રી છે. પેલા બુજુર્ઝ વાત આગળ વધારતાં કહ્યું, પાસંઠ વર્ષોથી અમે આવી રીતે જ રહીએ છીએ. ઉગતી યુવાનીના દિવસોમાં અમે એકબીજાના પ્રેમમાં પડ્યાં હતાં. મારા કાકાને એ વાતની ખબર પડી ગઈ, મારા પિતાએ કહ્યું કે આપણે એમનાં લગ્ન કરાવી દઈએ પણ મારા કાકાએ ઈન્કાર કર્યો અને અમારી મુલાકાતો બંધ થઈ ગઈ. એકબીજાના વિયોગમાં અમે અમુક સમય જેમ તેમ કરી વિતાવ્યો. એવામાં કુદરતનું કરવું કે મારા કાકાનું મૃત્યુ થયું અને તેઓની દિકરીના એક માત્ર વાલી મારા પિતા હતા એટલે તેમણે અમારાં લગ્ન કરાવી દીધાં. જ્યારે અમે પ્રથમ રાત્રીએ ભેગાં થયાં ત્યારે તેણીએ મને કહ્યું, જુઓ ! અલ્લાહ તથાલાએ આપણાને કેટલી મોટી નેઅમતથી નવાજ્યાં કે આપણાને એક કરી દીધાં, આપણા વિરહને મેળાપમાં પદ્ટાવી દીધો એટલા ખાતર આજે રાત્રે આપણે આપણી નફ્સાની ઈરદ્દાને રોકીને નફ્સ સામે જિહાદ કરીને અલ્લાહનો શુક અદા કરવો જોઈએ. મેં સંમતિ દર્શાવી અને અમે બંનેએ તે રાત ઈબાદતમાં પસાર કરી દીધી. બીજી રાત્રે પણ તેણીએ એવું જ કહ્યું અને બીજી રાત પણ અમે ઈબાદતમાં ગુજારી દીધી. પછી ત્રીજી રાત્રે મેં તેણીને કહ્યું કે, બે રાતો તારા

કહેવાથી આપણો ઈભાઇટમાં પસાર કરી, હવે બીજી બે રાતો મારા કહેવાથી આપણો ઈભાઇટમાં પસાર કરીએ. તેણીએ સહર્ષે સ્વીકાર કરી લીધો અને અમે એવું જ કર્યું. આ વાતને પાંસઠ વરસો વહી ગયાં પણ હજુ સુધી અમે એક બીજાને અડક્યાં સુધ્યાં નથી. ઉમર અલ્લાહનો શુક્ક કરવામાં વિતાવી રહ્યાં છીએ.

★ અલ્લાહવાળાઓની શાન ! ★

હજરત દાતા ગંજબખ્શ રહ્માન પોતાના જીવનનો એક પ્રસંગ વર્ણવતાં કહે છે કે, હું અમૃત દરવેશ લોકો સાથે હજરત ઈન્દુલ માલાની મુલાકાત અર્થે જઈ રહ્યો હતો, તેઓ રમલાલ (પેલેસ્ટાઈનમાં) નામના એક ગામમાં રહેતા હતા. અમે માર્ગમાં એવો નિર્ણય લીધો કે પ્રત્યેક વ્યક્તિ પોતાના દિલમાં એક વાત વિચારી લે, આપણો ધારેલી વાતોની ખબર તેઓને થાય છે કે નહીં તેની ચકાસણી થઈ જશે. મેં મારા દિલમાં વિચાર્યું કે મને આપની પાસેથી હજરત હુસૈન બિન મન્સૂર (વફાત : ૩૦૭ અથવા ૩૦૮

હિ.સ., બગદાદમાં)ની દુઆઓ અને શાયરીની કાવ્ય પંક્તિઓ મળવી જોઈએ. બીજા દરવેશો વિચાર્યું કે મને તિલલની બીમારી છે તેનાથી છૂટકારો મળવો જોઈએ. ત્રીજા દરવેશો ધાર્યું કે એને હલ્વા સાખુની (તે સમયના અમીરો અને માલદારોની વાનગીઓમાંની એક વાનગી) મળવી જોઈએ.

જ્યારે અમે ત્યારે તેઓના આદેશથી હજરત હુસૈન બિન મન્સૂરની દુઆઓ અને કાવ્ય પંક્તિઓ પ્રથમથી જ લખાએલી હતી તે મારી સમક્ષ મુક્ત કરી દેવામાં આવી. બીજા દરવેશના પેટ પર હાથ ફેરવ્યો કે તરત જ તેનો તિલલીનો રોગ મટી ગયો. અને ત્રીજાને કહું, મારા ભાઈ ! હલ્વા સાખુની તો અમીરો અને બાદશાહોનો ખોરાક છે અને તેં તો દરવેશીનો લિબાસ પહેર્યો છે. તારા લિબાસ સાથે એ જમણનો મેળ બેસતો નથી ! કયાં તો દરવેશીનો લિબાસ ઉતારી નાખ અને હલ્વા સાખુની ખા, અથવા હલ્વા સાખુની ખાવાની મમતાનો ત્યાગ કર અને દરવેશીનો લિબાસ પહેર. તારે બે વાતોમાંથી એક પસંદ કરી લેવી જોઈએ. (સંપૂર્ણ)

અણમોલ કિતાબ મંગાવો

- કિતાબ :** સીરતે સૈયદુલ મુરસલીન (ભાગ : ૧, ૨, ૩) **લેખક :** હાજી જી. એ. મોમિન પાટડીવાળા
પ્રકાશક : સુની મુસ્લિમ રોશન ચિરાગ કમિટી, મુા. પાટડી, તા. દસાડા, જિ. સુ. નગર, પિન. ૩૮૨૭૬૫
નબી કરીમ ﷺ ની સીરતે પાક, આપના મુખારક જીવન ચરિત્ર પર વિવિધ બુજુર્ગોની કિતાબોના હવાલાથી વિગતવાર કિતાબ અવશ્ય મંગાવો. પ્રકાશકની જાહેરાત નીચે મુજબ છે :-
- ★ સીરતે સૈયદુલ મુરસલીન (ભાગ : ૧, હફ્તીયો : રૂ. ૪૫/-, પોસ્ટબર્થ : રૂ. ૬/-)
 - ★ સીરતે સૈયદુલ મુરસલીન (ભાગ : ૨, હફ્તીયો : રૂ. ૫૦/-, પોસ્ટબર્થ : રૂ. ૭/-)
 - ★ સીરતે સૈયદુલ મુરસલીન (ભાગ : ૩, હફ્તીયો : રૂ. ૬૦/-, પોસ્ટબર્થ : રૂ. ૯/-)
- ત્રણે ભાગ એકી સાથે મંગાવનારને રૂ. ૧૪૦ + રૂ. ૧૫ કુલ રૂ. ૧૫૫/- માં આપવામાં આવશે.
ભાગ : ૧ તથા ભાગ : ૨ મંગાવનારને ૨૦% કમિશન તથા ભા. ૩ મંગાવનારને ૨૫% કમિશન આપવામાં આવશે. સંસ્થા કે લાયબ્રેરીને ૩૦% વળતર આપવામાં આવશે.

(નોંધ : વી.પી. કરવામાં આવશે નહીં, રકમ M.O. થી મોકલવી)

ખાતૂને જ્ઞન્ત હજરત ફાતિમા જોહરા

[વિસાલ : ૩-૨માન, હિ.સ. ૧૧]

મૂળ લેખક : હજરત અલ્લામા ઈમામ જલાલુદીન સિયૂતી

ઉદ્દો અનુવાદક : હજરત મૌલાના મુફ્તી અમાનુર્બ સાહબ

અનુવાદક : મૌલાના મોહસિન મક્કી મિસબાહી-સેગવા

હજરત ફાતિમાની ઉમર શરીફ અને વિસાલ વિશે લખાણો

મદાયેની વગેરેનું બ્યાન છે : હજરત ફાતિમા હુજૂર ની બધી સાહબજાઈઓમાં નાનાં હતાં. ઈથે અભુલ્ભબરનો કોલ છે : આપની પુત્રીઓમાં બધાથી નાનાં ઉમ્મે કુલ્ઘૂમ હતાં. એમનામાં નાનાં મોટાં હોવામાં ઈખેલાફ છે. સહી એ છે કે આપની પુત્રીઓમાં પહેલાં હજરત તૈનબ પછી રૂક્યા પછી ઉમ્મે કુલ્ઘૂમ પછી હજરત ફાતિમા.

ઈથે ઈસહાકનું લખાણ છે કે જનાબા ફાતિમાની વિલાદતના સમયે કુરૈશ કા'બા શરીફની તામીરમાં મશગૂલ હતા. અને કુરૈશે કા'બાની તામીર હુજૂર ના નબુવ્યતના એલાન પછી સાડા સાત વર્ષ પહેલાં કરી હતી અને એવું પણ કહેવામાં આવે છે કે એલાને મુક્દસના વર્ષે આપની વિલાદત થઈ.

હજરત ફાતિમા بَنْتُ عَبْرَّا, ની વફાત રસૂલ મોહતરમાં ના વિસાલ શરીફના છ મહિના પછી થઈ. એના સિવાય અન્ય પણ બ્યાનો છે. હુજૂર ના વિસાલ શરીફના આઠ મહિના પછી, ત્રણ મહિના પછી, સતત દિવસ પછી, બે મહિના પછી. પરંતુ સહી બ્યાન પહેલું છે. ઈમામ વાકેદી વગેરેએ એના પર ઈતેશક કર્યો છે. આપની વફાત મંગળવારે રાત્રે તુ-૨માનુલ મુખારક ૧૧ હિજરીમાં થઈ. ઝહબીનો કોલ આ છે.

સહી એ છે કે આપની ઉમર શરીફ ૨૪ વર્ષની

હતી. એના સિવાય એ પણ છે ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, તૃતીય વર્ષ.

ઈથે હજુલ્લાહ ઈથે હારિષ ફર્માવે છે કે હુજૂર ના વિસાલ બાદ હજરત ફાતિમા છ મહિના હયાત રહ્યાં. આ જ કથન વધારે રોશન છે. ફર્માવ્યું, હુજૂરના વિસાલ શરીફ પછી ફાતિમા بَنْتُ عَبْرَّا ને કદી હસતાં જોયાં નથી. એક કથન એ છે કે આપને ગુસ્લ આપના પતિ હજરત અલીએ આચ્છાં અને આપ પર નમાજે જનાબા પઢી અને રાત્રે દફન કર્યાં. એ પણ કથન છે કે હજરત અખ્બાસે નમાજ પઢી. હજરત અખ્બૂબકના વિશે પણ કથન છે. કબ્રમાં હજરત અલી, અખ્બાસ અને એમના છોકરા ફ઼લ ઉત્તર્યા હતા. (ખાતૂને જનતના ગુસ્લનો અજ્ઞબ વાક્યો)

ઈથે સંચાદ તબકાતમાં અને અહમદ પોતાની મુસનદમાં હજરત સલ્માથી રિવાયત કરે છે. તે કહે છે : ફાતિમાએ એ તકલીફનો જિક કર્યો જેમાં વફાત થઈ. હું આપની બીમારપુરસી કરતી હતી. એક દિવસ સવારમાં હજરત ફાતિમા ઉઠ્યાં તો જોયું હજરત અલી بَنْتُ عَبْرَّا અમુક જરૂરી કામો માટે નીકળ્યા છે. તો ફાતિમાએ મને ફર્માવ્યું, મારા માટે ગુસ્લના પાણીનો ઈન્તેજામ કરો. મેં તરત ગુસ્લનું પાણી આપ્યું. આપે એટલી સારી રીતે ગુસ્લ કર્યું કે મેં આવું ગુસ્લ કદી જોયું ન હતું. ગુસ્લ કરતાં ફર્માવ્યું, હે લોડી ! મારા માટે નવાં કપડાં આપો ! કપડાં આપતાં તેને આપે પહેર્યાં. પછી ફર્માવ્યું, હે સલમા ! મારો બિસ્તર ઘરના

વચ્ચે બિધાવી દો. પછી આપ સૂતાં અને પોતાના મોઢાને કિષલા તરફ કર્યું અને પોતાના હાથોને પોતાના ચેહરા નીચે મૂકી દીધા. પછી ફર્માવ્યું, હે સલમા! હું ઈન્ટેકાલ કરવાની છું પાકી ગુસ્લ કરી ચૂકી છું, મને કોઈ પણ બોલે નહીં અને ઘર બંધ કરી દીધું. ત્યાર બાદ હજરત અલી તશીફ લાવ્યા. મેં વાક્યો બયાન કર્યો તો આપે ફર્માવ્યું, કસમ છે વહુદહૂ લાશરીકની કોઈ ફાતિમાને બોલે નહીં અને એમને આ જ ગુસ્લમાં દફન કરવામાં આવશે.

આ હદ્દીષ ગરીબ છે એની સનદ જથ્યદ છે પરંતુ આ હદ્દીષમાં ઈન્ઝે ઈસહાક અનઅના છે. ઈન્ઝે જૌઝી આ હદ્દીષને મનઘડતમાં દાખલ કરે છે. એમનો રદ ઈન્ઝે હજરે અલ્લ કૌલુલુ મુસદફમાં કર્તા એમના પર એબ લગાડે છે કે જૌઝી હદ્દીષને ઘણી જલ્દીમાં મનઘડતથી બયાન કરી દે છે. જો આ વાક્યો સહી છે તો (ગુસ્લે જનાજા) એને પણ હજરત ફાતિમાની વિશિષ્ટતામાં દાખલ કરીશું.

મસ્થાલો : પતિ પોતાની પત્નીને ગુસ્લ આપી શકતો નથી, કારણ કે હવે પતિથી નિકાહ બાતિલ થઈ ગયો છે અને તેણી તેના માટે અજનબી છે.

ઈન્ઝે સઅદ ઉમ્મે જા'ફરની રિવાયત બયાન કરતાં હજરત ફાતિમા અસ્મા બિન્તે ઉમેસથી ફર્માવે છે કે હું નાપસંદ કરું છું જે સ્ત્રીઓ સાથે જનાજા વખતે કરવામાં આવે છે કે એક કપડુ ખાલી નાખવામાં આવે છે. આ ફર્માવ્યું તો મેં અર્જ કરી, હે અલ્લાહના રસૂલની બેટી ! શું તમને હું એ વસ્તુ ન બતાવું જે મેં હબ્શા દેશમાં જોયું ?! પછી તેમણે ખજૂરની ડાળીઓ મંગાવી એના ઉપર કપડુ નાંખ્યું. સૈયદા ફાતિમા ફર્માવે છે, આ કેટલું સારું છે અને આપે આ વસ્તુની પ્રશંસા કરી ફર્માવ્યું, જ્યારે હું ઈન્ટેકાલ કારી જાઉં તો તમે અને અલી મને ગુસ્લ આપશો એવી રીતે કે મને કોઈ જોઈ ન શકે.

ઈન્ઝે અભુલ્લાહ બયાન કરે છે કે ઈસ્તામમાં હજરત ફાતિમાનો જનાજા પહેલો હતો જે ડોલીની શક્લમાં હતો. પછી આપના બાદ જૈનબ બિન્તે જહશને આવી જ રીતે ઉઠાવવામાં આવ્યા હતાં. ઉમર

ઈન્ઝે મુહમ્મદ ઈન્ઝે ઉમર ઈન્ઝે હુસૈનથી રિવાયત છે. તે રિવાયત કરે છે કે હજરત અભુલ્લાહ ઈન્ઝે અબ્બાસ સાંફેંગ હાથી રૂપી થી, તે ફર્માવે છે :— ફાતિમા પહેલાં ખાતૂન છે જે મણે પોતાના માટે આવો ઈન્ટેજામ કર્યો. ફાતિમાને અસ્મા બિન્તે ઉમેસે આ પર્દાની ખબર આપી જેઓ દેશ હબ્શામાં જોઈ આવ્યાં હતાં.

કાયદો : ઉલ્મા ફર્માવે છે : હુઝૂર અકરમ
નાનાનું નસલ ખત્મ થયો પરંતુ હજરત ફાતિમાથી ચાલ્યો. હુઝૂરની નવાસી ઉમામા બિન્તે જૈનબ જે મણે હજરત ફાતિમા બાદ હજરત અલીથી નિકાહ કર્યો. અને હજરત અલી પછી ઉમામાએ મુગીરા ઈન્ઝે નોફાતથી નિકાહ કર્યો અને બંનેવથી ઔલાદ થઈ.

હજરત ફાતિમા હાથી થિયું, થી દસના લગભગ હદ્દીઓ રિવાયત થયેલ છે કારણ કે આપ (ફાતિમા) જલ્દી વિસાલ ફર્માવી ગયાં.

હુઝૂરના વિસાલ વખતે હજરત ફાતિમાએ જે શેરો કહ્શા હતા તે આ છે :—

૧. આકાશમાં અંધારું થઈ ગયું, સૂર્ય દૂબી ગયો અને દુનિયામાં અંધકાર થઈ ગયો.
૨. હુઝૂરના વિસાલ પર જમીન પણ ફાટી ગઈ અને રડી.
૩. તૂર પહાડ અને નાના પહાડો કા'બા શરીફ તથા તેના રૂકનોએ રડવું જોઈએ.
૪. પૂર્વ પશ્ચિમના લોકો યમના લોકો મુજાર કબીલાના લોકોએ રડવું જોઈએ.
૫. હે રસૂલોના ખાતિમ (છેલ્લા)! તમો બરકત અને નેકીના સમુદ્ર છો, આપ પર કુર્ચાન નાજિલ કરનાર પણ દુર્દાન અને સલામ મોકલે છે.

અલ્લાહ તાલા સૈયદા ફાતિમા અને હજરત અલી જેવી જિંદગી ગુજરાવાની તૌફિક આપે અને મુસલમાન નવજીવાન છોકરીઓ નાની મોટીને ફાતિમાની નોકરાની બનાવે. આમીન, યા રખ્ખલ આલમીન. પર્દાની પાબંદી કરવાની, નમાજ પઢવાની, નેક કાર્ય કરવાની તૌફિક બખ્શો. (આમીન) —સંપૂર્ણ

ગુરૂદેવી રિકાર્ડ્સ

૦ લેખક ૦

મૌલાના અબૂન્નુર મુહમ્મદ બશીરી

૦ અનુવાદક ૦

આલિમા કારિયદ અનીસા યાકૂબ પટેલ (પાલેજ)

દુર્ગરત સારા અને હાજરા (رضي الله عنهم)

હિકાયત નં. ૪ : હાજરત ઈશ્વરાહીમ પ્રદીપચન્દું ની બે પત્નીઓ હતી. પેહલીનું નામ સારા અને બીજાનું નામ હાજરા હતું. મુલ્કે શામમાં હાજરત હાજરાનાં બદનપાકથી હાજરત ઈસ્માઈલ પ્રદીપચન્દું જન્મયા. હાજરત સારાને કોઈ ઔલાદ ન હતી તેથી તેમને રશક પૈદા થયો અને તેમણે હાજરત ઈશ્વરાહીમ પ્રદીપચન્દું ને કહું કે આપ હાજરા અને એમના દીકરાને મારાથી દૂર કરી દો. હિકમતે ઈલાહીએ આ એક કારણ પૈદા કર્યું હતું. જ્યારે કે વહી આવી કે હાજરત સારાના કહેવા મુજબ આપ હાજરત હાજરા અને એમના દીકરા ઈસ્માઈલને તે જમીન પર લઈ જાવ જ્યાં હાલમાં મકા મુકર્મા આબાદ છે. વહી પ્રમાણે હાજરત ઈશ્વરાહીમ પ્રદીપચન્દું હાજરા અને એમના દીકરાને બુરાક પર સવાર કરી શામથી સર જમીને હરામમાં લઈ આવ્યા અને કા'બા મુકદસા પાસે ઉતાર્યા. અહીંથા તે સમયે ન કોઈ આબાદી હતી, ન કોઈ ચશમો, ન કંઈ પાણી. કા'બા શરીરને પણ તુફાને નૂહના સમયે આસ્માન પર ઉઠાવી લેવામાં આવ્યો હતો. સારાંશ તે જગા તે વખતે બિલ્કુલ વેરાન, સૂકી અને ઉજજડ હતી. અનાજ, પાણીનો દૂર દૂર સુધી પતો ન હતો. એવી ભયાનક જગા પર હાજરત ઈશ્વરાહીમ પ્રદીપચન્દું એ હાજરત હાજરા અને ઈસ્માઈલને એ કે તોશાદાન (બે વાસણ જેમાં મુસાફિર ખાણું લઈ જાય) માં થોડીક ખજૂર અને એક વાસણમાં પાણી દઈને તેમને ઉતાર્યા. અને ખૂદ ત્યાંથી પાછા વળી ગયા અને પાછળ ફરીને તેમની તરફ જોયું નહીં. હાજરત હાજરાએ આ મામલો જોઈને અર્જ કરી કે આપ અમને આ દાઢા પાણી

વિનાના ઉજજડ જંગલમાં એકલા છોડીને ક્યાં જાવ છો ?! આપે કોઈ જવાબ ન આપ્યો. હાજરત હાજરાએ ફરી પૂછ્યું કે, શું અલ્લાહે આપને આનો હૃકમ આપ્યો છે ? આપે ફર્માવ્યું, હા ! ત્યારે તેમને સંતોષ થયો. હાજરત ઈશ્વરાહીમ પ્રદીપચન્દું ચાલ્યા ગયા. હાજરત હાજરા પોતાના ફરાંદ ઈસ્માઈલને દૂધ પીવડાવવા લાગ્યાં. જ્યારે તે પાણી પૂરું થઈ ગયું અને તરસની તકલીફ હદ બહારની થઈ અને સાહબજાદા સાહબનું ગળુ સૂકાઈ ગયું તો આપ પાણીની શોઘમાં સફા મરવાની પહાડીઓના દરમ્યાન સાત વાર આમ તેમ દોડ્યાં. એટલે સુધી કે હાજરત ઈસ્માઈલ પ્રદીપચન્દું ના કદમ મુખારક મારવાથી તે સૂકી જમીનથી પાણી નીકળી આવ્યું જે આજ સુધી "જમજમ" ના નામથી પ્રખ્યાત છે. અચાનક ત્યાંથી એક કબીલાએ જુરહમ (જુરહમ નામી ખાનદાન)નો ગુજર થયો તો લોકોએ દૂરથી એક પક્ષી જોયું. તેઓ હેરાન થઈ ગયા કે આ સૂકા જંગલમાં પક્ષી કેવું ?! કદાચ ક્યાંક પાણીનું જરણું નીકળ્યું હશે. જ્યારે તેઓ તે તરફ ગયા તો જોયું કે એક પાણીનું જરણું વહે છે અને એક નૂરાની શક્કલની ઔરત પોતાની ગોદમાં બાળક લઈને તન્હ બેઠી છે. આ મંજર જોઈ તેઓ હેરાન થઈ ગયા. અહીંથા શાહનામા ઈસ્લામના બે શેઅર પણ સાંભળી લો :

નિદા આઈ કે એ જુરહમ કે બચ્યો બાદ યે ગર દો અથ ખુણ્ણો ઔર જવાનો ઔર અથ બચ્યો, ઔરતો, મર્દી યે ઔરત ઔર ઉસકી ગોદમે બચ્યા જો લેટા હૈ યે પેગંઝર કી બીવી હૈ યે પેગંઝર કા બેટા હૈ

આ જોઈ સાંભળીને કબીલાવાળાઓએ હાજરત હાજરા પાસે ત્યાં વસવાની ઈજાત માંગી. આપે ઈજાત આપી. તે લોકો ત્યાં રહેવા લાગ્યા અને હાજરત ઈસ્માઈલ પ્રદીપચન્દું જવાન થયા તો તે લોકોએ આપની નેકી અને પરહેજગારી જોઈને પોતાના ખાનદાનમાં તેમની શાદી કરી દીધી. આ તે જ જગા છે, જ્યાં હમણાં કા'બા શરીર અને મકા મુકર્માનું શહેર છે. અને હુનિયાના ખૂણો ખૂણેથી લોકો ટોળે ને ટોળે ત્યાં હાજરી આપે છે.

બોધ : ખુદા તાખાવાનાં હર કામમાં હિકમત

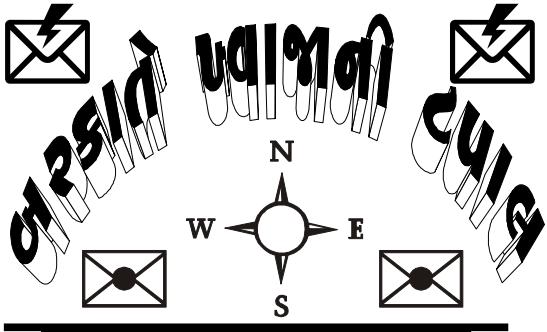
છુપાએલી હોય છે. હજરત હાજરાને ત્યાં ફરજિંદ પૈદા ફર્માવી હજરત સારા થકી માં બેટાને એક એવી જગ્ગાએ પહોંચાડ્યાં જ્યાં અનાજ પાણીનો કોઈ સામાન ન હતો. અને પછી એમની બરકતથી તે વેરાન જગ્ગાને પૃથ્વીનું કેન્દ્ર બનાવી દીધું. (હુનિયાના લોકો માટે તવાફ કરવાની જગ્ગા બનાવી દીધી.)

જણાયું કે અલ્લાહના મકબૂલ બંદા કોઈ વેરાન જગ્ગાએ પણ તશીફ લઈ જાય તો તે જગ્ગા હળીભી થઈ જાય છે અને લોકો હજાર તકલીફો વેઠીને ત્યાં પહોંચવા લાગે છે. જ્યારે કે મક્કા મુકર્માનું મુકદ્દસ શહેર હજરત હાજરા અને એમના સાહબજાદા હજરત ઈસ્માઈલ ના મુખારક કદમોની બરકતથી આબાદ થયું. અને એ પણ જાણવા મળ્યું કે હજરત ઈસ્માઈલ ના કદમ બચપણમાં પણ એવા બરકતવંત હતા કે તેમના જરીએ જે ચશ્મો જારી થયો તે આજ સુધી તે સુકાયો નથી અને કરોડો અરબો ખરબો લોકોની તરસ મટાડી ચૂક્યો છે, મટાડી રહ્યો છે, મટાડતો રહેશે. આપણા ખોદેલા કૂવા દિવસ રાત લગાતાર ઈસ્તેમાલ થવાથી સુકાય જાય છે. પણ એક નભીના કદમ મુખારકની બરકત જુઓ કે આ ચશ્મો હજારો વર્ષોથી એ જ હાલત પર વહી રહ્યો છે. હમણા પણ દર વર્ષે લાખોની સંખ્યામાં હાજીઓ ત્યાં પહોંચે છે તે જ જમઝમના કૂવાથી નહાય પણ છે, વુજૂ પણ કરે છે, કફન પણ ભીજાવીને લાવે છે અને પછી દ્રોમોમાં ભરી ભરીને તેનું પાણી પોતપોતાના વતનમાં પણ લાવે છે. આ કૂવો ચોવીસ કલાક દિવસ રાત ચાલતો રહે છે. ઇલેક્ટ્રોનિક મોટરો અને ડોલોથી કાયમ એમાંથી પાણી કાઢવામાં આવે છે પણ અલ્લાહના નભીના કદમની બરકત કે આજ સુધી તે કૂવાનું પાણી ખતમ નથી થયું અને નથશે. અને કયામત સુધી આજ હાલત રહેશે. આ કદમે નભીનો જ સદકો છે કે પૂરી હુનિયાની જમીનનાં સૌ પાણીઓથી જમઝમનું પાણી અફજલ છે. કેવળ એક પાણી જમઝમનાં પાણીથી પણ અફજલ છે અને તે પાણી એ છે કે જે હુઝૂર ની આંગળીઓથી જારી થયું હતું. જેના બારામાં આ'લા હજરત ની અંગળી એ લખ્યું છે : -

ઉગલિયાં હેં ફેઝ પર ટૂટે હેં પ્યાસે જુમકર નદ્દિયાં પંજાખે રહુમત કી હૈ જારી વાછ વાછ !

એ પણ જાણવા મળ્યું કે આજે પણ જે હાજી સફા મરવાની પહાડીઓના દરમ્યાન સાત ચક્કર લગાડે છે તે હજરત હાજરાની સુન્નત પર અમલ કરે છે અને નકલ ઉતારે છે. હજજના દોરામાં કા'બા શરીફનો તવાફ અને હજરે અસ્વદને ચૂમવું હુઝૂર ની અદા મુખારકની નકલ છે. મિનામાં શૈતાનોને પથર મારવા હજરત ઈબ્રાહીમ અને ઈસ્માઈલ ની નકલ કરવી છે. જણાયું કે અલ્લાહના મકબૂલોની નકલ ઉતારવી જ અલ્લાહની ઈબાદત છે. કેટલાક લોકો જે જૈરુલ્લાહ જૈરુલ્લાહની રટ લગાડતા ફરે છે તેઓ બતાવે કે આ શું વાત છે ?! કે હજજમાં નકલ થાય અલ્લાહના મકબૂલ બંદાઓની અને ઈબાદત થાય અલ્લાહની ! આ પાંચ નમાજો જે આપણા ઉપર ફર્જ છે એ પણ હુઝૂર ની અદાએ મુખારકની નકલ છે. નહીં તો અગર નમાજની રકાત અને રુકૂઅ અને સજદા જ અસલ મુદ્દા હોય તો કોઈ શખ્સ ફજરની બે રકાત (ફર્જ)ના બદલે ચાર રકાત (ફર્જ) અને મગરિબની ત્રણ રકાત (ફર્જ)ના બદલે છ રકાત (ફર્જ) પઢી લે તો ખુદાએ ખુશ થવું જોઈએ કે એણે મારા માટે રકાત અને રુકૂઅ અને સજદા વધારો કર્યો, પણ નહીં એવા શખ્સથી ખુદા ખુશ નહીં થાય બલ્કે એની નમાજ જ કુભૂલ નહીં થાય. એટલા માટે કે એણે અલ્લાહના મહબૂબની નકલ ઠીક નથી ઉતારી. અલ્લાહના મહબૂબે ફજરની બે રકાત (ફર્જ) પઢી છે તો ખુદાને પણ બે જ રકાત (ફર્જ) પસંદીદા છે. હુઝૂરે મગરિબની ત્રણ રકાત ફર્જ પઢી છે તો ખુદાને પણ ત્રણ રકાત (ફર્જ) જ પસંદીદા છે. એટલા માટે કે અલ્લાહ રકાતને નથી જોતો પોતાના મહબૂબની અદાઓને જુએ છે. એ જ સબબે હુઝૂરે પણ ફર્માવ્યું, (અર્થ) : "નમાજ એ રીતે પઢો જેવી મને પઢતાં જોઈ રહ્યા છો."

ષાખિત હુવા કે જુમલા ફરાઈંજ ફુરુથ હૈ અસલા ઉસ્લૂલે જંદગી ઉસ તાજવર કી હૈ

★ મદ્રસાના બાંધકામ માટે ઈમાઇડાની અપીલ ★

રાજગઢ પાલલા : તા. ઘોંધંબા, જિ. પંચમહાલ. અહીંથા ગરીબ વસ્તી છે તથા મદ્રસા માટે ભીજુ કોઈ આવક છે જ નથી. મદ્રસાના બાળકો મસ્ઝિદના સહેનમાં બેસી પઢે છે. લગભગ ૩૦૦ ઘરોની આબાદી છે. બીજો કોઈ ચારો નથી. સખી દાતાઓને મદ્રસાના બાંધકામ માટે મદદની અપીલ છે.

સંપર્ક કરો :- મદ્રસા ઐરૂલ ઉલૂમ ગૌષિયા, ૮૬-મુહમ્મદ રફીક વકીલ, મુ. રાજગઢ પાલલા, તા. ઘોંધંબા, જિ. પંચમહાલ

ભર્ય : બાયપાસ જંબુસર રોડ ઉપર સરફરાજ પાર્કમાં ગુલામભાઈ બોમ્બેવાળા તરફથી "મસ્ઝિદ ફાતિમા"ની પૂરે પૂરી તામીર કરી એમના મર્હૂમોને સવાબ માટે અહલે સુન્તત વલ જમાઅત માટે વક્ફ કરેલ છે. અલ્લાહ તથાલા તેના હબીબે પાક عَلِيُّوْسَلِم ના સદકામાં કબૂલ ફર્માવે. એમની નેક દિલી દુઆઓને કબૂલ કરે. (તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા)

★ હારત મૌલાના શફીઅ ઓકાળવીનાં બચાનોની C.D. મેળવો ★

મશહૂર સુન્ની મુકર્રિર મૌલાના શફીઅ ઓકાળવી સાહબ નામનાં ૧૦૦ જેટલાં બયાનો તેમજ સાથોસાથ દિલક્ષ નાતિયા કલામની ત્રણ C.D. નો સેટ કેવળ સુન્નિયતના પ્રચાર અર્થે જનાબ હાજુ ૨૯૮ અહીંમાં સાહબે તૈયાર કરેલ છે. એનો

લાભ લેવાનું ચૂક્ષો નહીં. ઈમાન તથા અમલની પુખ્તગી માટે અણમોલ ખજાનો એમાં છે. C.D. દીઠ રૂ. ૪૦/- અને ત્રણ C.D.નો સેટ મંગાવનાર રૂ. ૧૨૦ M.O. કરશે તેને કુરીયર ચાર્જ ફી.

સંપર્ક કરો : Haji Raees Ahmed
Sanjari Traders, Azizuddin Road,
Steelcentre Bldg, Bunder-Mangalore.
Ph. : 425162-443821

જંબુસર : જનાબ અલ્લાહખા મલેક કુટવાળા (મુઆવિને સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી) લખી જણાવે છે કે મૌલાના મહિબૂબ હસનવલી સરનારવી સાહબે (યુ.કે.) તેમના વાલિદેન તથા મોટાભાઈ, ભાબી મુખારક હજ્જના ફરીજાને એદા કરવા જતા હોઈ તેની ખુશીમાં બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)ને રૂ. ૧૦૦/- નો તોલ્ફો મોકલાવ્યો છે. (મુખારકખાદ ! મૌલા તથાલા તેઓને તંદુરસ્તી અને સલામતી સાથે રાખે, તેમની હજ્જને હજ્જે મબરૂર ફર્માવે. -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા

નવી સાચર : ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન (દ્યાદરા) સંચાલિત મદ્રસાના વિજિટર જનાબ હાફેજ મહિબૂબ જંધારવી જણાવે છે કે નવી સાચર તા. કરજણ મુકામે મદ્રસાની વિજિટ તેમજ સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામીનો ભર્ય ખાતે વાર્ષિક ઈજતેમા હોય જેની દા'વત આપવા આવ્યો હતો. ગામમાંથી જાણવા મળ્યું કે નકુમ સિદ્દીક ઈકબાલ જેની ફક્ત ૮ વરસની ઉમર છે, જે બાળકે પૂરા મહીનાના રોજા પણ રાખ્યા અને ૨૦ મા રોજાથી એંતેકાફમાં પણ આ બાળક બેઠો હતો જે ઘણી ખુશીની વાત છે. અલ્લાહ આ બાળકને તેમજ તેનાં મા બાપને બેહતર બદલો આપે તેમજ નેક બનાવે એ જ દુઅા છે. -હાફેજ મેહિબૂબ (કરજણ)

ડાનોઈ : થી હાજુ ઈસ્માઈલ હાજુ મુહમ્મદઅલી ડોક્ટર જણાવે છે કે તેમના ૧૨ વર્ષના પૌત્ર આરિફ હુસૈને રજબ, શાબાન, રમજાન તથા શવ્વાલના કુલ સાડા ત્રણ માસના રોજા રાખ્યા છે. આ પુર કિંતન દૌરમાં ઔલાદને નેક આદતો પાડવી એ જેહાદનું કામ છે ! મુખારકખાદ !

-તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા

★ જજ તરીકે પસંદગી પામતાં મુખારકબાદ ! ★

અમદાવાદ : સરખેજના મેહબૂબ મુહમ્મદભાઈ શેખ સીવીલ જજ અને જુડીશીયલ મેળસ્ટ્રેટ ફર્સ્ટ કલાસમાં પસંદગી પામીને જજ તરીકે સુરેન્નગરમાં નિમણું થઈ છે. મુખારકબાદ ! હાઈકોર્ટોના બાહોશ સ્વતંત્ર જજોની પેનલ મારકણ તેમની પસંદગી ઉપરંત અનુભવી ઉમેદવારોમાંથી બહુ આગળના ક્રમે પસંદગી પામવામાં ભાગ્યશાળી થયા છે.

હાલમાં તેઓ શરૂઆતની બેચમાં જ હાઈકોર્ટમાં એક્સપર્ટ જજોની દેખરેખમાં કેસો ચલાવવાની તા'લીમ લઈ રહ્યા છે. જ્યાં શરૂઆતમાં જ તેમને કેપીટલ પનીશમેન્ટ ઉપર લેક્યર આપવાનું માન મળ્યું છે.

તેમના સદ્ધનસીબે જનાબ મુહમ્મદ સરદાર શેખ સાહબ (માજ આસી. લેબર કમિશનર) સ્વતંત્ર ન્યુટરલ ઈન્સાફ પસંદ જીવનવાળા તેમના પિતાજીએ બચપણથી જ તા'લીમ ઉપર ધ્યાન આપી દીન અને દુનિયાની તા'લીમ આગળ વધારેલ. નમાજ, રોજા, હાલાલ કમાઈની ખાસ તા'લીમ વારસામાં મળેલ છે. હાઈકોર્ટની સખત તા'લીમ દરમ્યાન પણ ત્રીસ દિવસના રોજા નમાજની પાબંદી સાથે હાઈકોર્ટમાં રેગ્યુલર હાજરી તેનું દાખાંત છે. જ્યાં તેઓશ્રીને ટૂંક સમયમાં ઉચ્ચ દરજના જજોની અને હિંદુ મુસ્લિમ સહ કાર્યકર જજોની ચાહના મેળવેલ છે.

તેઓ તયબાહ, અલ મુઈન, બરકાતે ખ્વાજાના ચાહક અને સુન્ની મસ્લિક પર અટલ છે. દર રમઝાનમાં વેલફેર મિશન દ્યાદરા અને દારુલ ઉલૂમની મદદને યાદ રાખે છે. જાકલ્વાહ ! "વેલફેર મિશન"ના પ્રમુખ, દા.ઉ થામના ટ્રસ્ટીઓ અને મેમ્બરો તેઓને મુખારકબાદી સાથે નાની ઉમરમાં જજ થયા પછી પોતાની લાયકાત પુરવાર કરીને હાઈકોર્ટ જજ સુધી આગળ તરકી કરવાની હાઈક શુભેચ્છા પાઠવે છે. અને દુઓ ગુજરાતે છે. આમીન. (-તંત્રી: બરકાતે ખ્વાજા)

થામ : દારુલ ઉલૂમ મોઈનુલ ઈસ્લામ—થામ તા.જિ. ભરુચની દાન ફણાની બુક સીરીઝ નંબર

R.૧૨ રસીદ નંબર પ્રપણ થી ૬૦૦ નંબરની બુક ગુમ થઈ છે. મુખારક માસ રમઝાનમાં કોઈ ચાલાક માણસે તેનો લાભ લીધો હોય અને આ રસીદ ઉપર ફણાની રકમ આપી હોય તથા રસીદ સાચવી રાખી હોય તો અમોને મોકલી આપશો. અને અમને જાણ કરશો. અમો આપના આભારી થઈશું. એવું સંસ્થાની યાદીમાં જણાવાયું છે.

★ ઈદની ખુશી જેવો અંક ! ★

અસ્સલામુ અલૈકુમ ! સલામ બાદ, શબ્દીરભાઈ ! અમો બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)ના ગ્રાહક છીએ. ડિસેન્બરનો અંક તો ૧૨ મહિનાની જાગે ઈદની ખુશી જેવો અંક છે. ખૂબ જ પસંદ પડેલ છે. આપનો ખૂબ ખૂબ આભાર. —સૂર્યા ઓસામા મુહમ્મદ અલ્લાહ—સૂરત

★ ઈન્ટેકાલ પુરમલાલ ! ★

કોસંબાથી હાજ મુહમ્મદ ઈકબાલ કુરૈશી લખે છે કે અમારા મોટાભાઈ હાજ અખુલરહીમ અખુલકરીમ કુરૈશી (ગાજીલેન્ડ કોર્પોરેશન) તા. ૨૭/૧૦/૨૦૦૪ ને ચાંદ ૧૨ માહે રમઝાનના રોજ અલ્લાહ તાલાની રહમતે પહોંચી ગયા છે. મર્દુમ મિલનસાર સ્વભાવના સુન્નિયતને માટે હમેશાં સક્રિય રહેતા. સૌ પ્રથમ ૧૯૮૦ માં "વાલેપીર દરગાહ"માં એક નાના જૂથ સાથે સુન્ની મસ્જિદની સ્થાપના કરી. તેમના પ્રયત્નોથી આજે કોસંબા (આર. એસ.) ખાતે અહેલે સુન્નત વલ જમાઅતની ચાર મસ્જિદો અરીખભ ઊભી છે. સુન્ની મસ્જિદોને જીવંત રાખવા પોતાનો મહત્વનો ભોગ આપ્યો છે તેમણે પોતાની આખી જિંદગી સુન્નિયતના પ્રચારમાં ગુજરાતી સુન્ની મદ્રસાઓને જીવંત રાખવા ઘણા પ્રયત્નો કર્યા છે તથા અહેલે સુન્નત વલ જમાઅતના મદ્રસાઓને ચાલુ કરાવ્યા છે.

અલ્લાહ તાલા એના હબીબ ﷺ ના સદકામાં મર્દુમની મગફેરત ફર્માવે, જનનતુલ ફિરદોસમાં આ'લાથી આ'લા મકામ અતા ફર્માવે. (-તંત્રી: બરકાતે ખ્વાજા)